CHRONOLOGICA

Rerum Italiæ memorabilium Compendiosissima

DESCRIPTIO.

AUTHORE

R.P.F. Gabriele Bucelino, Asceta Theologo Imperialis Monasterij Weingarttensis, Priore Sanct. Joannis in Veldtkirch.

Cum facultate & Privilegio Superiorum.

FRANCOFURTI,

Sumptibus viduæ JOANNIS GÖRLINI.

ANNO MDCLXIV.

ILLUSTRISSIMO ET GENEROSISSIMO DOMINO, DOMINO

HERCVLI SALICÆO,

vulgo de Salis, Domino Castri Marsilinij, &c. Christianissimi Regis Guardiæ Capitaneo, Gubernatori Vallis Telinæ, &c.

ITalia sua sponte se Tibi sistit, dum aliæ & aliæ provinciæ, alios & alios sibi patronos quærunt, Ill.me Hercules, & merito, ut qui partis ejus Nobilissimæ Gubernatorem & Præsidem agas, quæ in delicijs olim Volaterranis fuit, Italiæ, longè ante conditam Romam, facile Principibus, qui Vallis Telinæ tantopere beatitatem suspexêre, ut gemellam Veteri Volaterram illic

conderent eoque præcipua ipſius, uti Novæ poſtea à Conſtantino conditæ Romæ, Nobilitas immigraret. Hujus inter Principes Salinici, longè ante principia Veteris Romæ, ſuprema cum poteſtate præfuere. Tanto poſt Tu Vetuſtiſſimæ illius familiæ gloria, illorum cineres animas, & in Te tam vetuſta Majorum decora repræſentas, ut haud immerito libellus hic meus, qui compendio compendioſiſſimo res Italiæ priſcas & novas memorat, ad Te antiquiſſimæ Majeſtatis, recentiſſimum exemplar, convertatur, & quidquid in Majoribus Tuis ante ter mille, & amplius, annos, enituit, in Te & Tuo Eorumdem ſanguine veneretur. Hæc cauſa eſt, quod Italiam meam Tibi

Sacram velim, jure nimirum Vetustissimo, quo nullum est sanctius, & ut antiquitas semper sancta & veneranda fuit, ut Te & familiam Tuam, quam eo nomine colui semper impensissime, inter præcipua non Rhætiæ solum nostræ, sed totius Germaniæ atq; Italiæ, in facie orbis universi celebrarem, & ad seram commendarem posteritatem. Ita in Te Antiquitatem veneror, summumq; Patriæ Lucumonum *honorem in Te restitutum suspicio, Imo Tatium Salinicum saluto tanto post per Te redivivum. Accipe benevolo, ut soles, animo, hunc Nuclei mei fructum, quem testem observantiæ meæ, non tam erga Te esse volui, quam erga vene-*

randam cunctis gentibus Antiquitatem, quæ in Te tot memorandis & illustribus Salinicorum & Salicæorum facinoribus, congesta velut Trophæo quodam elucescit, ut in Illustrissimo Parente Tuo Ulysse Christianissimorum Regum Campi Mareschallo pridem eluxit. Vale insignis Gentis Tuæ gloria, & Priscos Gloriæ Majorum Tuorum Titulos, in Te uno omnes restauratos, quam diutissimè incolumis & fortunatus conserva. Veldtkirchij Rhætorum 11. Cal. Febr. 1664.

Ill.^mæ^ D.^nois^ Tuæ

Observantissimus

P. F. Gabriel Bucelinus.

ITALIÆ COMPENDIOSA DESCRIPTIO.

ITalia Priſcis Saturnia, Græcis Heſperia, Auſonia & Oenotria appellata, Plinio provinciarum Europæ omnium optima & feliciſſima cenſetur. Tota quanta eſt, peninſula apparet, qua mari non alluitur, alpibus altiſſimis Cottijs, Graijs, Rhæticis, Pœnis, Julijs ſejuncta & præmunita. Abundat rerum omnium copia, Umbria inprimis atque Campania, ubi Falernum præſtantiſſimum vinum, ſed & oleum gignitur. Plinio Italia, Paradyſus eſt, & ſanè plerisque locis, ita oculos afficit hominum, ita mentem ipſam intuentium, ut omnem propul-

ſare

ſare melancholiam videatur. E vinis Setinenſe omnibus præfertur. Inde Falernum, Albanum, Surrentinum, Maſſicanum, Fundanum, Veliterninum, Privernas, Signinum, &c. Herbis ſalutiferis tota abundat, frumento omnibuſque ad ſuſtentationem vitæ neceſſarijs feliciter inſtructa. Fuiſſe olim in Italia urbes mille, centum ſexaginta ſex Ælianus auctor eſt, Iginus, qui ante annos ſexcentos de Urbibus Italiæ ſcripſit, ſeptingentas duntaxat, ſuis temporibus fuiſſe commemorat. Urbium præcipuæ: Roma Orbis & Urbium caput; Venetiæ, Neapolis, Genua, Mediolanum, Bononia, Florentia, Ferraria, Padua, Verona, Luca, Cremona, Mantua, Brixia, Pavia, Piſæ, Parma, Placentia, Peruſium, Modena, Ancona, Bergamum, Aretium, Ariminum, &c. Fluviorum princeps Padus eſt, inde, Atheſis, Piſatellus, Tiberis, Arnus,

Min-

Mincius, Teſinus, Ollius, & Abdua. Lacus plurimi & lympidiſſimi: Traſumenus Aprilis, Marinus, Vadimonis, Ciminus, Vulſinius, Oſtienſis, Albanus, Velinus, Lucrinus, Avernus, Leſinenſis, Verbanus, Larius, Luganus, Benacus, Pœninus, &c. Sinus maris famoſos habet: Erycis, Rapallinum, Baianum, Pœſtanum, Scyllericum, Tergeſtinum, Tarentinum, &c. Portus commodiſſimos: Savonæ, Genuæ, Delphini, Lunæ, Herculis, Baianum, Velinum, Brunduſinum, Anconitanum, Ravennatem, Polanum, &c. Montium præcipuus Apenninus eſt. Sylvarum nominatiſſimæ: Lucus Feroniæ, Lucus Camœnarum, Nemus Algidum; Sylva Ciminenſis, &c. Nemus Facunæ, Algiriæ, Furniæ, Gallinariæ, Luci-næ, &c. Epiſcopatus tot ferè quot Urbes habet, ut illos recenſere tœdioſum, & contra libelli limites eſſet. Unus Romanus Orbis &

Urbis,

Urbis , gloria Italiæ ſumma & præ-
cipua eſt, eſtque una unica illa urbs
urbium , in plures etiam diviſa E-
piſcopatus : Univerſitatum & Aca-
demiarum , frequens eſt numerus
ab exteris etiam nationibus frequen-
tatarum : Paduana , Bononienſis ,
Senenſis , Romana , Mediolanenſis ,
Papienſis, Neapolitana , Peruſina ,
Salernitana , Piſana , Ferrarienſis ,
Florentina , Bergomenſis , Mutinen-
ſis , Taurinenſis , &c. etſi in tanta
Scholarum multitudine , pauci ſint ,
qui Latiæ linguæ ſolidè ſtudeant ,
ita ut â Latio, patria ſua, lingua La-
tina , paulo poſt prorſum exulatura vi-
deatur ; ijs tamen, qui rei ſatagunt, fa-
cilè alijs Europæ populis palmam præ-
ripientibus, cujusmodi noſtra etiam æ-
tate vidimus , & Amicitiam merui-
mus , Tullianam eloquentiam vel
ſuperantium , vel proximè aſſequen-
tium.

Olim

Olim Italia, ſeſe præter natio-
ıes omnes Barbaras cenſuit, qua-
:um pleræque hodie, ad miraculum
:xcellunt bonis artibus, egregia in
xteros æque ac domeſticos huma·
ıitate & liberalitate, ut planè nul-
ı non natio plurimum etiam armis
eterum Romanorum debeat, quo-
ım imitatione diſciplinæ, cicures
ıcti ſunt ex feris, & tales qui ex-
nplo magiſtris eſſe poſſint, imo ad-
ıirationi dum â Barbarorum natura
ıntopere abhorrent ſecuriſſima præ-
ent itinera, procul à fraudibus er-
ı exteros, (nedum rapinâ) libidi-
is jurati hoſtes, æquiſſimi humani
nguinis ultores, dum inde barba-
em procul habere merito cenſen-
ır, quanto magis abhorrent, à frau-
bus, rapinis, homicidijs, & fœdis
ɔidinibus, & artes condiſcunt,
quibus

quibus humana ingenia ſociantur, quæ majorem partem, etſi hoſtibus olim, Romanis debebant, exteri, aſuefacti primum bonis legibus, & ſtrictiore militum diſciplina; poſtea tamen multo magis debuerunt viris Apoſtolicis, â quibus fidei Chriſtianæ præceptis imbuti ſunt, juxta ſummi Magiſtri documenta: Diſcite â me, quia mitis ſum, & humilis corde.

SVPERFICIALIS GEOGRAPHICA ITALIÆ ADVMBRATIO.

RERUM ITALICARUM
A nato Christo, ad nostram usq; ætatem
Chronologicum Compendium.

AUTHORE
R. P. Gabriele Bucelino, &c.

A. C.

1. Italia non solum, sed orbis universus, universali (cujusmodi nunquam post prima orbis ante catachismum bella) pace gaudet, gratulatur & fruitur, dum Verbum æternum caro factum nascitur, 8. Cal. Ian. quo ipso die, Augustus Dominum se vocari vetat. Idem hoc anno templum Martis dedicat, & orbem universum describi curat, anno Imperij 41. completo.

2. Varios Ludos edit Augustus, seque ac populum Rom. recreat, quæ gaudia scelera & turpitudines Iuliæ filiæ intercipiunt, quæ à patre relegatur.

3. Pantomimorum saltatio, prius incognita in usu esse cœpit Pilade & Bathyllo authoribus.

A. C.

4. Athenodorus Stoicus claret Romæ, cujus potiſſimum conſilijs & placitis regitur Auguſtus.

5. Auguſtus privignum Tiberium, mox generum: hoc anno in filium adoptat, litteris non minus charum quam armis, quem & Germanicis Legionibus præficit.

6. Provectiore ætate Auguſtus, Romæ atque Italiæ conſulere ſatagit, quas optimis Legibus inſtituit.

7. Tiberius Cæſar dum in Germanos expeditionem ſuſcipit, ad Albim uſque progreſſus eſt, nulla re memorabili geſta.

8. Archelai, ob tyrannidem in exilium deportati, bona vendita fiſco Romano inferuntur.

9. Dalmatæ & Pannonij, ſive pacis amore ſive Auguſti reverentia, pacem cum Romanis ineunt.

10. Variana Romanorum clade triſtis Italiæ annus tribus internecione deletis Legionibus ab Arminio Rege in ſaltu Teutoburgenſi 4. Non. Iulii. Veſpaſianus naſcitur.

11. Politicorum ſi uſpiam initia ſtudia, atque artes invaluerunt primùm Romæ, præcipitante in vitæ finem Auguſti ſenio, aliis hâc aliis illac reſpicientibus.

12. Quatuordecim Urbis vicos, incertum unde conſurgens flamma conſumpſit, nec unquam majore incendio, ait Livius, urbs vaſtata eſt.

13. Magnum denuo malum urbi, nec minus incendio nunc memorato. Caligula Imperator, naſcitur. Tiberius Cæſar de Illy-

riis

A. C.

rijs, Pannonijs Dalmatis & Germanis triumphat, die 10. Maij.

14. Auguftus Imp. teftamentum condit. 3. Aprilis ætatis fuæ 75. Idem totus in reftaurationem Urbis incumbit.

15. Idem Nolam concedens ætatis 76. vel ut alij contendunt 78. Imperij 56. die 19. Aug. Liviæ, ut nonnulli volũt dolo extinguitur, Principis moderatiffimi exemplar fempiternum. Divinis honoribus cultus.

16. Tiberius fimulator & diffimulator egregius ceu invitus capefcit Imperium, eodem fumma primum ufus modeftia, Senatum, civem militem fibi obligans. Nafcitur Vitellius.

17. Germanicus feliciffimè in Germania pugnat, Cattos, Angrivarios, Cherufcos & Arminium Regem varijs cladibus afficit, cui Roma triumphus decernitur in fequentem annum.

18. Magno plaufu populi, diffimulante invidiam Tiberio Germanicus Romę 26. Maij triumphat ex populis intra Rhenum & Albim debellatis.

18. Titus Livius Hiftoriographus, ornamentum Patavij & Italiæ fempiternum ætatis 76. moritur. Epitaphium Patavij defcripfimus:

Offa tuumq; caput cives tibi maxime Livi
Prompto animo hic omnes compofuere tui.
Tu famam æternam Romæ patriæq; dedifti
Huic oriens, illi fortia facta canens.
At tibi dat patria hæc, & fi maiora liceret
Hoc totus ftares aureus ipfe loco.

A. C.

Ipſo anno Poetarum decus P.Ovidius Naſo exul deceſſit.

20. Magno metuItaliã&Romanos liberat mortuus hoc anno bellicoſiſſimusGermanorum Rex Arminius.Germanicus Caligulæ pater Piſonis ſcelere veneno tollitur.

21. Tiberius licentia & crudelitate exoſiſſimus redditur temulentia accedente, ridendus non minus Princeps quam metuendus. pro Cl. Tiberio Nerone, Caldius Biberius Mero dictus.

22. Tiberius IV. Druſus II. Coſſ. pater & filius. Quirinus qui nato Chriſto cenſum egit, hoc anno moritur.

23. Druſus Tiberii filius egregiis dotibus Princeps Ælii Sejani ſcelere veneno tollitur. Alii ſequenti anno tribuunt.

24. Hiſtriones Tiberius Italia pellit. Multis Illuſtribus inſidias ſtruit Sejanus.

25. Haud mitiore ingenio Tiberius omnes ſibi ſuſpectos exagitat, Româ ſervitutem ſuam agnoſcente, nec publice lugere audente.

26. Cremutius Cordus ob laudatum Brutum & Caſſium,& perſtrictum Sejanum huius opera damnatur. Hic Livillam Druſi viduam à Tiberio petit conjugem.

27. Tiberius perſuadente Sejano, Roma excedit, nunquam reverſus. Sejanus tanto liberius dominatur, & Agrippinæ ac filiis inſidias parat.

28. Tiberius ad Capreas otiatur & impuris vacat amoribus, apud Fidenam Amphitheatri caſu innumera vis mortalium obruitur.

A. C.

itur. Cælii montis incendio ingens urbis clades.

29. Liviæ Augustæ excessus incrementum dat potentiæ Sejanæ, paulo post in interitum præcipitis. Cædes Sabini amicissimi familiæ Germanici à Sejano subornata.

30. Incredibile, quanto fastu, quantaque crudelitate Romæ grassaretur Sejanus, Tiberio deliciis vacante.

31. Velleij Paterculi Historia definit. Tiberius Asinium Gallum crudeliter diuque maceratum interficit, in alios item crudelissimus, quibus mortem pro beneficio dabat.

32. Sejanus fortunæ ludibrium, immanium scelerum dat pænas meritissimas, post ludibria populi raptatus in Tiberim occisis liberis, uxore seipsam jugulante; populo in Amicos Sejani crudeliter sæviente.

33. Recrudescit in Amicos Seiani Tiberii immanitas, cunctis qui carcere tenebantur interfectis. Ejusdem quoque jussu Agrippina & Drusus necantur, quam cædem alij sequenti anno tribuunt.

34. Tiberiꝰ & Sejani interitu, & ijs quos summis honoribus extulerat interfectis suspicionibus, ira, libidine miserè exagitatus, invisus omnibus redditur, liberalitate tamen sibi devincire aggreditur, quos à se averterat crudelitate.

35. Claret Valerius Maximus qui librum Dictorum & factorum memorabilium Tiberio dedicat, Collegam Imperij nequiorem se ascisit Tiberius C. Caligulam.

A. C.

36. Sejani ſcelera affatim imitatur & refert Marco Tiberij Major Domus, qui optimis quibusq; ſtruit inſidias. Tiberiū in necem eorum impellens, quos ipſe metuebat.

37. Tiberius de morte & miraculis Chriſti à Pilato edoctus illum inter Deos referri mandat, abnuente Senatu; minante mortē accuſatoribꝰ Chriſtianorū Tiberio.

38. Gravi igne urbs adficitur deuſta parte Circi, quæ Aventino contigua, ipſoq; Aventino. Gloriā reſtauratoris ſibi Tiber. merito vindicavit, pulcherrimo Liberalitatis monimento.

39. Hic annus Tiberio ſupremus fuit, maturante mortem impio Macrone, dum jam deſperatꝰ reſumeret ſpiritū, injecta deſuper veſte ſuffocato. Succedit Caligula nepote.

40. Novus Cęſar ſceleribns omnia implet, hircū libidine tigridem crudelitate longè exuperans, exclamans non ſemel: Utinam unam cervicem populus Rom. haberet!

41. Afflictiſſime hoc Principe Roma & Italia adorare, pro Deo talem beſtiam cogitur, ipſo ſe Jovem pro inceſtu, de choro autem Bacchanali Liberum aſſerente.

42. Philo ad Caligulam pro Judæis legatione fungitur, ſed fruſtra, crudeliſſimo Principe dolente, Principatum ſuum non majoribus calamitatibus inſigniri.

43. Idem avaritia, libidine & crudelitate intolerandus à militibus in Palatio interficitur 24. Jan. æt. 29. regni 3. Claud. Imperium mercatus promiſſis unicuiq; militum 350 coronatis, ab his proclamatur Imperat.

Dum

A. C.

44. Dum contaminatiſſimus Romæ terrenus Principatus orbem fœdat &perdit,cœleſtis àChriſtiVicarioPetro infertur,Roma cum nec dū inter tot mala adverteret, ad ſummum dignitatis & felicitatis evecta.

45. Quaqua versū ordinatos,àſeEpiſcopos mittit Divus Petrus,cujus ſolo adventu mira ſtatimRomæ mutatio,ClaudioImp.pluraDeorum inanium feſta abrogante.

46. Stultiorne an crudelior Claudius Imp. crudeliſſimæ & libidinoſisſimæ cōjugisMeſſalinæ imperio regitur,gemente ſub ſtultisſimo dominatu Principe provinciarum.

47. Laborat plurimum in Chriſti propaganda fide Paſtor &PrincepsEccleſiarumPetrus Roma ſubinde excurrens in Italiam inprimis, & proximam Italiæ Rhætiam.

48. Claudius Imp.ſceleribus denique conjugis irritatus & coactus ipſam interfici curat eo dementiæ prolapſam, ut in ipſo PalatioCajoSilio nuberet.Veronica Jeroſolymis pulſa in Italiam & Romam veniens illic Sacrum ſudarium reliquit.

49. Agrippinam fratris Germanici filiam poſt Meſſalinæ ſupplicium ducit Claudius,inceſtuoſas nuptias probante Senatu. Octavia Claudij filia Neroni deſponſa.

50. Petrus in Hiſpanias uſque excurrit, & ſacras imagines infert,de Regnis illis immortaliter meritus, inde in Africam concedit, mox in Ægyptum, ubique ordinans Epiſcopos.

A. C.

51. Virilis toga Neroni maturata, quo capes- ſendæ Reip. habilis videretur, Princeps iuventutis appellatur. Laborat gravi famæ Roma & Italia, cujus cauſa Claudius à plebe pene opprimitur.

52. Domitianus Imp. naſcitur 24. Oct. Claudius Imp. memorabili faſtus oſtentatione, navale prelium in lacu Fucino adornat perrupto monte, ubi & ſpectacula alia & convivia ſumptuoſiſſima exhibentur.

53. Nunc demum ſolemnibus nuptiis jungitur Octaviæ Cæſaris filiæ Nero. Agrippina St. Taurum illuſtrem virum ad necem adigit, ut eius hortis potiretur.

54. Id omne agit Agrippina, ut filio, etſi ſummum per iniuriam, viam ſternat ad Imperium, in competitores omnes, & Germanici fautores invectiſſima, etſi cavere à proprio filio monita, congeminans *Occidat matrem, dum imperet.*

55. Claudij mortem huic alij anno; alij ſequenti tribuunt, ad d. 13. oct. æt. 64. Nero promiſſo militibus donativo Imperator ſalutatur.

56. Paulus, quod ad Cæſarem provocaſſet Romam vinctus à Feſto Præſide mittitur, multa in itinere perpeſſus, alij aliter & naufragus.

57. Nunc demum Romam pertigit Paulus, ubi biennium in libera manſit cuſtodia, familiarem inter alios Senecam nactus. Nero Britannicum claudii ex Meſſalina filium veneno tollit.

58. Nero optimum etiamnum agere Principem viſus,

A. C.

visus, dum Senecę præceptoris monita sequitur, miro militum æque ac populi studio colitur.

59. Nunc primum Paulum Romam pertigisse nonnulli contendunt. Etiam ex aula Cęsaris multi christo dant nomen.

60. Terræ motu metuendo ROMA quatitur. In caput matris conjurans Nero coercetur à Burrho, diluit crimen mater & accusatores ad dira rapit supplicia.

61. Pessimus repente ex optimo PrincipeNero, in scelus omne præceps ruit. Paulum tamen post alteram defensionem liberum dimittit. Agrippinam matrem interficit.

62. Terroribus misere agitatus & parricidij immanis conscientia sibi ipsi invisus, scelera deinceps sceleribus cumulat, ab nullo abhorrens postquam depuduit, in cujus mensam fulmen cadit.

63. EtiamOctaviam conjugem hoc anno, cui Poppæam superinducit, relegata primum in Pandateriam, interfici curat.

64. Histrioniam exercet Nero,omniaque inUrbe luxu atque inauditis libidinibus polluit.ROMA vastissimo sex dierum incendio vastatur, Nerone vel jubente vel volente Christianis in crimen vocatis,& per immania tormenta occisis.

65. C. Piso cum præcipua Urbis Nobilitate in necem Neronis conjurant, sed conjuratione detecta innocentes æque ac nocentes immani strage ad cædem rapiuntur.

66. Nunc primum incendium ROMÆ diversi

A. C.

memorant, mira Historiæ confusione quos parte I Nuclei sequuti sumus. Pergit nobilissimos tollere è medio tyrannus. Restaurat urbem splendide & Palatium auro & gemmis fundat.

67. Seneca, verè Christianus, post egregia de Nerone, merita morbi addicitur, sed & Poppæa conjux & Lucanus Poëta interimuntur.

68. Petrus Christi in terris Vicarius, Pontificatū & Apostolatus Principatum Martyrio coronatus est.

69. Gallis, Hispanis & Prætorianis deficientibus Nero conterritus, seipsum in fuga gladio conficit. Linus Herculani Mauri filius Volaterranus Petri successor, de Ecclesia latè meretur.

70. Vix menses 7. præest Imperio Galba & à militibus interficitur. Succedit Ottho, qui Imperium invadente Vitellio seipsum conficit. Hic à Vespasiano, qui fasces invitus assumpsit, paulo post interimitur.

71. Capitolium Romæ exustū splendide restaurat Vespasianus sub quo Respubl. & Italia mirè reflorescit.

72. Romæ triumphat ob captam Hierosolymam cum patre Vespasiano Titus & Jani templum clauditur.

73. Linus Germanis mittit Episcopos, non verbo solum potens sed opere, miraculorum gloria, & mortuorum resuscitatione.

74. Vespasianus in omne hominum genus liberalissi-

A. C.

ralisſimus, eruditos præcipue, primus è fiſco Latinis Græcisque Rhetoribus annua centena conſtituit.

75. Urbe pelluntur Philoſophi, magno Chriſtianorum bono, quod ab illis plurimum affligerentur. Rempublicam præclare reſtituit Veſpaſianus. Italiam ſanguine ſuo ornat S. Apollinaris S. Petri diſcip.

76. Templum Pacis Romæ dedicatum, in quod vaſa & ornamenta plurima illata ſunt templi Hieroſolymitani.

77. Multis regnis in provinciam redactis Imperium auget verè Auguſtus Veſpaſianus. S. Linus Papa alia inter præclare ſancita, ſtatuit, ne mulier niſi velato capite Eccleſiam ingrederetur.

78. Naſcitur Adrianus poſtea Imperator. Aſconius Pædianus & Plinius Senior magno in honore à Veſpaſiano habentur.

79. Pro Nerone ſe non nemo venditat, quem Artabanus Parthorum Rex fovens Veſpaſianum graviter offendit. Hic multa præclara in Urbe & Imperio ſtatuit.

80. Inſcio Imperatore S. Linus, primus â Petro Romanus Pontifex Martyrio afficitur. Romæ quotidie ad 10000 peſte pereunt.

81. Titus patri Veſpaſiano ſuccedit Delicium humani generis appellatus. Veſuvius in campania exardeſcens, totas urbes & provincias exurit.

82. Templum Capitolini Jovis, ſed & Pantheon cum magna Urbis parte conflagrat, plurimis Chriſto nomen dantibus, quod mundi finem inſtare crederent.

A. C.

83. Incredibili omnium luctu Titus Imp. moritur, ſcelere ut nonnulli volunt Domitiani fratris, & ſucceſſoris.

84. Optimum initio principem agit Domitianus, ita ut Titi ex obitu commune omnium dolorem conſopiret: jus diligenter & induſtrie dixit, multa præclare inſtituit, & publico conſuluit.

85. Simulatam aliquandiu clementiam repente exuit Domitianus, & in cives immaniter ſævire cœpit. S. Cletus Pont. Maximus primus in litteris utitur: Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

86. Occaſione cuiuſcunque calamitatis Chriſtiani in crimen vocantur. Reſtaurat templa Domitianus ſub Tito exuſta.

87. Primus Agon Capitolinus, qui quolibet quadriennio exacto repetebatur inſtitutus eſt. Pergit ſævire in cives Domitianus.

88. Inſignem Romani in Germania cladem accipiunt. Quinquennalium Ludorum initia hoc anno ponit Baronius.

89. Contendit cum Chriſto ſcelerata ambitione Dominus, & ipſe DEUS dici vult, & Virginis Palladis filius.

90. Quintilianus Romæ docet. Floret Poeta Martialis. Movet in Germaniam adverſum Dacos Domitianus.

91. Obtritis Dacis victor Romam revertitur Domitianus, â quo tamen plures gentes avaritia Præſidum irritati deficiunt.

92. S. Ioannes Evangeliſta illuſtri Martyrio Romam ornat illæſus in ferventi oleo, inde mitti-

A. C.

mittitur in Pathmos â Domitiano.

93. Primus Consulum Romanorum, consulatum Martyrio consecrat S. M. Anicius Glabrio, quo ipso anno gloriosè occumbit S. Cletus Papa.

94. S. Clemens Successor Cleti magnis meritis Vrbem demeretur, ex genere Impp. multos è Nobilitate convertit.

95. Immani crudelitate secundam Persequutionem Christianorum prosequitur Domitianus, similior Neronis quam fratris ac parentis. S. Clemens Galliæ mittit S. Dionysium.

96. Domitianus repente cavet edicto Christianis mox de novo sævit. Clemens 7. Urbis Regiones totidem tribuit Notarijs, qui Martyrum passiones & acta describerent.

97. Domitianus Mathematicos Vrbe proscribit, & immaniter Christianos persequitur, Vrbem ædificiis ornat.

98. Misere à libertis suis multis vulneribus conficitur Domitianus, cujus nomen â Senatu eraditur, & ignominiose cadaver sepelitur. Succedit Cocceius Nerva opt. Imp.

99. Trajanum adoptat Nerva Vrbique ac orbi mirifice consulens, Persequutione, vix adito Imperio sublata, dum multa præclara orditur, è vita excedit, succedente Trajano.

100. Resuscitat Persecutionem Trajanus prohibitis Sodalitijs, quo titulo in Christianos sævitum, absente etiamnum Imp.

Nunc

A. C.	
101.	Nunc primum ex Germania Romam occurrit Trajanus, magno Senatus totius Italiæ plausu exceptus.
102.	S. Clemens Papa *Martyrio* coronatur. Dacos & Decebalum vincit Trajanus. Floret Plinius secundus & Florus.
103.	Quiescit nonnihil persecutio Plinio honorarium consulatum indepto, & Christianis plurimum addicto.
104.	Revertitur in Germaniam Imperator, victisque Dacis & Scythis triumphans regreditur. B. Petri sepulchrum ornat & Pontificum sepulturæ locum tribuit S. Anacletus Papa.
105.	Rege Decebalo desperatione rerũ sibi manus inferente plurimæ provinciæ se submittunt Trajano Legatos earũ audiente.
106.	Litterarum non minus quam armorum amantem se probans Trajanus, rei litterariæ plurimum consulit, litteratos fovet, & insignes bono publico condit Bibliothecas.
107.	Prolataturus Imperium in Orientem movet & Armeniam multaque alia loca armis subigit.
108.	Lustrans exercitus Trajanus, Christianorum undecim millia reperit, quos in Armenia exulare jubet.
109.	S. Ignatius Episcopus Romam vinctus mittitur. Pergit augere Imperium Trajanus solo nomine omnes terrens & subigens.
110.	Senatus Trajano pro tot Victorijs, non unum, sed quotquot vellet triumphos offert. Damnatur ad bestias S Ignatius.

Rem

A. C.

111. Rem Romanam mira felicitate auget & promovet Trajanus in motu tamen quodam, haud minimum periclitatur.

112. Martyrio coronatur Romæ S. Anacletus Papa, qui decrevit ut Epiſcopus à tribus Epiſcopis ordinaretur. Succedit Evariſt⁹.

113. Sola magnitudine laborat & ſua mole Imperium tantopere ab Ædo Trajano auctum. Aſſyria, Meſopotamia & Armenia fiunt provinciæ.

114. Luit denique ſuam in Chriſtianos impietatem, & viribus repente & fortuna deficientibus. Evariſtus alia inter decrevit, ut ex traditione Apoſtolica Matrimonium publice celebretur, adhibita Sacerdotis Benedictione.

115. Iniquioris Trajano fortunæ occaſione plurimæ provinciæ à Romanis deficiunt.

116. Judæi quoque defectionem moliuntur, cæſis Romanorum & Græcorum 200 millibus prope Cyrenem, in quos miſſus à Cæſare Martius Turbo egregiè vindicat.

117. Pergunt Romani Judæos plectere quorum infinitus penè numerus per Meſopotamiam crudeliſſimè mactatur.

118. Territus nimia copia Chriſtianorum ſe ultro ad necem offerentium miteſcit nonnihil Trajanus, & à Perſecutione remittit.

119. Trajanus apud Seleuciam Armeniæ ventris profluvio moritur æt. 63. ſuccedente Adriano conſobrino.

120. Adrianus Trajani æmulus liberalitate inprimis in cives ipſum vincere ſatagit. Romam veniens 22. Myriades

Auri

A. C.

auri in eoſdem dividit,& ſyngraphas debitorum comburit.

121. Martyrij palma glorioſus in cœlos evolat S. Evariſtus Papa, ſuccedit in Petri Cathedra S.Alexander I. vir verè *Magnus.*

122. Confecto belloSarmatico luſtrat provincias Adrianus Imp. interim Romæ & Italia invaleſcit perſequutio.

123. Nigrini contra Adrianum ſe prodit conſpiratio, multi proceres morte luunt. Innummeri Chriſtiani ad necē ſe offerunt.

124. In Gallias, Germaniam & Britanniam ipſas concedit Imperator, multa pericula diſcutit, gentes ſibi conciliat.

125. Alexandria magnum coquit malum, quod præſentia ſua diſcutit Imperator. Inde Hiſpanias luſtrās. Athenas inviſit.

126. Mira Romæ efficit & in Italia S. Alexander Papa, & magnam imprimis Romanæ Nobilitatis partem Chriſto lucratur.

127. Vix anno ſuperiore Romam adverſus Imp. iterum oriente luſtrat, & mira ſollicitudine bonum publicum curat.

128. S. Alexander ſub hoc tempus aquæ Luſtralis adhibito ſale uſū introducit,& modicum aquæ vino conſecrando adhiberi jubet, addens in Canone: *Qui pridie quam pateretur.*

129. Mira ſollicitudine Auguſtus in pauperum cauſas in omni gente, inque Iudices & Præſides inquirit. Cui plura templa dicantur.

130. Ex Aſia in Syriam venit, reſtauratam Hieroſolymam à ſe cognominari Aeliam jubet.

Decer-

A. C.

131. Decernit denuo in Iudæos bellum Imp. qui ob illata prophana ſacra arma corripuerunt, infinitis millibus eorundem cæſis.

132. Martyr in cælos evolat S. Alexander Papa ſuccedente Sixto. Adrianus in honorem Antinoi pueri condit Antinopolim.

133. Adrianus Romam, Italiam & provincias mire demeretur. Faceſſit negotia Chriſtianis Celſus Epicureus, editis ſcriptis ſceleſtiſſimis.

134. Eruditorum Mecœnas ſalutatur Adrianus Imp. Edictum Salvianum adit, quod Pandectarum Iuris poſtea Archetypon fuit.

135. Iudæis denuo corripientibus arma Adrianus Iulium Severum è Britanniis evocat & Rufo in ſubſidium mittit.

136. Clarent Palæmon & Favorinus. Ornandæ Vrbi intentus Adrianus, nihilominus provincias perpetuo luſtrat.

137. Romam reverſus, dum vel maximè conſulere Vrbi & imperio cupit Commodum adoptans peſſime conſulit.

138. Feliciter per Severum Iudæos debellat Adrianus, & porcum in porta Hieruſalem ſculpi curat, in ſignum proſcriptorum Iudæorum.

139. Renunciatus ab Adriano ſucceſſor Aelius Verus, conſul electus prima die moritur. Adrianus graviter ægrotat.

140. Vitam abrumpere ſæpe conatus Imp. fame ſe denique conficit deſignato pro ſe Antonino Pio, quod Commodus nimis iuvenis eſſet.

Præeſt

A. C.	
141.	Præeſt magna tranquilitate & modeſtia Antoninus Pater Patriæ dictus. Sub quo Chriſti fides plurimum dilatatur.
142.	Ignorante Cæſare ſæviunt in Chriſtianos Præfecti & Præſides. Martyr cœlos triumpho implet S. Sixtus, ſuccedit Teleſphorus.
143.	Judæi ſemper Impij ſub Pio Cæſare pro meritis caſtiguntur, claret Medicorum Princeps Galenus.
144.	Contra rebelles Britannos mittitur à Cæſare Lollius Urbicus, qui magna clade eos reducit ad obſequium.
145.	Valentinus Hæreſiarcha variarum Hæreſum Auctor ſe prodit. Apollonius Magnus Apollonij diſcipulus celebratur.
146.	S. Telesphorus Jejunium 40mæ ab Apoſtolis traditum, forte à multis ob perſequutiones neglectum, novo edicto reſtaurat. Marcio Hæreſiarcha multos Romæ ſeducit.
147.	Multa de Iure ſancit præclare Antoninus Imp. Teleſphorus triplicis in Natali Domini Liturgiæ & Doxologiæ inſtitutor.
148.	Sub quietisſimo Principe felicisſimus Romæ & Italiæ ſtatus, ſub quo miro ſplendore ædificia ſurgunt, litteræ florent.
149.	Totus de hoc Cæſare ſibi orbis gratulatur, cum non ſolum exactiones prohiberet, ſed omnes è ſuo ipſe ſublevaret.
150.	Iuſtinus Martyr Apologiam ſuam edit. Eruditos inſigni liberalitate fovet & colit Antoninus Pius Imp. Aug.

A. C.

151. Expeditionem parat in rebelles Mauros, Dacos & Germanos quos per Legatos feliciter edomat & compeſcit.

152. Repræhenſus à Iuſtino dein Martyre Creſcens Cynicus ob gulæ vitium, totus ad perdendum illum convertitur.

153. Sola Auctoritate rebellem Parthorum Regem armis petiturus prius commonitum, triumphat, quo modo & Iberiæ Regem vincit.

154. Romæ & alibi portentis territus Imp. cauſam in Chriſtianorum perſecutores conijcit, à quibus & Teleſphorus ſublatus ſuccedente Higinio. Proin Chriſtianis edicto cavet.

155. Antoninus auxilia in Pontum mittit contra, Tauro-Scythas. Marcion, Valentinus, & Cerdo, dum Gentiles ceſſat, vexant Eccleſiam.

156. Qui hoſtes olim Cæſarum & Imperij erant, conſilio nunc Antonini utuntur, & pro ope recurrunt.

157. Iuratus otij hoſtis Antoninus, artes inutiles Reipubl. proſcribit, Liberalibus & utilibus omni modo conſulit.

158. HiginusPapa decedit, interMartyres cenſus, quod inſcioImp.&Chriſtianis æquiſſimo multa tamē à gentilib⁹ paſſus ſit. ſucc.Pi⁹.

159. Celebratum pridem juſſu Apoſtolico die Dominica Paſcha, forte nonnullis aliud volentib⁹,novo edicto firmat S.Pi⁹ Papa.

160. Multa faceſſunt negotia rei Catholicæ diverſæ Hæreſes, Pio Papa & Epiſcopis plurimum deſudantibus. Ille duas magni

A. C.

Magni momenti ſcribit Epiſtolas.

161. Miro diſſitarum Gentium in Antoninum Imp. reſpectu & ut in communem Patrem affectu Indi, Bactri, Hircani alijque ſponte ſe dedunt.

162: Luctuoſiſſimus orbi univerſo Annus optumi Cæſarum obitu, referente ad ſequentem annum Baronio, ſuccedunt M. Antonius Philoſophus & Lucius verus.

163. Verus ab Antonino mittitur ad Parthos comprimendos qui quod Diis impensè addictus eſſet, Perſecutionem quintam excitat.

164. Morte Antonini Pij audita gentes plures à Romanis deficiunt, Juſtinus tertiam edit Apologiam.

165. Infauſtus Cæſaribus & Romanis annus, dum memorabili clade Atidius Cornelianus â Parthis profligatur.

166. Magni in Italia deductus. Occupatam à Vologeſe Parthorum Rege Armeniam Statius Priſcus recuperat, feliciter proſequitur L. Verus.

167. Glorioſo Martyrio fideles animat S. Pius Papa, ſuccedit Anicetus Rhætis contra Marcomannos ſubſidio mittitur Aufidius Victorinus.

168. Proſequuntur feliciter bellum Romani in Oriente, & triumphatis Cappadocia & Syria Seleuciam cum 30 millibus hominum capiunt.

169. Ut Deos ſibi redderet propitius L. Verus, ante bellum Marcomannicum immani acerbitate Perſecutionem reſtaurat.

Peſti-

A. C.

170. Peſtilens lues Orbem Urbemque peſſimè affligit.Inſimulati Chriſtiani, ob id ipſũ perſecutione nimium invaleſcente.

171. Ad bellum Marcomannicum uterq; Impp: proficiſcuntur. Victorinus vincitur,receptum ſuadet verus obnitenta Antonino.

172. Moritur Apoplexia L. Verus Imp. congreſſus cum hoſte Antoninus vincitur.

173. Montanus HæreſiarchaEnthuſiaſta ſub ſpecie pietatis multos ſeducit, multa de conſummatione ſæculi prædicere conatus.

174. Iterum alius Hæreſiarcha Tatianus exurgit, contra quem ſcripſère utiliter Origines & Apollinaris.

175. Patitur S. Anicetus, qui ſtatuti, ne Clerici comam nutrirent.HuicSother ſufficitur. Triumphat de QuadisAntoninus precibus Legionis Chriſtianæ, quæ inde dicta eſt *Fulminatrix.*

176. Epiſtola pulcherrima ſcripta ad Senatũ Antoninus Imp. diſerte fatetur, Victoriam ſuperioris anni memorabilem deberi Chriſtianis.

177. Falſo rumore deceptus Caſſius de morte Imp. invadit imperium, contra quem dum movet Antoninus, jam occiſum intelligit.

178. Summo plauſu redux in Italiam & Romam recipitur,& cum filio Commodo ſolenniter triumphat.

179. Gnoſticorum ſcelere iterum accenditur perſequutio,qua & Sother patitur, Eleutherio ſuccedente.

Recru-

A. C.

180. Recrudeſcit bellum Marcomannicum quod nuper abrupiſſe potius Cæſar viſu eſt, quam finiviſſe.

181. Accipit litteras S. Eleuthorius à Lucio, Britannorum Rege, in fide cupiente informari, cui Papa Fugatium & Damianum mittit.

182. Fame Voluntaria conficit ſe Imperator, vitæ tædio, quod filium prævideret exitio publico natum, peſſimè imperaturum.

183. Monſtrum orbi imperans, optimi patris peſſimus filius magnis primùm honoribus colitur, à quo Chriſtiani pacem auro rediniunt. Is bello non confecto de Marcomannis triumphat.

184. Erumpit manifeſtus degener Commodus, & quantum pepercit civi parens, tantum ipſe vexat & opulentisſimos quoſque enecat.

185. Fides tamen Chriſti plurimum proficit perſequutione ſublata Nationes ultra Daciam ſubjugat Peſcennius.

186. Nil agens Commodus, multum egiſſe gloriatur, totus ipſe luxu diffluens victus à Marcello Britannis, Brittanicus & Hercules vult dici.

187. Naſcitur ſub hunc annum Origenes, ſive ſubſequentem. Vendit omnia munera commodus, ita ut uno anno 25. Conſules legerentur.

188. Conjuratione in Cęſarem detecta, plurimos principum occidit Commodus.

189. Pejor Senatus etiam pesſimis Principibus Apollonium Senatorem delatum à ſervo, da-

A. C.

vo, data ratione Fidei abſque ratione capitis damnat.

190. Ulciſcente Numine præcipuos Senatorum Commodus mactari jubet, inſigniter deinceps Catholicis reſpirantibus.

191. Pergit Commodus commoda ſua curare, & potentiores quoſque obterit. Serapion inter ſcriptores celebratur.

192. Commodus Solis Coloſſo ſuum caput imponit. Pertinax miſſus à Cæſare in rebellem Britanniam, quietem reducit.

193. Templum pacis cum parte Urbis conflagrat. Commodus tamen ſpectaculis populum recreare ſatagit, & perſonam Herculis induit.

194. S. Eleutherius Papa vita excedit, incertum an gladio peremptus, multa tamen paſſus, & inter Martyres cenſus, ſuccedit Victor.

195. Commodus dat pœnas magnorum ſcelerum ſtrangulatus à Narciſſo Athleta. Succedit invitus Pertinax Opt. Imp ſcelere Juliani poſt 6. menſes occiſus, hic poſt 66. dies à Severo regno & vita privatur.

196. Severus & Pertinacem & Ælium referre & nomine & opere conatur. Praxeas & Theodotus Hæreſiarchæ Eccleſiam turbant.

197. Severus Imp. contra Feſcennium Tyrannum pugnat feliciter & victum interficit. Albinus etiam nomen Imp. uſurpat.

198. Contendentibus denuo quibuſdam de celebrando Paſchate S. Victor denuo die

A. C.

Dominica celebrari decernit. Severus *Medos*, Arabes Parthos, triumphat, & Bizantio potitur.

199. Victricia ex Oriente infert signa in Galliam & Albinum occidit.

200. Severus *Romam* reversus in Albini fautores animadvertit, & 41. Consulares ac Prætorianos capitis damnat. Redit in Orientem.

201. Miles quidam Christianus coronam recusans, causa est iteratæ Persecutionis. Severius Barsennium Regem frustra obsidet.

202. Bellum Parthicum urget Severus cui adest Abagarus Rex Osrænorum Christianus.

203. Victor Papa Martyrij triumpho donatur succedit Zepherinus Severo ob victos Judæos Romæ triumphus decernitur.

204. Severus Romam scribens sextam indicit Christianorum Persecutionem generalissimam, eoque redit fine anni Victor Orientis.

205. Triumphat solemnissimè cum filio Christiani Romæ, tota Italia totoque orbe dirissimè exagitantur.

206. Plautiano juratissimo Christi hoste, primo post Augustos, jussu Cæsaris interempto, quiescit nonnihil persequutio.

207. S. Natalius lapsus in Hæresim Theodosianam, percussus ab Angelis S. Zepherino Papæ fit supplex, pluribus ita ad sedem Petri recurrentibus.

208. Graviter labitur Origenes, eviratus à seipso, ne pueros & puellas docens suspicionibus pateret.

Tertul-

A. C.

209. Tertulliani celebre nomen, qui nunc plurimum laborat contra Marcionis errores. Moturus in Britannos Cæsar impeditur.

210. Confligit varia fortuna cum Britannis Cæsar, compositis denique rebus Britannicus cognominatur.

211. Intentus Imperio Severus 32. Legiones per provincias limitaneas distribuit, æger animo, quod certus esset filium sibi necem parare.

212. In Britannos denuo rebelles mittit filium Imperator.

213. Ulciscente Numine mœrore consumitur magis quam morbo Severus, succedit filius Anton. Caracalla, qui mox patris & fratris Getæ familiares interficit.

214. Parricidarum nequissimus Caracalla etiam fratrem summæ Virtutis juvenem Getam in sinu matris interficit, eique & patri studentium 20 millia occidit.

215. Zepherino rem strenue contra Hæreticos agente diversa passim Concilia celebrantur.

216. Tertullianus turpi casu in Cataphrygum Heresim prolapsus Catholicos impugnat, Zepherinus lapsos, contra Paracleti impij dogmata, recipiendos ad pœnitentiam decernit.

217. Caracalla Asiam Syriam & Germaniam lustrat, illusus Alexandriæ mire sævit in Ægyptios.

218. Movens in Parthos Imperator & incantos opprimens Parthicus dici vult, ubi fœde-

A. C.

& ſepulchra Regum violat.

219. Macrini opera interficitur in Meſopotamia Caracalla, & ille ſalutatus Imp. Parthos ſubijcit.

220. Occiſo ob crudelitatem Macrino ejuſque filio Diadumeno Antoninus Caracallæ filius dictus Heliogabalus imperat.

221. Martyrum lauream multa patientia meritus S. Zepherinus Papa moritur ſuccedit Calliſtus. Heliogabalus Romam intrat.

222. Gratiſſimus primumRomæ & Italiæ novus Imp. probris ſe omnibus contaminavit & obſcæniſſimè vixit.

223. Omnia peſſimè gerens Heliogabalus id unum nunc optime Alexandrum Cæſarem appellando & ſucceſſorem deſignans.

224. Pertæſi turpitudinem Imper. milites ipſum trucidant, & in cloacas, mox Tyberim abijciunt. Succedit Alexander opt. Imp.

225. Alexander doctiſſimos quoſque Reip. admovens, ignorans peſſimè Chriſtianis conſulit, dum illi plus cæteris in bonos ſæviunt, & Chriſti fidem exſufflant.

226. Coronatur Martyrio Calliſtus Papa, ſuccedit Urbanus.FavetChriſtianisImp.Mammeæ Sanctæ Matris filius, ſed judices vario nomine Chriſtianorum cædem cœlant.

227. Multis modis depravatam Remp. reformat Alexander Imp. Matris procul dubio inſtinctu,quam piè coluit, & Larario quoque ſuo Chriſti imaginem intulit.

228. Totus modo verſatur idem in libidine ex

urbe

A. C.

urbe profliganda Patitur *R*omæ, ſub alio prætextu S. Martina.

229. Felicisſima Roma atque Italia tali Principe, cui charius pace nihil erat. Imo felix orbis univerſus, dum in Præſides provinciarum ſedulo inquirit, ne ſubditi undecunque affligerentur.

230. Tetrapha nuper colligens Origenes, inventa nunc ſexta ſcripturæ editione ad Hexapla elaboranda convertitur.

231. Dio nunc ſecundum Conſul. Hiſtoriam finit. Eugannus Rhetor, Philemon & Tatianus florent.

232. Patitur Anicij generis immortale decus S. Cæcilia. Purgat ſe toti Eccleſiæ Origenes de erroribus aliunde in ſua inſertis.

233. Dum Urbanus Papa Eccleſiæ vaſa argentea jubet Alexander Imp. aurum omne inanibus Deorum ſacris prohibet. S. Urbanus Papa Martyr in cœlos evolat. Præficitur Pontianus.

234. Moritur Mammæa Sancta Cæſaris mater de Catholica Religione optimè merita. Pergit conſulere *R*eip. Alexander Imp.

235. Idem Artaxerxem Perſarum *R*egem Imperium tentantem ullo petit.

236. Triumphat Romam reverſus Alexander, moxque in Germanos movet.

237. Maximinus Tyrannus apud Moguntiam Opt. Imp. Alexandrum interimit, ipſe Imperium invadit & in Chriſtianos ſævit. Pontianum Papam Martyrio afficit.

238. Nunc quoque Antherum Papam interimit ſuccedente Fabiano. Gordianus contra

A. C.

Maximinum salutatur, Imp.

239. Rebellant sollicitante ipso Senatu provincia, unde coactus Tyrannus Maximinus exercitum in Italiam ducit.

240. *A*quileiam obsidens Maximinus à suis occiditur, & Gordianus Iunior Imperator consalutatur.

241. Fruitur paceEcclesia sub juvene sed optimo Imp. cujus Vox digna Christiano: Miser est Imperator apud quem vera tacentur.

242. Pergit contra rebellem Africam Gordianus & rem feliciter agit Gotthis interea Imperium turbantibus.

243. Integræ passim urbes terræ motu corruunt. Sapores Persarum Rex Antiochiam Imperij expugnat.

244. Persas bello domat Gordianus, & hos Mesopotamia, Scythas Mysia pellit.

245. Misitheus socer Gordiani vir optimè meritus insidijs Philippi occiditur, & hic efficit ut Collega Imperij posceretur.

246. Nimia Imperij ambitione non contentus Collega esse immeritum, nec tale quid metuentem Gordianum è medio tollit.

247. Compositis in Oriente rebus Philippus Romam contendit, & filium Philippum Iuniorem sibi adjungens Augustum creat.

248. Philippus in Gotthos movet Pannoniam turbantes ac Moesiam Origenes Fabiano Papæ se purgat.

249. Valesiorum & aliæ insurgunt Hæreses. Philippus ad Sacra Christiana propensus, multa præclarè statuit.

Mari-

A. C.

250. Marinus in Pannonia in Oriente Tapianus Impp. nomen aſſumunt, oppreſſi uterque atque occiſi.

251. Ex Inſcriptionibus: *Numinis Majeſtatiſq;* omiſſis titulis liquet hoc primum anno Philippos Chriſtianos factos.

252. Priuſquam publicè Chriſtianos ſe profiterentur Cæſares à Decio Tyranno occiduntur, qui mox filium ſibi adjungit.

253. Decij Tyrannidem Martyrio inſignit S. Fabianus Papa ſede dein ſupra annum vacante. Perſas Imperio eijcit Decius.

254. Cornelius Fabiano ſuccedit Pont. Decius in Gotthos ducens ab his cum filio & toto exercitu trucidatur. Gallo Imperium cum filio ſuo invadente.

255. Continuatur ſub Decij nomine Perſecutio, qua Cornelius Papa patitur ſuccedente Lucio.

256. Supremus origeni annus. Bellum Æmiliano dum parant Impp. & hi & ille à conjuratis mactantur, ſuccedit Valerianus.

257. Hic Gallienum filium Collegam aſſumit, & contra Marcomannos mittit. Vitam glorioſè profundit S. Lucius Papa.

258. Stephanus Lucio ſuffectus rem ſanctè gerit. Marcomannis repreſſis, paſſim tamen novi motus excitantur.

A. C.

259. Sitientiſſimus ſanguinis Valerianus octavam indicit Perſecutionem. Eugenius in Oriente invadit Imperium.

260. Multa præclarè inſtituit S. Stephanus Papa hoc anno interemptus Sixto ſuccedente. Valeriani occurrentis metu occiditur Eugenius.

261. Vix duos menſes præeſt Sixtus & *Martyrio* coronatur, ſuccedit Dionyſius. Patitur S. Laurentius. Valerius in Illirico ſalutatur Imp.

262. Dat pœnas crudelitatis in Chriſtianos impius Valerianus victus captusque à Sapore, pro Scabello equum ſcandenti ſerviens, qua re territus Gallienus à perſecutione ceſſat.

263. Disſipatur rebellione Imperium. Plurimi ſalutantur pasſim Impp. qua occaſione plurimi Chriſto dant nomen.

264. Gallis, Germanis, Aegyptijs deficientibus ignavisſimus Cęſarum ridens: *Et nunquid ſine his eſſe non poſſumus?*

265. Orientem occupat Odenatus, cui Auguſti nomen ipſe confert Gallienus. Cenſorinus item ſalutatus Imp. à ſuis occiditur.

266. *M*œonius Odenatum patruum occidit mox ipſe occiditur Zenobia dein imperante & viriliter Perſas propulſante.

267. Eadem miſſum contra ſe Valerianum valide profligat. Germani in Gallia & Italia rem feliciter promovent.

268. Evigilans denique Gallienus Illiricos tumultuantes reprimit, inde cum Aurelio movet in Gallias. Scele-

A. C.

269. Scelere Claudij Ducis Gallienus cum Valleriano fratre trucidatur, & Claudius Imp. ſalutatur.

270. Felix bello Claudius 320. millia Gotthorum internecione delet. Thraces inſuper, Scythas, Dacos & Germanos ſuperat.

271. Truculentior in Chriſtianos Claudius peſte moritur; cujus fratrem Quintillum mox Imperio exuit & vita Aurelianus.

272. Mortuo Dionyſio creatur ſummus Pont. Felix I. Paulus Samoſatenus exauctoratus in Concilio Antiocheno dum ad Imp. provocat, ab hoc jubetur Rom. Pontifici acquieſcere.

273. Tyrannos profligat Aurelianus, Conſtantium mittit in Britanniam. Perſecutionem movens divinitus prohibetur, pergit tamen.

274. Inſignem ex Oriente triumphum refert eoque circumducit Zenobiam, quam tamen ſplendide dein habuit.

275. Conſtantino Magno natalis annus. Victor cœlos aſcendit S. Felix Papa, creatur Eutychianus.

276. Aurelianus denuo monitus ſapere, pene fulmine tangitur movens contra Ægyptios, motus tamen paulo poſt compeſcit.

277. Supremus Aureliano annus, qui ſcelere Notarij ſui à militibus occiditur. Salutatur Imp. Tacitus Princeps Optimus.

278. Immaturè nimis, poſt victos Gotthos Scythaſque ducens in Perſas moritur Imp. Tacitus, Chriſtianorum fautor cujus fra-

A. C.

terFlorianus mox occiditur Probo à nonnullis salutata.

279. Probus cum Francis & Germanis Galliam occupantibus congressus 40.millia profligat.Manichęi se produnt.

280. Sarmatas Illirico eijcit Probus, & motus Græciæ componit.Bonosus & Proculus Tyranni Galliam, Hispan. & Britann. invadunt.

281. Regressus Romam Probus de Germanis & Bohemis triumphat, Persequutione sublata felicissimè imperat.

282. Germanos per absentiam rebelles denuo domat, Proculumque & Bonosum captos interficit.

283. Dum in Persas movet Imp. à militibus occiditur, succedit Carus, quiMartyrio afficit S. Eutychianum Papam. Sufficitur Cajus.

284. Numerianus Caro patri mortuo succedit, quo mox scelere Apri soceri occiso, Diocletianus à militibus Imp, consalutatur.

285. Æmulis è medio sublatis & Apro, & Carino Caro filio Diocletianus Regnum sibi firmat, & MaximianumCollegam adscischt.

286. Incredibile pene quanta ambitione plurimi Imperium ambiant, cautè omnium conatus intercipiente Diocletiano, qui Romæ inprimis horrendum Christianos exagitat.

287. Diocletianus in GotthosScythasq; ducens, in Germanos Galliam vastantes Maxi-

mia-

A. C.

mianus, uterque feliciter rem gerit.

288. Qualis & Marcomannis victis revertitur Romam Diocletianus, eoque Collegam vocans de bello Africano & Ægyptio deliberat.

289. Quinquennalia celebrant Augusti & bellum differunt dum hostes ipsi inter se acriter confligunt.

290. Omne ingenium uterque Impp. convertunt adversionem Christianorum, cædes undique cædes, sanguine fora complentur.

291. Exardescunt vicissim omnia bello, inde quisque Impp. sibi Collegam adsciscit, Constantius in Brittannos, Galerius in Germanos mittitur, ipsi contra Achillem in Africam & Ægyptum movent.

292. Alectus Curausium vita exuit, cujus classem cautè declinans Constantius Britanniam tenet, & feliciter pugnat.

293. Galerium ad Societatem belli Ægytij vocat Diocletianus victus Archillas effugit. Inde Galerins contra Armenios.

294. Diocletianus Archillam Alexandriæ expugnat & interficit, hocque & sequenti anno Ægyptum expugnat.

295. SS. Serenam propriam conjugem & Susannam Galerij conjugium recusantem occidit Diocletianus. Victi Persæ & Afri.

296. S. Cajus Papa S. Susannæ patruus Martyrio vitam finit succedente Marcellino.

A. C

Constantius contra Germanos Galliam repetentes pugnans, victus, mox victor 60 millia cædit.

297. Narseo Parsarum. Rege alijsque victis hostibus Orbis paci redditur.

298. Pace abusi Cæsares toti in pernitiem Christianorum incumbunt.

299. Soli Christianis hostes impij Cæsares, Assyria. Mesopotamian, Armeniam &c. in provincias redigunt. Pax ubique terrarum.

300. Victo Oriente solemnissimè triumphant Imperatores. Turpissimus Diocletianus pro Deo vult adorari.

301. Edictum perdendæ rei Christianæ Impp. toto orbe proclamant.

302. Orbis universus madet Christiano sanguine. Marcellinum Papam territum Dijs thus adolevisse Officium Eccles. multis sæculis tradit & canit, obnititur Baronius Augustinum allegans.

303. Contremiscit Italia, ipsi quoque gentiles, Romani maximè nimia Cæsarum in ultroneos ad Martyrium Christianos immanitate.

304. Nunc animosior ad pugnam S. Marcellinus ultro se offert ad cædem & Martyrio coronatur, succedit Marcellus. Diocletianus Imperio sponte se abdicat, & ad idem faciendum ægre persuadet Maximianum.

305. Continuatur sub nomine Diocletiani Persecutio. S. Ianuarius cum Socijs in Campania illustre pro fide certamen subit.

Con-

A. C.

306. Conſtantius Cæſar Catholicus moritur, ſuccedit S. Conſtantinus.

307. Exambit denuo Imperium Maximianus, & Diocletianum ſimiliter, ſed fruſtra concitat. Galerius Conſtantino inſidias ſtruit, ſed ijs detectis aufugit.

308. Maxentius contra Conſtantinum ſalutatur à nonnullis Imperator & Romæ in Chriſtianos ſævit, ille Bructeros bello domat, inde in Maximianum movens captum Maſſiliæ ſtrangulat.

309. Marcellus Papa cælos Martyr conſcendit, ſcriptor inſignis Epiſtolæ de Primatu Rom. Sedis, ſuccedit Euſebius. Romæ occaſione incendij tumultuatur, ſed conſopit Maxentius.

310. Infandam meditatus Hæreſim impius Arrius venenum diffundit.

311. Euſebio Papæ ſupremus hic annus, evehitur in Patri ſedem Melchiades. Galerius æger fruſtra implorat Chriſtianorum preces.

312. Sub auſpicijs ab vexillo S. Cruc. grandi clade profligat Maxentium Conſtantinus, & erudiri de fide rogat.

313. Diocletianus Crucem exaltari conſpiciens ſumpto veneno ſe conficit. Conſtantinus Germanos ſubigit. Licinium affinem in Orientem mittit. Melchiadi Papæ mortuo ſuccedit Sylveſter.

314. Florentibus Fidei rebus ſub Sylveſtro nunc plura concilia celebrantur Victus à Licinio Maximinus paulo poſt moritur.

315. Deficit à Conſtantino Licinius, victus ad

A. C.

Cybalas Thracia Aria & Ægypto con tentus esse jubetur.

316. Licinius denuo rebellis etiam Christiano persequitur. Constantinus damnatos à Concilijs Donatistas, & ipse damnat.

317. Mirè sævit in Christianos Licinius, quem nunc primum victum ad Cybalas contendit Baronius.

318: Rem Catholicam mire promovet in Occidente Constantinus.

319. Nec quidquam dehortatur ab Impietate Arrium Constantinus.

320. Alemannos bello domat Crispus Constantini filius, hic utilissimas Reip. Christianæ Leges condit.

321. Sauromatas Scytasque bello domat Constantinus. Legem contra Maleficos condit. Milites orare docet.

322. Nova molientem Licinium terra marique petit Constantinus. Aliter Baronius, sed Victoris calculo probatur.

323. Triumphat sæpius de Licinio Constantinus, ipsumque cedere Imperio cogit. Romæ per absentiam Constantini vexantur Christiani, Sylvester Papa se occultare cogitur.

324. Nova denuo moliens Licinius cum filio occiditur. Constantinus Romam redux baptizatur. Concilium Rom. 230. Episcoporum.

325. Conciliū Nycenū celebratur 318. Patrum, quo Symbolum editur Suppliciū Crucis pro-

A. C.

prohibet Imp. & Legationibus gentium colitur.

326. Helena Mater Conſtantini S. Crucem invenit. Wandalis partē Pannoniæ concedit Imp.

327. Apoſtolico ſanè Zelo laborat in Fide propaganda Imperator Conſtantinus. Moritur Sancta ejus mater Helena.

328. Variæ ſectæ ex Arianiſmo ſubortæ, cunctis Biblia pro ſe allegantibus, Eccleſiam averſantibus, ſpiritum S. ſibi arrogantibus.

329. Alteram Romam, Conſtantinopolim molitur Conſtantinus. Gallicanus voto facto mirè triumphat.

330. Stupenda celeritate ſtruitur & abſolvitur nova Roma & mira celebritate dedicatur. Multa piè ſancit S. Sylveſter Papa.

331. Romę Occidentali haud minimum decedit de potentia & majeſtate, invaleſcit tamen S. Petri & Succeſſorum Auctoritas.

332. Templa Gentilium paſſim Edicto ſolemni everti jubet Imperat. Viſigothi Imperium tentant, invaleſcunt Donatiſtæ.

333. Inſigni felicitate Conſtantinus Gotthos, Sarmatas & Alemannos Thraciam invadentes profligat.

334. Deo pro Conſtantino pugnante, ipſi ſemet armis mutuo conficiunt Gotthi atque Sarmatæ.

335. Ad ſuperos emigrat poſt immortalia merita

S. Syl-

A. C.

S. Sylvester Papa succedit S. Marcus, conciliabula cogunt Arriani & Eusebiani.

336. Arrius Numinis horrenda Vindicta, effusis subitum intestinis moritur. Partitur in filios Imperium Constantinus.

337. Subtrahitur orbi Divus Constantinus Augustus. Iulius Papa Concilium Romæ celebrat.

338. Intellecta Constantini morte Persæ deficiunt, contra quos movens Constantius, æger à S. Spiridione mire curatur.

339. Fratres Impp. de hæreditate acriter contendunt. Athanasius petitus calumniis ab Arrianis, commendatur Iulio Papæ ab Episcopis Ægypti.

340. Constantinus Iunior equo delapsus in pugna contra fratrem, incognitus obtruncatur. Constantius infeliciter cum Persis pugnat.

341. Exauctoratum ab Arrianis Athanasium Concilio Rom. restituit Julius.

342. Pulsus à Philagrio Athanasius Romam concedens, illic Synopsin Scripturæ edit. Constans Francos bello domat.

343. Constantius feliciter Persas profligat, ulciscente Numine quod tam crudeles in Christianos essent.

344. Sapores Persa Persecutionem indicit. Sed Azadis Eunuchi mortem dolens, temperat, solis Doctoribus infensus quorum 16. millia occidit.

345. Dum Arriani novum Symbolum fingunt Julius Papa obnixus, solum Nycenum sufficere asserit. Infelix bello Constantius contra Persas.

Adl

A. C.

346. Ad preces Conſtantis annuente & fratre Conſtantio Julius Papa Concilium Sardicenſe indicit.

347. Occidentis 300. Orientis 70. Patres ad Concilium occurrunt, damnantur Arriani, abſolvitur Athanaſius.

348. Rurſum Julij auctoritate celebratur Concilium Carthaginenſe quo Donatiſtæ damnantur.

349. Fortunatianus Aquileienſis Patriarcha turpiter à fide deficit ad Arrianos, magna Italiæ Epiſcoporum confuſione.

350. Conſtans Imp. occiditur â Magnentio exercitus Legato, illo & pluribus Imperium occupantibus.

351. Exercitum parat in Tyrannos Conſtantius & Gallium creat Cæſarem.

352. Julius papa poſt egregia merita migrat ad ſuperos. Totum omnino annum parando exercitus inſumunt Conſtantius & Magnentius.

353. Cruentiſſimo prælio ijdem colliſi, utrinq; deſideratis 50000, ipſo Tyranno occumbente.

354. Liberius Papa Concilium Mediolani celebrari curat, Conſtantius in Catholicos impie graſſatur.

355. Idem Hæreticus Imp. trecentos patres Mediolani congregatos, jubet vel exulare, vel Athanaſium damnare. Exulat Papa & optimi quivis Julianus Apoſtata Cæſar dicitur.

356. ConſtantiusRomæ triumphat, & Liberium Papam ad preces Matronarum revocat.

Julia-

A· C.

Julianus contra hoſtes Galliam infeſtantes mittitur.

357. Ex Quadis Sarmatisque Rhætiam & Pannoniam infeſtantibus, victis 7. Regibus Conſtantius & Julianus triumphum referunt.

358. Contra LiberiumRomæFelix creatur,quod ille damnationiAthanaſijſubſcripſiſſet. Felix Conſtantiū damnãsMartyrio afficitur.

359. Totus ſe penè orbis miratur tam ſubito factum Arianum.Reſipiſcit & pœnitet Liberius, mox recipitur à Catholicis & agnoſcitur.

360. Dat pœnas paulatim impius Conſtantius, nec ſalutaria moniturum admittere vult S. Hilarium, dum Julianus iterum Cæſar ſalutatur.

361. Vita excedit mœrore potius quam morbo Conſtantius, Juliano jam palam Imperium vendicante, & poſt mortem ConſtantijFidem quam ſimulaverat ejurante,

362. Turpiſſimus Fidei deſertor, Prætorianos omnes jubet Deos colere. Ponunt cingulum Valentinianus. Valens, & Jovianus, omnes dein Impp. facti Athanaſius redit ad Sedem ſuam, ſed mox pellitur.

363. Extrema Chriſtianis minatus Imp. in Perſas movet, interimitur cœleſti plaga, jactanſque in cœlum ſanguinem: *Viciſti Chriſte*, blaſphemando perit. Succedit Jovianus Catholicus Impp.

364. Gravi omnium bonorum luctu moritur Sanctus Imp. Jovianus æt. 33. ſuccedit Valentinianus, qui Valentem collegam aſciſcit.

Hic

A. C.

365. Hic missus contra Tyrannum Procopium in Orientem, Arianis adjungitur, & infeliciter pugnat.

366. Jovinus contra Germanos missus insigni victoria potitur. Procopius Tyrannus profligatur. Valens Hæreticis nequiter favet.

367. Liberio Papæ defuncto succedit Damasus. Gratianus à Valentiniano Patre Collega Imperij adscifcitur.

368. Romæ magna rerum turbatio Ursicino Tyranno sedem Petri tentante, qui tamen paulo post Urbe eijcitur.

369. Valens Imp. dum Ecclesiam pessimè turbat, castigante Numine à Gotthis victus, serviles penè conditiones inire cogitur.

370. Audiens idem successurum sibi cujus nomen litteris Th. notaretur, omnes ejusm. tollit è medio, servato tunc Theodosio qui priore anno Alemannos devicerat.

371. Theodosius mire servatus nunc contra Firmum Tyrannum in Africam mittitur. Junior Theodosius Sarmatas bello vincit.

372. Hieronymus toti Ecclesiæ ut splendidum sydus illucescit, fitque Damaso Papa perquam familiaris, à quo Romam vocatur.

373. Victo Tyranno reducem ex Africa Theodosium seniorem ingratus Imp. occidi imperat. Concilio Rom. Apollinaristæ damnantur.

374. Imperium Sarmatæ Quadique bello vastant, & misere affligunt. Divus Ambrosius non sine Numine creatur Episc.

375. Valentinianus Imp. dum in Quados movet

subita

A. C.

ſubita ſanguinis eruptione extinguitur.

376. Gratianus Imp. Valentinianum Iuniore Collegam adſciſcit.

377. Optime conſulit *Romæ* & Eccleſiæ Pa Damaſus,ſtatuit ut in Eccleſiæ Pſalmi a alternis canerentur & ſingulis *Glor Patri &c.* ſubjungeretur.

378. Vocatus contra Gotthos à Valente Grat anus ex itinere Alemannorum ad 40 ve 70. millia cædit. Valens eo non expecta to vincitur & fugiens latensque in vi tugurio exuritur.

379. Gratianus rerum plene potitus Theodoſi um Iuniorem Collegam creat, uterqu rei Catholicæ ſumma pietate conſulit.

380. Theodoſius periculoſe laborat, quo com perto turbant Imperium Gotthi, quo reprimit Gratianus.

381. Nihil non molitur contra Hæreticos Pap Damaſus, qui varijs enervatis Synodi paulatim contabeſcunt.

382. ConcilioRomanoHieronymus deHelvidio inſigniter triumphat.

383. S. Urſula cum undecim Virginum millibus Romam peregrinationem ſuſcipit in reditu Martyrio coronata. In *Maximum* Tyrannum movens Gratianus dolo circumventus occiditur.

384. Symmachus Urbis præfectus audita Gratiani morte, idola reſtitui orat, recuſante Valentino, etſi non orthodoxo.

385. Concilia varia contra Hæreſes indicit Damaſus. Concilio Burdegalenſi Priſcillanus damnatur.

Iterum

A. C.	
386.	Iterum Concilium Romæ celebratur contra Clericos incontinentes.
387.	Maximo Tyranno Italiam pervadente fugit ad Theodoſium Valentinianus, cum matre Arriana.
388.	Bis victus à TheodoſioMaximus occiditur. Valentinianus Catholicæ Religioni ſe addicit.
389.	Exceptus ſummo cum plauſu in Italia Theodoſius, Romæ cum filio, & Valentiniano triumphat. Italia reſipiſcit ab erroribus.
390.	Prohibetur ab Ambroſio Eccleſia Theodoſius Imperator, qui humiliter Epiſcopi juſſa veneratur, ut ſolemniter pœnitet.
391.	Theodoſiano Codice per Italiam prius divulgato inOrientem transgreditur Theodoſius Imp.
392.	Turbatur imperium Valentiniano Arbogaſtis ſcelere nocte ſtrangulato, hic Eugenium Ethnicum Collegam accipit.
393.	Honorio filio ad Imperium evecto, Theodoſius rebus Orientis prius conſulens, mox in Tyrannos movet.
394.	Non ſine Numinis ope Arbogaſtem & Eugenium vincit Thodoſius, hoc capto & occiſo, illo ſeipſum perimente.
395.	Rebus Imperij compoſitis præſentibus filijs &S.Ambroſio moritur Theodoſius. Ruffino mox Eugenio Imperium invadente. Siricius Papa rem ſtrenue agit.
396.	Marcomannos feliciſſimo congreſſu convertit Ambroſius.

Supre-

A. C.

397. Supremus hic annus Egregio Ecclesiæ Doctori S. Ambrosio, stilico pro Cæsare fortiter agit.

398. Siricio Papæ mortuo succedit Anastasius. Gildet Gainas Imperium usurpant.

399. Plura hoc & superiore anno contra Hæreses Concilia celebrantur. Gainas Arcadium indigna pacisci cogit.

400. Iterum plura Concilia, quibus Origenis errores damnantur. Victus denique ab Arcadio Gainas occiditur.

401. Alaricus Rex Italiam invadit, & terroribus omnia complet. Anastasius scribit ad Episcopos Germaniæ.

402. Adducto è Rhætia exercitu Stilico, memorabili strage Alaricum profligat & Italia eijcit. Anastasio Papæ mortuo succedit Innocentius.

403. Alaricus nunc pacem ultro ambit, & in Epirum regreditur.

404. Chrysostomus supero anno sede ejectus, hoc restitutus, scelere Eudoxiæ denuo eijcitur, quamobrem & ipsa à S. Innocentio Papa excommunicatur: qui data Epistola ipsam de gradu & majestate Imperij deijcit. Vide Genebrardum.

405. Toleti Concilium celebratur. Honorius Legibus tantopere Donatistas premit, ut plerique Hæresim ejurarent.

406. Rursum aliæ Hæreses Ecclesiam impugnant, orbemque pervertere conantur Pelagius & Vigilantius.

407. Radagaisus cum ducentis millibus Italiam inva-

A. C.

invadit, sed feliciter profligatur. Excommunicatur & absolvitur Arcadius.

408. Idem paulo post moritur. Honorius plenè rerum potitur & Stiliconem Olympij consilio & scelere tollit è medio.

409. Mira rerum confusio, Stiliconis morte propalata. Alaricus denuo invadens Italiam, Romam obsidione premit.

410. Urbem expugnat & incendio vastat Alaricus, sacris tamen vasis abstinet, eaque restituit, testatus, se cum Romanis bellum gerere non cum Sanctis & Apostolis DEI.

411. Siciliam petens Alaricus repente moritur. Gratus DEO Honorius rem Catholicam promovet. Tyrannos opprimit.

412. Affectant Imperium Tyranni varij, Maximus, Jovius, Sebastianus alijque feliciter ab Honorio duce Constantio oppressi.

413. Alius denuo Tyrannus Heraclianus Imperium invadit, dumque in Italiam 3700. navium classem duceret opprimitur.

414. Rursus alius Tyrannus Honorio facessit negotium, Attalus nimirum, quem tamen in Gallia subigit Imperator.

415. Attalus captus in triumphum ducitur, & amputata manu moritur. Theodosius Pulcheriam sororem Augustam creat.

416. Totus in evertendis hæresibus est Innocentius Papa. Concilia Carthaginense & Millevitanum celebrantur.

Inno-

A. C.

417. Innocentio mortuo ſufficitur Zoſimus, quem fruſtra Pelagius & Cæleſtius ſimulatione tentant.

418. Aliud rurſus Conſilium Carthagine celebratur, Epiſcoporum 214. contra Pelagium. Moritur Zoſimus Papa.

419. Turbatur nonnihil Eccleſia Eulalio contra Bonifacium à nonnullis electo mox rejecto.

420. Conſtantius bello clariſſimus Dux & optimè meritus Collega Imperij aſciſcitur.

421. Magno optimi cujuſque luctu Conſtantius Auguſtus, præmaturè extinguitur, S. Auguſtinus S. Bonifacio Papa 4. libros contra Pelagianos à ſe ſcriptos cenſendos & emendandos mittit.

422. Venetiarum ampliſſimæ & Nobiliſſimæ Urbis ac Reipublicæ potentiſſimæ initia celebrantur.

423. Bonifacius I. moritur, qui alia inter Vigilias ad Sepulchra Martyrum ſuſtulit, jejunia retinuit, ſuccedit Cæleſtinus. Ipſo anno Honorius Imp. extinguitur. Invadit Imperium Ioannes.

424. Nihil non tentat vilis Tyrannus Joannes, repulſus ab Africa quam tentaverat. Laborat contra Pelagianos Cœleſtinus.

425. Theodoſium Imper. contra Scythas pugnantem cælum prodigioſè juvat. Aſpar Divina ope Joannem, Aëtius Gotthos opprimit.

426. Sectiam plurimum demeretur Cæleſtinus Papa illuc miſſo Palladio qui Chriſtum prædicaret. Neſtorius patria Germanus, virus

A. C.

virus ſuum latius.ſpargit, ſimulata modeſtia & ſanctitate.

427. Cœleſtinus quiete Italiæ benè uſus, ad utilitatem totius Eccleſiæ convertit, aliaq; inter præclarè inſtituta, Pſalmos Officij Eccl. Antiphonis diſtinxit.

428. Novus Tyrannus Attila, orbis flagellum, ab Hunnis Rex deſignetur, Italiæ deinceps, imo orbi univerſo metuendus.

429. Bonifacium Ducem varijs inſidijs, in Africa tentatum, S. Auguſtinus fideliter præmonens, pijs ad Deum præcibus ſervat.

430. Neſtorius jam ante biennium creatus Epiſcopus Hæreſin facilius ſpargit, ipſum Cæleſtinum Papam ſibi adjungere laborat. Sed ab hoc Concilio Rom. damnatur. S. Auguſtinus moritur.

431. Concilio Oecumenico Epheſino, Cyrillum Alexandriæ Epiſcopum pro tempore Vicarium denunciat Cæleſtinus Papa, quo Neſtorius damnatur. Fluctuat Theodoſius, mox Hæreſiarcham reijcit.

432. Turbatur plurimum Italia, Bonifacio & Aëtio colliſis, hic ab illo vincitur. Sed ille non multo poſt moritur.

433. Sixtus ſuperiore anno Cæleſtino ſuccedens, ſtupri nunc inſimulatur, & publice ſe purgat. Accuſatorem dein Baſſum paulo poſt mortuum, ſuis manibus ſepelit.

434. Viſigotthi & Burgundi Imperium invadunt, avertit Francos Aëtius Cæſari reconciliatus.

435. Pergit Aëtius rem fortiter gerere. Exuruntur libri Neſtorij.

A. C.	
436.	Nestorius exul miserrimè perit putrefacta lingua,& mox reliquo corpore.
437.	Ecclesiam S. Mariæ Majoris constriuit & adornat Sixtus III. Pont. Max. Valentinianus nuptias solemniter celebrat.
438.	Haud leviter contremiscit Italia, Barbaris undique Imperium infestantibus.
439.	Eudocia Augusta Jerosolymis refert fascias Christi & vincula Petri, quæ Romæ usque hodie magna religione coluntur.
440.	Ad superos emigrat S. Sixtus Papa, creatur Leo Magnus. Gensericus immines Siciliæ, sed Bonifacij Ducis adventu se recipit.
441.	Genserici metu trepidat denuo Italia, sed arma corripiente summis viribus Theodosio, ille pacem ambit, & facilius obtinet, quod Hunni Imperio minarentur.
442.	Auro avertit Hunnos Imperator. Vasionense Concilium celebratur, Baronio Vasatense.
443.	Manichæorum Hæresis latius per Italiam vagata, opera Magni Leonis & annitente Cæsare insigniter deprimitur.
444.	Leo Pontifex Maximus Concilium Romæ cogit contra Manichæos.
445.	Roma pestilenti lue, juxta famem dirissimam laborat.
446.	Italia & totus fere terrarum orbis grandi terræ motu concutitur. Theodosius rursum pacem ab Attila mercatur.
447.	Concilium Celenense contra Priscillianistas celebratur.
448.	Eutyches contra Nestorium scribens ipse labitur.

A. C.

449. Pseudo-Synodo Ephesina Eutiches absolvitur. Dioscorus ipsum Romanum Pontificem excommunicare nititur.

450. Vita excedit Theodosius Imperator succedente Marciano.

451. Chalcedonense 600 Patrum Concilium celebratur. Ex Attila triumphum refert Aëtius, cadentibus utrinque 162. millibus.

452. Reparatis viribus Attila ingenti cum exercitu invadit Italiam, avertente ipsum à Roma S. Leone Papa. Venetiæ fugientium concursu plurimum augentur.

453. Leo rem fortiter contra Hæreses agit, cujus auctoritate varia Concilia, & hoc anno Arelatense & Andegavense celebrantur. Moritur Pulcheria Augusta.

454. Indigna morte Ætius â Valentiniano Imp. interficitur, quem tamen ipse totius servaverat. Attila terror orbis moritur.

455. Valentinianus â Maximo concitatis Ætij militibus perimitur. Augusta à Maximo vi compressa Gensericum evocat. Fugiens Maximus â Romanis dilaniatur.

456. Avitus nuper salutatus Imperator insidijs se peti intelligens, ultro se abdicat.

457. Ad opprimendos Tyrannos arma parans Marcianus Imp. moritur. Succedit Leo Thrax. Majoranus Occidentis fit Imperator.

458. Majoranus Italiæ rebus consulit, ijsque benè constitutis expeditionem in Africam suscipit.

459. Apostolicæ Sedis Legatis præsentibus Con-

A. C.

ciliũ Constantinopolitanum celebratu

460. Territus adventu Majorani Augusti Gense ricus pacem petit & impetrat.

461. Optimus Imp. Majoranus scelere SeveriMa gistri militum hominis Ariani interimi tur. Magnus Leo eodem anno ad supe ros emigrat, Hilaro succedente.

462. Imperio potitus per parricidium Severu Gensericum reprimit. Theodoricus Re Narbonem per proditionem occupat.

463. Concilia Arausicanum, Carpentoractens & Vasense (non Vasatense ut vult Baro nius) celebrantur.

464. Alani Italiam armis opprimunt,quos felici ter profligat Ricimer. Theodorico Reg mortuo succedit Evaricus.

465. Perit Veneno Severus, dolo, ut volunt, Ri cimeris, inde Roma Imperatore carui anno uno & 8 ferè mensibus, Ricimer interim optimè Remp. administrante.

466. Vandali à Marcellino DuceSicilia eijciuntur.

467. Authemius Marciani Imp. gener Augustu salutatur, qui ut Imperium sibi stabili ret, filiam Ricimeri collocavit. Mortuo Hilaro succedit in sede Petri Simplicius.

468. Deficiunt à Romanis Galli, implorata Bar barorum ope,Simpliciussuis scriptis illu strat Ecclesiam.

469. Simplicius totus convertitur ad Romanæ Urbis Ecclesias restaurandas, ita ut plu rium fundator credatur.

470. Collabascit paulatim Occidentale Imperi um.Orientali perpetuis etiam insidijs la borante, nam hoc anno Leo Imp. Aspa rem

A. C.

rem cum filio proditionis reum supremo supplicio afficit.

471. Magna Sanctitatis fama Urbi & orbi præsidet S. Simplicius. Nutat magis magisq; Occidentis Imperium. Ricimer socero Anthemio necem machinatur, deprehensus veniam simulato orat.

472. Insigni perfidia Imperatorem interficit Ricimer, & Olybrium subrogat, ipse mox miserè extinctus.

473. Moritur Olybrius, succedente Glycerio, quem vix adito Imperio Ostrogotthi incessunt, quos muneribus placet.

474. Italiam & Occidentis Imperium invadit Julius Nepos Glycerio dejecto.

475. Decumani fluctus opprimunt Italiam, Oreste militum præfecto in Nepotem insurgente & hoc dejecto Momilum filium obtrudente.

476. Nepos exul Odoacrem Herulum in Italiam vocat; hic Momilum dictum Augustulum eijcit, atque ipse Regem sese Italiæ constituit.

477. Consularem Romæ dignitatem supprimit Odoacer, & firmando Regno intentus, Evarico Regi fœdere jungitur.

478. Non suis tantum intentus lucris Odoacer, optimum agens Principem, ruinas Italiæ restaurat, Italos demeretur.

479. Tanti jam fit à vicinis Regibus, ut nemo non gratiam ejus exambiret. Ipse quoque Galliarum Rex Chilpericus fædere se jungeret.

480. Italiam totumque orbem Sectis varijs scin-

A. C.

dentibus, pessimè laborantem, bonum Numen misericorditer respicit, Medico malorum optimo submisso Monachorum Archiduce Benedicto, qui hoc ipso anno patre Eutropio Anicio natus est.

481. Odoacer Italiæ Rex imperium propagaturus, in Dalmatiam movet, Rege Odicia victo atque interfecto.

482. Theodoricus Ostrogothus, ut Odoacri facesseret negotium, ad Zenonem Orientis Imp. se recipit, cui cum suis militat.

483. Immortalibus jungitur, post rem bene administratum Sanctus Papa Simplicius, cui Felix S. P. Benedicti cognat⁹ sufficitur.

484. Legatos ad Zenonem Imp. mittit S. Felix Papa, qui contra jus gentium pessimè tractati, ab Acatio persuasi cum ipso communicant.

485. S. Felix omnia tentat ad lucrandum Acatium, sed frustra.

486. Odoacer Rugios debellat in Norico (nunc Austria & confinibus) & Fœbam alias Feletheum Regem eorum vincit & capit.

487. Fridericus Felethei filius in Mœsiam evadens, illic Theodoricum adversum Odoacrem concitat, & auxilia meretur.

488. Odoacer Onoulphum fratrem cum exercitu contra Fridericum mittit. Theodoricus contra Odoacrem bellum parat.

489. Theodoricus Ostrogotthorum Rex magno cum exercitu Italiam invadit, & Odoacrem primo prope Aquileiam, dein prope Veronam triumphat. Ticinum vastat & Rugijs tradit.

Odoa-

A. C.

490. Odoacer ad fluviũ Adduã tertio victus, Ravennæ se includit, ubi trienniũ obsidetur.

491. Odoacer noctu cum exercitu egressus ad pontem candidum, quartum jam vincitur à Theodorico.

492. Moritur S. Felix II. S. Gregorij Magni atavus, S. P. Benedicti cognatus, cui S. Gelasius subrogatus est.

493. Odoacer tertium jam annum obsessus cum Theodorico paciscitur, ut pariter regnarent, quam tamen iste sub specie conjurationis invitatum sub epulo cum filijs contrucidat.

494. Gelasius Papa liberior sub Hæretico Rege, quam sub Catholicis, in evertendis Hæresibus strenue desudat.

495. Theodoricus stabiliundo Regno intentus & propagando, Dalmatia, Sicilia, & Rhætia potitus, Clodovæi Gal. Regis filiam ducit, ipse duas, alteram Alarico Gotthorum, alteram Burgondionum Reg. collocat.

496. Supremus hic annus Gelasio Papæ fuit, de Republ. Christiana optimè merito, successit Anastasi⁹, Theod. Catholicis favet.

497. Anastasius Papa Legatos in Orientem mittit ad Imp. cum litteris de delendo Achatij nomine, & Ecclesiæ unione procuranda.

498. Grave in Ecclesia schisma mortuo Anastasio, & electo Symmacho, contra quem nonnulli Laurentium Rom. obtrudunt.

499. Symmachus Romæ Conciliũ celebrat, quo ipse legitimus pastor declaratur. Mox Anastasium Imp. à communione Hæreticorum dehortatur.

A. C.

500. Theodoricus Romam ſumma omnium gratulatione ingreditur, Senatum exaltat, magnis operibus antiqua miracula ſuperat.

501. Quod Symmacho à Schiſmaticis gravia obijcerentur crimina, Theodoricus in ſequentem annum, Symmacho per litteras conſenſum præbente, Concilium indicit.

502. Concilium *Rom.* quo Symmachi innocentia declarata, & Anaſtaſius Imp. excommunicatus eſt. Digna tunc Vox Theodorici etſi Hæretici: Nihil ad ſe pertinere de rebus Eccleſ. nimirum reverentiam.

503. Iterum *Romæ* coacta Synodus contra Schiſmaticos, & Symmachi abſolutionem calumniantes, quibus ipſe ignoſci impetravit.

504. Sed & hoc anno Conſilium Romæ convocatur, quo libertati Eccleſ. conſulitur, & Principum ambitioni atque avaritiæ occurritur.

505. Theodoricus nihil non agit pro Italia exornanda, ſed & pro Schiſmaticis ad concordiam perſuadendis.

506. Symmachus rebus Eccleſiæ ſumma induſtria intendit, cujus auſpicijs hoc anno Concilium Agathenſe in Gallijs cogitur.

507. Alterum in Gallijs Concilium in cauſa eadem, nimirum reſtituendæ Diſciplinæ Eccleſ. Aureliani celebratur.

508. Anaſtaſius Imp. immiſſa claſſe, Italiæ littora prædatur, Theodoricus Amalarici pupilli Regis cauſam armis tuetur.

Iterum

A. C.

509. Iterum Symmachi opera Concilium Epaunense celebratur.

510. Boetius hujus anni Conſul, primus Ariſtotelem Latinitati donat. Symmachus Manichæos in Urbe damnat.

511. Theodoricus Italiæ Rex miſſo in Hiſpaniam exercitu Geſalaricum Tyrannum profligat, ipſe retinens Regnum, dum Almaricus puer adoleſceret.

512. S. P. Benedictus magnifica ordinis fundamenta jacet, & plura paſſim ſtruit Cænobia.

513. Magnus ille M. Aur. Caſſiodorus hoc anno Urbis Conſulem agit. Romæ Clerum inter & populum optat concordia redijt.

514. Symmachus Papa vita excedit, quem paulo ante Clodovæus Rex Legatione honorans corona aurea donavit. Succedit Hormiſda.

515. Anaſtaſius Imper. ſimulator peſſimus ut aversam à ſe plebem contineret Hormiſdam Papam ad Concilium Oecumenicum convocandum concitat, ejuſqueLegatos plurimum honorat.

516. Hortatur Pontifex fidem præſtare rerum promiſſarum ſed fruſtra, poſtquam populum ſibi conciliaverat, & ab æmulo Vitalliano Catholico avocaverat.

517. Fruſtra Anaſtaſium altera Legatione tentat Hormisda Legatis, & litteris contumaciæ plenis remiſſis.

518. Demeretur ingentibus meritis Romam & Italiam S. Benedictus, & viris Sanctis implet.

A. C.

519. Laborat plurimum Hormiſda cum Juſtino Imp. in hæreſibus extirpandis. Ob hoc Romæ magna feſtivitas.

520. Effloreſcit denuo Italia, dum latè ſerpentes ſectarij, Juſtino non ſolum Imp. ſed & Theodorico Rege agentibus, protracti atque exacti ſunt.

521. Orientales iniqua petentes ab Hormisda Papa, magna hujus conſtantia repulſi ſunt.

522. Inſignis & memorabilis Romæ & Italiæ annus conſulatu doctiſſimorum atque ac ſanctiſſimorum virorum Conſulatu, Symmachi & Boëtij.

523. Moritur meritiſſimus de Italia & Eccleſia univerſa S. Hormiſda Pont. ſuccedente Joanne. Theodoricus Rex ſuſpectum Senatum habens, Boetium exulare jubet.

524. Ticini exulans Boetius, doctiſſimos illos de Conſolatione libros ſcribit.

525. Theodoricus Rex audiens Juſtinum Imp. omnes Eccleſias Hæreticis adimere, Joannem Papam cogit Legationem ſuſcipere ut impediret; hic vero è contra omnes Eccleſias expiat.

526. Joannes reverſus, tanquam re mala geſta in carcerem conijcitur, paulo poſt ibidem extinctus. Tollit è medio idem Rex Symmachum & Boetium, mox ipſe ad tribunal æterni judicis abreptus, & damnatus, cum paulo ante Felicem obtruſiſſet.

527. Moritur Juſtinus Imp. Opt. Pacis inter Orientalem & Occidentalem Eccleſiã præcipuus promotor. Felix ſatis inviſus primũ quod

A. C.

quod â Rege obtrusus, approbatus tamen, optimè præest.

528. Longobardorum nomen invalescit & potentia, qui sub Odvvino Rege hoc tempore Pannoniam invadunt.

529. Divinitus ad Conversionem Gentium vocatus S. Benedictus ad Casinum castrum cum suis commigrat.

530. Italiam idololatriæ reliquijs purgat Benedictus, idola evertit, lucos succendit, in quo frustra alij laboraverãt ultimus Italiæ Apostolus. Felici Papæ mortuo succedit Bonifacius.

531. Concilium Romæ convocat Bonifacius Papa, cui inter præcipuos Christi Sacerdotes adest S. Benedictus.

532. Ingens concursus etiam Illustrissimorum in Italia sub signa S. Benedicti, inter quos S. Silverius. qui postea Papa fuit.

533. Publicatæ sunt hoc primum anno Institutiones Juris Justiniano eodem tempore prophanas Leges, quo patruelis ejus S. Benedictus Sacras, condente.

534. Moritur Italiæ Rex Athalaricus, cujus mater Amalasuntha Theodatum maritum accipit & Regem constituit.

535. Theodatus uxorem relegat, & occidi imperat, qua cognata injuria offensus Justinianus bello Italiam petit Belisario Duce, qui Siciliam occupat. Joanni Papæ extincto succedit Agapetus.

536. Cogitur S. Agapetus pro pace impetranda convenire Justinianũ, sed frustra, ibi moritur, cum Anthimũ Constantinop. Episc.

A. C.

ob Hæresim exauctorasset. Intruditur Silverius.

537. Approbat Sylverium etsi à Theodato obtrusum Clerus, illi autem ob ignaviam occiso Rex Vitiges sufficitur. Belisarius Neapoli mox etiam Roma potitur.

538. Vitiges Romam cum 150 millibus, fortiter repulsus à Belisario. Hic jussu Theodoræ Hæreticæ Imp. Silverium in Orientem mittit, & Vigilium in Cathedram Petri substituit.

539. Vitiges relicta Rom. obsidione Mediolanum capit & vastat. Silverius ex ipso exilio Vigilium excommunicat.

540. Moritur exul S. Silverius, Clero nunc Vigilium subrogante, Belisarius Vitigem Ravennæ inclusum, captũ in Orientem ducit.

541. Ildobaldus, mox Araricus Rex creatus, & hoc occiso Totiles imperat. Abaras Siciliam vastant, S. Placidum necant, ipsi naufragio pereunt.

542. Totilas Tuscia potitur, in Campaniam veniens dum S. Benedicto illudere vult, tremens in terram dejectus divinitus, ab illo erectus, correptus, de eventuris sibi edocetur.

543. Moritur Magnus Monachorum Archidux Benedictus. Totilas Beneventum, Neapolimque occupat, Apulia & Calabria potitur.

544. Vigilio Papa petente Belisarius contra Totilam in Italiam mittitur.

545. Totilas Tibure per proditionem potitur, civibus

A. C.

civibus omnibus cum Præſule trucidatis. Beliſarius Romam munit.

546. Spoleto & Peruſio in poteſtatẽ redactis, ad obſidendam Romam properat Totilas, quam arctè habet.

547. Iſauri milites Urbem Totilæ produnt, tum primum pacem per Legatos petit, illa negata parum aberat, quin urbem everteret. Vigilius Conſtantinopoli ab ipſo Imp. exceptus, populo pſallente: Ecce advenit Dominator Dominus. Beliſarius urbem ingreditur.

548. Totilas varijs locis Romanum vincit exercitum. In Oriente grave exortum ſchiſma Vigilio quaſi faveret ſchiſmaticis ſuſpecto.

549. Abſente Beliſario tota ferè Italia potitur Totilas, quacunque occurreret, victor. Laborat ſchiſmate Eccleſia.

550. Totiles denuo Roma potitur, & quam nuper vaſtaverat, reſtaurat & exornat. Inde Siciliam occupat.

551. Germanus contra Totilam miſſus ſubitanea moritur, claſſis Imp. naufragio perit. Vigilius penè vim paſſus in templum confugit.

552. Theodorus & Menna Schiſmatis authores mirè ſe ſubmittunt, redditur Eccleſiæ pax. Narſes miſſus Gotthis prævalet, occupatur Sicilia.

553. Narſes ſuperatis alpibus prope Taginnam memorabili prælio vincit Totilam & interficit. Succedit Tejas, qui & ipſe hoc anno victus perijt.

A. C.

554. Franci, ut ſua per Italiam tuerentur Gothis ſe jungunt, quos tamen aggreſſus Narſes, penè tōtos ſimul extinxit.

555. Vigilius Papa in reditu ex Oriente moritur ex calculo, cui ſuffectusPelagius de morte illius inſimulat⁹ purgat ſe ritu ſolemni.

556. Florentiſſima Italia, Narſete pulſis Tyrannis, eam gubernante & ſplendidè exornante.

557. Totis Sanctorum agminibus implet Italiam Ordo Benedictinus omnes Eccleſiæ Romanæ fiunt Monachales,

558. In Italia quieta omnia, & proſperrimus rerum ſtatus Eccleſiæ inprimis res, quibus Pelagius ſtrenue intendit.

559. Moritur is poſt egregia merita; ſuccedente Joanne quem Catellinum appellant.

560. Juſtinianus Magnus Imp. deſperata valetudine â Sanctis Martyribus attactu Reliquiarum prodigioſiſſime reſtituitur.

561. Beliſarius tam præclare de Italia, Cæſare & toto Imperio meritus in ſuſpicionem proditionis vocatus, in ordinē redigitur.

562. Scribit hoc anno Computum M. Aurelius Caſſiodorus, nuper Urbis Conſul nunc humilis Monachus, plurimum hâc inſigni opera meritus.

563. Idem magnus omnino in minimis, ex Conſule Pedotriba, author præcipuus fuit Gymnaſiorū in Cœnobijs inſtituendorū.

564. Juſtinianus in errorem prolapſus ſuper incorruptibilitate corporis Chriſti, in eamdem ſententiā Epiſcopos trahere conatur.

565. Idem optimus Imp. pœnitens erroris moritur, cujus inſigne extat â S. Agathone Papa Sy-

A. C.

pa Synodo Rom. pronunciatū elogium.

566. Justinus Junior succedens, rei Catholicæ mira industria consuluit.

567. Romani Narsetem, incertum qua ex causa, apud Justinum deferunt, qui ejus loco Longinum substituit, Narsete Neapolim secedente, & juxta nonnullos, vocante in Italiam Longobardos.

568. Alboinus Longobardorum Rex magnis viribus invadit Italiam, per benignè tamen omnes habens ut animos lucraretur.

569. Joannis Papæ auspicijs varia passim concilia summo rei Catholicę bono celebrātur.

570. Alboinus Rex vastata Veneta provincia, universas Liguriæ civitates, præter maritimas expugnat, & occupat.

571. Alboinus Rex propinans Rosimundæ conjugi ex patris ejus cranio, hujus opera interficitur, percussori venenum miscens cum ipso bibere & mori cogitur, succedit in Regno Clephis.

572. Promovent rem suam in Italia Longobardi. Joannes Papa moritur, cū sedisset annos 13.

573. Cum Romana sedes ob tumultus bellicos vacasset menses decem & dies tres, creatus est Pontifex Benedictus I.

574. Mira rerum facies in Italia Clephi Rege mortuo, & triginta sex militum Ducibus urbes inter se partientibus.

575. Quisque Ducum, nimia ducti avaritia, ut thesauris potirentur nobilissimos quosque urbium tollunt è medio.

576. Auspicijs Benedicti Papæ, procurante Gunthrammo Rege Concilium Parisijs celebratur.

Bene-

A. C.

577. Benedictus Papa sanctissimè moritur. Subtegitur Pelagius Iunior. Longobardi Romam obsident.

578. Justinus summo utriusque Imperij bono Tiberium successorem instituit, mirâ pœnitentiâ anteactorum, præsentes Consiliarios incusans. *Non oportet horum consilius morem gerere, sed Legibus & æquitati.*

579. Pelagij Papæ auctoritate Concilium Parisiense celebratur.

580. Afflictissima Italia Longobardorum annis, ipsa Roma ab ijsdem obsidetur, quæ Tiberij vigilantia commeatu submisso liberatur, hostibus obsidionem solventibus.

581. Italiam admirandis sanctitatis splendoribus illustrat Magnus & Sanctus Gregorius, quem in utero Matris latentem talem fere prædixit S. Benedictus.

582. Mire affligunt Italiam Longobardi, Ecclesiarum inprimis opibus infesti. Pelagij auspicijs Concilium Cabilonense celebratur.

583. Moritur præmonitus de morte ab Euthichio Patriarcha opt. Imp. Tiberius, prius Imperio consulens, & generum Mauritium Imp. appellans.

584. Philippicus, revocato Longino, Exarchus Italiæ constituitur, qui Longobardorum audaciam strenuè retundit

585. Longobardi decennali Ducum regiminis pertæsi Antheritum Regem creant, quem Flavium appellant, cui Ducum quisque dimi-

A. C.

dimidiam suam substantiam, alendo Regio nomini tribuunt.

586. Magno Italiæ incommodo revocatus præmaturè Philippicus Smaragdo substituto, audaciores Longobardos reddit.

587. Consulit Ecclesiæ Pelagius varijs passim Concilijs Valentina, Matisconensi &c. celebratis. Iterum novus Exarchus Romanus mittitur, qua quidem mutatione Italia plurimum afflicta fuit.

588. Mauritius Imp. Childebertum Francorum Regem contra Longebardos sollicitat, qui dum in Italiam movet, Ducum dissensione impeditur.

589. Plura iterum sub Pelagij auspicijs Concilia celebrantur. Nunc primum Smaragdo substitutum Romanum vult Baronius Urbem Romanam misere vastat Tiberis inundatio.

590. Roma pestilenti lue tota inficitur, qua & Pelagius Papa decedit substituto magno Gregorio, qui solemni supplicationem pestem averti impetrat.

591. AutharitRexLongobardorum veneno tollitur, creatur Agilulphus Magnus Gregorius Orbi Urbique intentus mirè de omnibus meretur.

592. Innumera rursum Magni Gregorij de Italia & orbe universo merita, cujus contuitu Longobardica sævitia remisit.

593. Libros Dialogorum scribit Gregorius, immensitate meritorum orbi se commendans.

594. Manichæos Sicilia exigit, sed & Barbaricinos

A. C.

nos gentiles. Totus autem eſt, in Schiſmaticis & Hæreticis evertendis.

595. Sclavi per Hiſtriæ aditum Italiæ imminent, quos â tergo aggreſſus per Noricum occurrens Thaſſilo Bojorum Dux reprimit. Joannis Conſtantinopol. audaciam frangit Gregorius,

596. Angliam perfectiſſimis Monachis eo miſſis convertit Gregorius, inde Anglorum Apoſtolus appellatus, Romam & Ita liam demeretur.

597. Edilbertus Anglorum Rex opera Magni Gregorij Chriſto dat nomen. Civium Rom. ſalutem precibus monialium Gregorius aſſignat.

598. Laborat plurimum apud Agilulphum Regem pro pace Italia reddenda Gregorius, & Judæorum in Sicilia converſioni intendit.

599. Tandem pax longis calidiſque Gregorij votis exoptata inter Longobardos & Romanos conſtituitur, quam tamen mox Callinicus Exarchus rupit, & Agilulphus bellum reaſſumpſit.

600. Sclavi Iſtriam deprædantur & per illam intrant Italiam. Rex Avarum Forum Julij & Venetam ditionem vaſtat.

601. Agilulphus in Italia infeſta omnia habet, aliaque inter Patavium & Montem Silicis expugnat.

602. Plurimos Diverſiſſimis Regnis cum Hæreticos tum Schiſmaticos Eccleſiæ jungit Magnus Gregorius, Abarum ope Longobardi Cremonam & Mantuã expugnant.

Infanda

A. C.

603. Infanda crudelitate Tyrannus Phocas Imperium usurpat & Mauritium Imperatorem liberis interfectis decollari jubet.

604. Smaragdus denuo Exarchus Italia designatus, turbatissima omnia reperit, Longobardis hostiliter sævientibus & feliciter varia loca expugnantibus. Moritur S. Gregorius.

605. Sabinianus cum 5. menses præfuisset, à S. Gregorio sæpius apparente pro nimia avaritia corruptus, cum non emendaret in capite percussus eo ex dolore paulo post mortuus est.

606. Post unius ferè anni Vacationem Bonifacius Papa creatur, qui mox Concilium Romæ celebrat. Quietiores in Italia res indictis in triennium inducijs.

607. Bonifacius IV. post tertium vix 8. menses præsidentē eligitur, qui ante omnia suas ædes in Monasterium convertit, & Panthæi DEIparæ & SS. Martyribus consecravit.

608. Quiescit etiamnum Italia, & è tantis calamitatibus respirat.

609. Phocas multa conjuratione petitus immaniter sævit. Finitis inducijs, Longobardi igni ac ferro Italiam vastant.

610. Invalescunt Italiæ bella & mala. Smaragdo Exarcho in tantas procellas non sufficiente.

611. Phocas Tyrannus navali prælio â conjuratis victus ad Regnum confugiens, amputatis

A. C.

putatis manibus pedibus & pudendis occiditur, Heraclio imperante. Joan Lemigius fit Exarchus.

612. Pacifcitur denuo cum Longobardis novus Exarchus dum Chofras Victorijs infolens, Heraclium vexat.

613. Demeretur Italiam plurimum S. Columbanus, & Mediolani Longobardos plerosque Arianos Ecclefiæ adjungit.

614. Moritur Agilulphus Longobardorum Rex fuccedente Adovaldo filio fub Tutela optimæ Matris Theodolindæ. S. Bonifacio fuccedit S. DEUS dedit.

615. Joannes Præfectus Neapolis videns occifas Imperij vires, occifo Exarcho invadit, quod reliquum erat Imperij.

616. Pergit profequi victorias Joannes Confinius Neapolis Præfectus & Calabriam, Campaniam & Apuliam occupat.

617. Moritur S. DEUSdedit Papa. Eleutherius Exarchus Confinium bello fuperat & interficit.

618. Tyrannidem & ipfe affectans Eleutherius, & Regis ambiens, titulum â Ravennatibus militibus Romam contendens interficitur, & caput Conftantinopolim mittitur.

619. Aufpicijs Bonifacij V. qui Sancto DEUSdedit fuccefferat, celebratur contra Acephalos Concilium Hifpalenfe.

620. Theodolinda cum filio Adovaldo Ecclefijs confulit, quas Regia munificentia dotat & ornat.

621. Dum Longobardi certatim fectam fuam ejurant. Clotarius Galliarum Rex ipfis tribu-

A. C.

tributum remittit, quo pro Alpinis provincijs Gallo debebant.

622. Heraclius memorabilem de Persis triumphum refert.

623. Prosequitur Victorias Heraclius & signa in Persidem profert.

624. Iterum tribus memorandis Victorijs donatur â Numine Heraclijs. Moritur summo Italiæ luctu. Theodolinda, & Adalvoddo, quod amentia laboraret, Ariobaldus Arianus Rex constituitur.

625. Moritur Bonifacius V. summus Pont. cui Honorius subrogatur.

626. Ingemiscit sub Ariano iterum Rege Italia, Longobardis tamen ob Victorias Heraclij nihil moventibus ne victorem irritarent.

627. Victus demum suprema strage Chosroas dum juniorem filium Regno destinat, â seniore interficitur. Heraclius quæ ab Ecclesijs in belli sumptus acceperat memorabili exemplo, ex fisco Regio restituit.

628. Lætatur & gaudet pace Orientis Italia dum pax sancitur â Siroe Persarum Rege & Crux Christi redditur.

629. Universali mundi gaudio Crux Sancta exaltatur, & ab Heraclio Hierosolymis solemni pompa infertur.

630. Honorius Papa dejecto Fortunato Hæretico Gradensi Patriarcha, substituit Primogenium Catholicum. Veneti Schismaticos execrantur.

631. Nihil deinceps singulare Italia habet, vel

A. C.

injuria temporum, vel defecta materiæ silentibus Historicis.

633. Honorij Papæ auspicijs celebratur Concilium IV. Generale Toletanum præsidente S. Isidoro.

634. Iterum Toleti Concilium côngregatur, vigilantissimum sese Pontificem Honorio comprobante.

636. Toleti denuo Concilium cogitur. Quieta in Italia omnia. Communis Christianorum luctus Hierosolyma amissa.

638. Honorius Papa 4. Id. Octobr. moritur sede deinceps annum unum vacente. Concilium Toleti VI. celebratur.

639. Eligitur Severinus Papa, qui brevi Pontificatu hoc ipso anno Joannem successorem habuit.

640. Joannes Papa collecta Romæ Synodo Ecthesim Heraclij & Monothelitarum Hæresim damnat.

641. Moritur Joannes Papa cui Theodorus subrogatur, quo ipso anno Heraclius Imp. Hæret. extinguitur succedente filio Constantino Catholico, qui post 4. menses dolo novercæ perijt.

642. Pulso Heracleone Constans Constantini filius salutatur Imp.

643. Mauritius Chartularius, qui Basilicam Cateranensem expilarat in Tyrannum evadens, malè petit, & Isaacius Exarchus consci⁹ sceleris ipsis dieb⁹ repête moritur.

645. Pyrrhus Hæret. Romam veniens, erroris convictus dat manus, ut oblato pœnitentiæ libello ab Honorio Papa suscipitur.

Theo-

A. C.

646. Theodori Papæ opera varijs paſſim Concilijs Hæreſes profligantur Bizaceno Numidico Mauritano Cartagin. & Toletan.

647. Inquietus Italiæ annus Rothari Rege Longobard. &Exarcho bello certantibus,victi Romani, Longobardi Liguria potiuntur.

648. Theodorus Papa in Pyrrhum relapſum & Paulum Conſtantinop. Patriarcham ſententiam excommunicationis fulminat.

649. Toletanæ ſedi confirmatur â Theodoro Metropolitana dignitas. Hic paulo poſt moritur ſuccedente Martino qui ſtatim Concilium Romæ celebrat, Paulum, Sergium, Pyrrhum damnat.

650. Conſtans Imp. infenſus Martino, Calliopam Exarchum in Italiam mittit, qui miraculo â Martini cæde deterritus arma contra Saracenos Siciliam invadentes convertit, Papam in Orientem mittit.

651. Martinus exacto apud Cycladas anno, inde adImp.ductus indignehabetur,&Cheorſonam in exilium mittitur.

652. Exarchus Clerum cogit aliud Papam eligere, eligunt proinde Eugenium, qui tantum Vicarium ageret, veriti ne ab Imp. Hæreticus obtruderet.

653. Ærumnoſiſſimam in exilio ducit viam S. Martinus, Hæreticis paſſim in Catholicos ſævientibus.

654. Moritur in exilio S. Martinus, Succeſſor ex Vicario Eugenius conſtituitur. Obijt & Rotharis Rex, ſuccedit filius Rodvaldus.

Euge-

A. C.

655. Eugenius Papa mortalitatem exuit. Sufficitur Vitalianus qui de Electione sua edocet Imp. & hic quasi Catholicus resalutat.

656. Rodoaldo occiso quod liberis careret, creatur Rep. Aripertus Catholicus Theodolindæ ex fratre nepos.

659. Rodobaldus Longobard. Rex â Longobardo cujus uxorem violaverat mactatur, succedit Aripertus.

661. Gradensem Insulam diripit Lupus Dux Longobardorum Forojuliensis, in quam Patriarcha Aquileiensis cum thesauro Ecclesiæ secesserat.

662. Ariperti Regis duobus filijs de Regno dimicantibus, utrique eripit Grimoaldus Beneventi Dux.

663. Constans Imp. etsi disuadente quodam Eremita Longobardos bello impetit, profligatus â Grimoaldo. Romam venienti occurrit Vitalianus Papa quasi Catholico, sed ille paulo post omnia monimenta extulit.

664. Avares â Grimaldo concitati Lupum Forojuliensem bello petunt, eoque occiso dum sedes figunt, ab illo expelluntur.

665. Grimoaldus Rex sub hoc tempus Catholicam fidem amplectitur.

667. Vitalianus Papa Synodum Romæ celebrat in causa Joannis Episcopi Lappensis in Creta.

669. Constantis Imp. mortem huc refert Baronius in Sicilia & balneo occisi, successit Constantinus filius ortodoxus, cogn. Pogonatus.

Moritur

A. C.

669. Moritur S. Vitalianus Papa cui S. Adeodatus ſucceſſit, Monachus S. Eraſmi in Cælio monte Benedictinus.

670. Partharitus Ariperti Regis filius, fratris & Grimoaldi ſcelere Regno ejectus, Hunulphi ſervi pro ſe morientis fidelitate ereptus divinitus, ad Regnum vocatur, mortuo Grimoaldo.

671. Inſignis Italiæ ſub religioſiſſimo Rege felicitas Partharito Numinis gratiam agnoſcente & Eccleſiæ omni modo conſulente.

672. S. Audoenus Rothomag. ex mon. Resbac. Epiſc. limina Apoſtolorum inviſens, dum occinit *Exultabunt Sancti in gloria*, cæleſtem exaudit vocem: *Lætabuntur in cubilibus ſuis.*

673. Huc primum refert mortem Grimoaldi Regis Baronius, nos ex acuratiore Brunneri calculo ann. triennium.

675. Concilium Generale Tolet, auſpicijs S. Adeodati celebratur, ſed & Bracaranſe ad inſtantiam S. Bambæ Regis.

676. Ad cœlos emigrat S. Adeodatus Papa; ſuccedit Donus, cujus creatione audita Theodorus Patriarcha Conſtant. uniri cum Rom. Eccl. exambit.

677. Partharitus Cunibertum filium Collegam Regni adlegit.

678. Donus Papa moritur ſuccedente Agathone S. Hermetis Panormi Monacho, qui conſuetudinem ſuſtulit pendendæ Imperatori pecuniæ pro Romani Pont. electione. Imperator uniri Eccl, rogat.

A. C.

679. Mirè meretur S. Agatho plurimis Concilijs institutis pro Monothelitarum Hæresi exscindenda.

680. Celebrata Romæ Synodus 125. Episcoporum, & conclusum de instituendo Concilio Oecumenico Generali sexto.

681. Immortali merita celebratur Sexta Generalis Oecumenica Synodus Constantinopolitana, qua pro SS. imaginibus definitũ.

682 Moritur S. Agatho Papa, sede idem supra annum vacante.

683. Legitur denique Summus Pontifex S. *Leo* II. Congreg. Siculæ monachus.

684. Leone mortuo & inter Sanctos relato, succedit Benedictus II. idem ab infantia monachus, huic Imperator filiorũ capillos misit, totosq; Rom. Eccl. consecravit.

685. Ad superos emigrat S. Benedictus II. Pont. Max. *cujus eminens virtus*, ait Baronius, *ostensa est potius Ecclesiæ quam data.*

686. Joannes V. post Benedictum Ecclesiæ præsidet, sub quo verè pius Imp. Constantinus Pogo natus moritur, succedit filius Justinianus, qui per Duces fideles præclara efficit.

687. Post Joannem Conon, post hunc brevis regiminis Sergius I. ex Ordine, item Monachico assumitur, qui mox Paschalem Antipapam Simoniacum in Monasterium detrusit.

688. Celebratur Concilium Toletanum XV. Sergio acta approbante.

689. Ceadualla Romam relicto Britanniæ Regno peregrinatur amantissim. â Guniberto Longo-

A. C.

Longobard. Rege excipitur.

690. Cuniberto Rege felix Italia, pace non minus quam mira Sanctorum Monachorum frequentia & celebritate.

691. Cuniberti parens Bertharius moritur, quorum filius decem annos regnaverat, cui adversatur Alaclus Tyrannus.

692. Pseudosynodus Constantinop. celebratur, quam ut approbaret Sergius missus est protospatarius ab Imp. qui vim intentaret, quem occidissent Rom. milites, nisi Sergius hostem suo lecto abscondisset.

694. Justinianus læsæ Pont. Majest. reus, ulciscente Numine populo contra ipsum acclamante naribus truncatis Chersonam relegatur, salutato Imp. Leontio Patricio, alij serius.

696. Sergius Papa diversos Apostolicos viros ordinat ad Christi fidem disseminandam, eosque inter hoc anno S. Willibrordum, quem Archiepiscopum ordinat.

697. Venetorum insula, eousq; per tribunos gubernata, nunc primum Ducem, ut nonnulli volunt Paulum Lucium nanciscitur.

698. Synodus Aquileiæ celebratur, erronea initio, donec Sergius Papa Patres Concilij melius informaret.

699. Sergius Papa turpi calumnia liberatur opera S. Althelmi Episcopi, per os infantuli ipsum innocentem pronunciantis.

700. Jactant frustra miseri novatores Romanam hoc sæculo Ecclesiam â majorum descivisse instituto, quod omnis Historia falsum esse convincit.

A. C.

701. Ad immortalitatem felicem concedit B. Sergius Papa. Missus in Italiam Exarchus Theophilactus, dum Papæ insidiatur, â militibus Ravennam abigitur, imminuta dein potentia Exarchorum.

702. Joannes Papa VI. creatur. Gisulphus Dux Beneventi Romanam ditionem populatur & expilat.

703. Cunibertus Rex Longob. juxta Baronium moritur relicto Luitperto filio sub cura Asprandi. Pellitur Asprandus â Regenberto, sed hoc paulo post mortuo Asprandi filius eligitur.

704. Tres Duces de Regno Longobard. dimicant. Vincit Aripertus qui patrimonium Alpinum Cottiarum Ecclesiæ Rom. reddit.

705. Joanni IV. mortuo sufficitur VII. qui statim Concilium Romæ coegit, & licet Græcus Græcis non acquievit.

707. Joannes VII. è vita migrat, creatur Papa Sisinnius.

708. Sisinnius præmaturè moritur, & Constantinus subrogaturRefractaria SedesRavennas parere Rom. cogitur jussu Imp.

709. Teophilacto Exarcho mortuo succedit JoanTizocopus, JustinianusImp. Joannem Papam ad se occurrere rogat.

710. Summo plausu excipitur ab Imp. Constantinus Papa, magno habitus in honore, & Privilegia Rom. Eccl. confirmata.

711. Tizocopus tyrannicè se gerens in Exarchatu â Ravennatibus perimitur. Redit Romam Pontifex re bene gesta.

Aspran-

A. C.

712. Aſprandus mortuo Ariperto Regi ſuccedit, trimeſtri ſpatio & ipſe extinctus, ſuccedente filio Luitprando.

713. Philippico Hæret. Imp. excæcato Anaſtaſius Imp. Catholicæ fidei profesſionem apud Rom. Pont. per Legatos edidit, reconciliantur Eccleſiæ Epiſcopi Orientis.

714. Moritur Conſtantiſſimus Sanctiſſimus Pont. cui pari ſanctitate ſufficitur Gregorius II.

715. Primus Pontificum jura Eccleſiæ vi propugnanda exemplo ſuo docuit S. Gregor. II qui Romam contra vim hoſtium munijt. Luitprandus Alpes Cottias repetit, ſed perſuaſus â Gregorio confirmat.

716. Theodoſius Imperio ſe abdicat, Leone Iſaurico ſalutato, qui ſtatim Catholicæ profeſſionem fidei Rom. Pontifici mittit.

717. Tiberis alveum egreditur, & per 7. dies Romam miſere vaſtat & lacerat. Gregorius ædes proprias in Monaſterium vertit.

718. Sergius Protoſpatarius Artemium Imperatorem ſalutat in Sicilia, contra quos miſſus Paulus Chartularius motus opprimit, & ſumit ſupplicium de rebellibus.

719. Magnus ille Germanorum Apoſtolus Bonifacius â Gregorio II. Rom. Pont. ad Converſionem gentium ordinatur & mittitur.

721. Synodum Romæ celebrat S. Gregorius II. & bono publico conſulit.

722. Nihil abſq; arbitrio Rom. Pontificis agens, S. Bonifacius Gregorium de omnibus edocet.

A. C.

723. Revocatus â Gregorio Romam S. Bonifacius juramentum ſolemne præſtat de obedientia Rom. Pontifici exhibenda.

724. Dum Italiæ Urbes proprios quævis habere Duces vult multa & Italorum inter ſe & cum Græcis bella exoriuntur.

725. Luitprandus Rex Longobard. bello Romanos aggreditur, quod non niſi in Deſiderio deniq; Rege profligato finitũ eſt.

726. Allato in Italiam Impij Leonis Imp. decreto de abolendis ſacris imaginibus, Exarchus occiditur ut & alij Duces, ſed & quidquid Italiæ Imperatori paruit, ab ejus obedientia defecit.

728. Longobardi per dolum occupent Sutrium & Eccleſiæ adimunt, quod tamen Gregorius reſtitui impetravit.

729. Luitprandus Rex cum Exarcho & Eutychio Patricio conjurant pro Leone Imper. & Romam obſident. Verum S. Gregorius occurrens, ita tenet Regem, ut ſe proſterneret & pro Exarcho rogaret.

730. Gregor. Impiũ Cęſarẽ excommunicat, & Romanos atq; Italos quos diu in offic. Cæſ. continuerat ab ipſo deſciſcere permittit.

731. Moritur Greg. II. haud minor Magno habitus, ſuccedit tertius & ipſe Monachus. Luitprandus Carolo Martello adeſt bello Saracenico.

732. Pipinus â Martello patre miſſus firmat cum Luitprando amicitiam. Gregorius III. Concilio Romæ habito Leonem Imp. excommunicat. Leo mittit contra illum claſſem, quæ naufragio perijt.

Grego-

A. C.

733. Gregorius serio commonet Leonem ut resipiscat, cui & Itali per Legatos omnem spondent obedientiam si hæresim ejuret.

734. Gregorio novo Pontifici per Legatos se commendat, omnemque spondet obedientiam S. Bonifacius Germ. Apostolus.

735. Totus in tuendo Sanctarum imaginum cultu Gregorius III. Orientales Ecclesias consolatur & animat.

737. Effervescit nimium Iconoclastarum impietas, contra quam multi egregia sanctitate & eruditione Monachi calamum stringunt, & Gregorius nihil non molitur.

738. Iterum Romam cum multa Sanctorum turba occurrit Magnus Bonifacius, & Gregorium Papam veneratur & consulit, in reditu Ticini apud Regem Longob. diu moratus.

739. Transamundus Spoleti Dux persequente Luitprando ad Gregorium confugit. Ille urbem occupat, S. Petri Ecclesiam spoliat 4. Eccl. Urbes eripit. Gregorius opem Caroli Martelli rogat.

740. Ina Rex Angl. Regnum Vectigale Rom. Ecclesiæ facit. Luitprandus Hilprandus Reges Romam denuo obsident, Ecclesiæ bona vastant, proin Papa denuo Martelli opem implorat.

741. Moritur S. Gregorius III. succedente B. Zacharia Monacho, qui totam Italiam invenit valde turbatam.

742. S. Zacharias Papa cum Luitprandus reddere nollet 4. civitates Ecclesiæ ablatos,

A. C.

ipſus Regem Interamnæ convenit, & il-las & Narnienſe Auximanum Anconita-num, Sabinenſe &c. Patrimonia impe-travit.

743. Luitprandus dum Exarchatum invadere parat, Exarchus Zachariam Papam im-plorat, hic Regem ipſe convenit, & à propoſito avertit.

744. Moritur Luitprandus Rex, poſt quem ne-pos Hildebrandus 7. menſibus imperat aſpere, ob id exauctoratus Rachiſio electo.

745. Juſſu Zacharia Concilium in Germania contra inſurgentes ſectas celebratur, præ-ſidente Magno Bonifacio Legato Apoſt.

746. Rachiſius Rex Leges Longobardis promul-gat. Sicilia & Calabri peſtilenti lue ve-xantur.

747. Carolomanni Pipini frater ad S. Zachariam Papam occurrens, ab ipſo Monaſtico ha-bitu induitur.

748. Dedicat ſolemni ritu Monaſterium Caſi-nenſe S. Zacharias Papa Archiepiſcopis 13. Epiſcopis 68. præſentibus, & loco illi conſulit.

750. Rachiſius Pentapolim invadit, Peruſium obſidet, verum à Zacharia Papa non ſo-lum perſuaſus intermittere, ſed totus DEI amore accenſus, & ipſe cucullum exambijt, mox Caſini Monachus factus.

751. Mittit Legatos ad Zachariam Papam Pipi-nus, ſuper bono publico Regni Gallia-rum.

752. S. Zacharias Papa jubet ut S. Bonifacius Pi-

pinum

A. C.

pinum Galliarum Regem solemniter coronet, ipse paulo post sanctè moritur, & inter Sanctos refertur, succedit Stephanus III.

753. Aistulphus Longobardorum Rex gravis admodum Ecclesiæ imminet, frustra à Stephano Papa rogatus. Hic ipsius prope ad Pipinum contendit.

754. Stephanus Parisijs lethali morbo tentatus à SS. Petro, Paulo, & Dionysio sanatur, tunc Pipinium cum uxore & liberis RR. consecrat. Inde Pipinus contra Aistulphum movens, victor ipsum Papiæ obsidet & imperata facere cogit.

755. Aistulphus fœdifragus & perjurus, rogante Stephano denuo à Pipino cogitur, hic Exarchatum & Pentapolim S. Petro donat, cum plurimis alijs, frustra deprecantibus Legatis Imp.

756. Aistulphus fœdifragus in venatione Divino ictu percussus moritur, sufficitur Desiderius Stephano connitente.

757. Stephano mortuo Paulus Diaconus ejus frater sufficitur vir sanctus & ipse Monachus, qui statim Pipinum de electione edocet.

758. Paulus Papa Cæmeteria SS. Mart. extra Urbem Longobardorum injurijs obnoxia curat, & Martyrum corpora in Urbem transfert.

760. Vix quietiores unquam Longobardi, pactas cum Romana Ecclesia inducias Sacrosanctas habent.

761. Concilium Romæ congregat Paulus, Pa-

A. C.

paternasque ædes in Monasterium erigit.

764. Adeo jejuna res nunc temporis Italiæ scriptorum, ut nihil supra, laudatissimi Papæ Pauli acta prætereuntium.

766. Muneribus Gallos demeretur Constant. Copronymus, nequid contra se pro Pont. Rom. tentarent. Concilium Gentiliacense cogitur.

767. Moritur Paulus Papa. Cessavit Episcopatus I. mensem I. Paulo adhuc spiritum agente, instinctu Desiderij Regis Toto Dux Constantinum fratrem etiam sæcularem intrudit.

768. Obtruncato Totone Duce fugit Antipapa, obtrusere nonnulli Philippum quendam, donec Cleri populique consensu Stephanus IV. eligeretur.

769. Conciliũ Romæ celebratur præsidente Papa & Constantini Pseudopapæ acta rescissa.

770. Christophoro Primicerio & Sergio Secundario sollicitè jura S. Petri â Desiderio Rege reposcentibus, is Romam iratus properat cum exercitu & contra datam fidem illos excæcat.

771. Ductam superiore anno Desiderij Longobardorum Regis filiam ex Concilio Patrum repudiat Carolus Magnus.

772. Moritur Paulus Pont. Max. Creatur Hadrianus I. ab hoc Veneti primum Episcopum merentur.

773. Desiderius Dominia Ecclesiæ hostiliter invadit, Hadrianus Papa Carolum Magnum implorat.

774. Hadrianus & Desiderius Legatos ad Carolũ mittunt,

A. C.

mittunt hic perfide ſcribit ſePapæ omnia reſtituiſſe, ſed Carolus occurrit Deſiderium victum Leodium exulatum mittit.

775. Rotgardus Foro-Julienſium Dux Regnum ſibi Longobardorum vendicare parat.

776. Movet in Italiam Magnus Carolus, victumque magna celeritate Rotgardum occidit, captis Forojulio & Tarviſio.

777. Hadriani Papa auſpicijs ad preces Caroli Magni Synodus Paderbornenſis celebratur.

778. Naſcitur magno totius Eccleſiæ plauſu Carolo Magno Ludovicus, qui poſtea Pius cognominatus eſt.

780. Iterum ad inſtantiam Caroli Lippiæ Concilium celebratur.

781. Magnus CarolusRomam venit. honorifice ab Hadriano Papa ſuſceptus, qui Ludovico &Pipino filijs ejus cororã impoſuit.

782. Synodus Colonienſis auſpicijs Adriani papæ celebratur.

784. Hadrianus Papa, ea quæ ſpectant ad ſacros ritus quam diligentiſſimè curans, ſuper ijſdem librum hoc anno ſcripſit.

785. Conſtantinus & Irene Impp. invitant Hadrianũ Papam ad Concilium in Oriente, reſcribit Adrianus, & cultum SS. imaginumreſtitui monet & acta Conciliabuli abrogari.

786. Hadrianus Papa Collectionem octoginta Canonum edit.

787. Nicææ Concilium celebratur præſentibus Adriani Legatis damnati Iconoclaſtæ & multa præclare inſtituta, Carolus movet

A. C.

in Aragiſum qui Regem ſe ungi fecerat, qui ſtatim dat manus.

788. Impp. Orientis mittunt in Italiam exercitũ, quem Carolus aggreſſus feliciter triumphat.

789. Carolus tanquam verè ſecundum ſpiritum filius Hadriani Papæ conſulit libertati Eccleſiaſticæ per Lombardiam & Germaniam.

790. Summa quiete bene uſus Adrianus tam in Urbe quam Orbe multa præclarè ſancit & inſtituit.

791. Ingens Tiberis Romæ inundatio muros ipſos nonnullis locis tranſcendit. Concilium Feroiulienſe celebratum.

792. Aliud Concilium auſpicijs Hadriani Ratiſponæ cogitur, quo Felicis Urgellitani ſecta opprimitur.

794. Francofordienſe Concilium in Germania ſub auſpicijs Hadriani habetur.

795. Hadrianus Papa ſanctè moritur, quem multis lachrymis proſequutus eſt Carolus Magnus, ſucceſſor deſignatur S. Leo III.

796. S. Leo Clero populoque Rom. conſulens, amplis â Carolo Magno ornatus muneribus, ab invidentibus multa patitur.

799. Immani ſcelere S. Leo III. inter Sacri muneris functionem graviter conſcinditur, lingua exſcinditur, oculi eruuntur eripitur â Winigiſo Duce, â Carolo M. Romam reducitur.

800. Leo III. Carolum M. Imperio Occidentali donat, & Auguſtum creat, Romanæque Eccleſiæ conſtituit Defenſorem.

Occa-

A. C.

801. Occaſione terræ motus maximi Italiam concutientis, S. Leo Rogationes triduo ante Aſcenſionem inſtituit.

802. Papienſis Univerſitas & Bononienſis in Italia efflorescent. Concilium Altinenſe celebratur.

803. Terræ motibus præteritis aliisq; portentis ipſa terra prodit theſaurum Mantuæ latentem SS. Sanguinis lateri cruci.

804. Ipſe S. Leo Mantuam advolat comprobatoque miraculis tanto theſauro, ipſe lætum allaturus nuncium ad Carolum occurrit.

805. Venetorum inquietæ res Joanne Mauritio, & Obelerio de Principatu contendentibus, hoc Caroli opem efflagitantur.

806. Carolus Magnus teſtamentum condit, & regna inter filios dividit, Pipino egregio Principi Italia ceſſit.

807. Incredibilis Italiæ felicitas, Gubernatore Regni miſſo S. Adelhardo Abbate Corbeienſi, DEO omnes illius conatus mire proſperante.

808. Ardulphus Northumbriæ Rex à ſuis Regno pulſus, ad communem patrem S. Leonem confugit, qui per Carolum reſtitui curat.

809. Dum Pipinus Italiæ Rex vario Marte cum Græcis confligit, & Veneti his auxiliares fiunt, in illos quoque bellum à Carolo Magno decernitur.

810. Pipinus navali prælio cum Venetis congreditur, eoſque ſuperat captis Ducibus Guillario & Beato. Moritur ipſo anno

Pipinus

A. C.

Pipinus incredibili omnium bonorum dolore.

811. Carolus ad in instantiam Nicephori Imp. cum ipso paciscitur, & Venetias ac maritimas ipsi Urbes reddente, reliquamDalmatiam, Istriũ,Liburniã &c.sibi servante.

812. Nicephoro optimo Imperatore, quieta deinceps per Italiam omnia. quorum Carolus sanctè amicitiam coluit.

813. Varia passim Concilia ad instantiam Caroli celebrantur, qui & Ludovicum filiam coronari Imp. curat.

814. Moritur MagnusCarolus de Italia æternum meritus, alter ejusdem servator habitus, Ecclesiæ defensor incomparabilis.

815. A morte Caroli S. Leo Papa novis denuo insidijs & factionibus impetitur, quas feliciter Bernardus Italiæ Rex amolitur.

816. Moritur S. Leo III· cui ex ordine similiter Monastico sufficitur S. Stephanus V. ab ipsa statim electione miraculis clarus,qui ad Imp. pro consilio profectus ipsum Rhemis coronat.

817. Præcipitur magnis conatibus immatura morte S. Stephanus, cui invitus sufficitur S. Paschalis I. monachus S. Stephani in Urbe. Bernardus Italiæ Rex rebellis â patre excæcatur & moritur.

818. Orientem demereri plurimum laborat S. Paschalis, exules pro fide incredibili charitate suscipit.

819. Ludovicus Pius duobus Conventibus multa è re Ecclesiæ sancit, Pontificia auctoritate comprobata.

Summa

A. C.

820. Summa Sereniſſimæ Reipubl. felicitate & plauſu corpus S. Marci Evangeliſtæ Alexandria Venetias transfertur.

821. Romæ quoque inſignis plauſus invento corpore incorruptiſſimo S. Cæciliæ, cui Paſchalis Papa inſigne adjungit Cænobium.

822. Inſigne illud Italiæ Sydus & columen S. Adelardus Abbas exulans aliquamdiu ſcelere invidorum ſummo cum honore revocatur, & Regnis omnibns conſulit.

823. Lotharius Imperator Romæ ſolemniter à Paſhali coronatur. Paſchalis liberam Electionem Epiſcoporum impetrat.

824. Mortalitatem exuit S. Paſchalis I. Pater Patriæ, ſuccedit Eugenius II. Motus Urbis miſſus à patre Lotharius compeſcit.

825. Conſultant eruditi ſuper cultu imaginum in Gallia, ſed verePius Imp. omnia remittit ſedi Apoſtolicæ.

826. Legatos Eugenius mittit ad Lud. Imp. & Concilium 63. Epiſcoporum Romæ congregat.

827. Moritur Eugenius, ſuccedit S. Valentinus & hoc quoque poſt 30. dies mortuo S. Gregorius IV. Foſſæ Novæ monachus.

828. Gregorij IV. opera varia paſſim Concilia, Moguntiæ, Lugduni, Toldæ, Pariſijs celebrantur.

829. Peſſimo exemplo Ludovicus Homini externo, Bernardo Hiſpano res Aulæ credens, filios & Principes Regni graviter offendit. S. Gregorius Oſtia Tiberim contra Saracenos munit.

Pipinus

A. C.

830. Pipinus in patrem arma sumit, contr quem, reversus ex Italia Lotharius, jur agendum, non armis contendit.

831. Exesse aula jussus Bernardus Hispanus, dum paulo post revocatur, magis effervescun bella, Pipino omnia turbante.

832. Pipinum omnia vertentem intercipit pa rens, & Treveris captivum includit, se evadens Aquitaniam occupat.

833. Imperator Pipinum Aquitaniæ exuens, mox â filijs Imperio exuitur, advolat Gregorius, & abrogationem rescindit.

834. Restituitur â subditis in Imperium Ludovicus Lotharius Gregorium Papam haud leviter vexat.

835. Immortali de Sanctis ipsis merito, Festum Omnium Sanctorum solemne instituit Gregorius I V.

836. Dum Lotharius bona Ecclesiæ invadere tentat â Ludovico parente coactus desistere, qui Papam solatur.

837. Viso passim Cometa Ludovicus Imp. mortem sibi impendere existimans, in Rom. Ecclesiam & alias magnificè liberalem se probat, sed paulo post moritur Pipinus.

838. Gregorius Papa Corsicam demeretur, quam gravissimo Saracenorum metu, reducto Principe liberat.

839. Gregorius ortam inter Episcopos Galliæ dissensionem sopit.

840. Magno Gregorij luctu Ludovicus re & nomine vere *Pius* Imp. moritur, mittens ad Lotharium Imperij insignia.

Lotha-

A. C.

841. Lotharius Monarchiam affectans etiam terrore concutit, quod Longobardia non contentus fore videretur, sed totius Italiæ Imperium expetere.

842. Exaudijt DEUS preces & conatus pro SS. Imaginibus Gregorij & sublato Impio Theophilo; succedente Michaele filio cultus imaginum restituitur.

843. Lothario post longam disceptationem cedit Italiæ Regnum una cum Burgundia & Austrasia, moritur S. Gregorius IV.

844. Pulso Joanne Diacono violenter sedem invadente eligitur Sergius II. Missus à patre Imp. Ludovicus, ut coronaretur, dum hostilia molitur, terretur à Sergio, & mutatus, coronatur.

845. Instituit Sergius Archiepiscopatum Bremensem, cui Magnum illum Septentrionis Apostolum S. Ansgarium proficit,

846. Saraceni subito Italiam opprimunt, in reditu cum omni thesauro mersi, dum S. Benedictus visus à S. Petro navicula invehi, illis comminatus, lituo mare turbaret. Concilium Parisiense celebratur.

847. Mortuo Sergio, iterum ex Ord. Monast, Maximus revera Pontifex Leo IV. ordinatur, confirmationem ejus arroganti sibi Lothario egregiè restitit, & ut liberrimam electionem fateretur, evicit.

848. S. Leo IV. Romæ Urbem novam condit Leoninam dictam, ut Divi Petri Ecclesia à Saracenis tuta esset.

849. Leo IV. tribus coactis classibus, Divinis Mysterijs armatas in Saracenos mittit, memo-

A. C.

memorabili victoria ad Ostia Tiberis reportata.

850. S. Leo IV. re benè gesta contra Saracenos, cordi habet, ut contra eosdem Ostia & alia loca magis communiat.

851. Vulgata Leonis sanctitate, Adulphus Angliæ Rex Romam occurrit cum filio & Regnum Ecclesiæ Tributarium offert. Italiam infestant Saraceni, quos Lud. Rex Benevento eijcit.

852. Leoninam Urbem suam absoluit Leo, & Romæ Concilium 67. Episcoporum convocat: Canones Gratianus in Corpus retulit.

853. Centumcellos ante 40. an. â Saracen. reversas commodiore loco molitur Leo, & egregie munit, Leopolis nomine imposita.

854. Prævidens gravia Italiæ à Saracenis imminere mala, magnos sed utiles sumptus impendit ad varia loca munienda.

855. Lotharius ultro resignato Imperio Monachum Prumiæ profitetur. Concilia duo Valentiæ & Ticini celebrantur. Moritur S. Leo IV. succedit Benedictus III. frustra se ingerente Anastasio.

856. Moritur Bassatius Casini Abbas, liberata à Saracenis Campania meritissimus dum Ludovicum Regem evocasset.

858. Extinguitur Benedictus Papa cui Nicolaus I. multum renitens sufficitur, Ludovico Imp. Stratoris officia exhibente.

859. Photius ipse ut in sede confirmaretur, tanti auctoritatem Papæ facit, â quo Legatos petit ad constituendam Eccl. Constant.

860. Scribit ad Photium Nicolaus gratulans de

fide

A. C.

fide Catholica (quam Photius simulaverat) increpans de provectione ex Laico contra Canones.

861. Saracenis denuo Italiam impetentibus, magnos labores suscipit S. Bertharius Abbas pro illa liberanda, & urgendo auxilio.

862. Synodũ Romæ celebrat Nicol. in qua Theopaschitarũ repullulans Hæresis damnatur.

863. Iterum Romæ Concilium cogitur in causa Legatorum Prævaricatorum, quo Photius Anathemate percutitur.

864. Rursum Concilium Romæ habetur, quo Rodoaldus Portuensis Episcopus Legat⁹ Prævaricator damnatur & exauctoratur.

865. Sollicitatione assidua S. Bertharij Abb. Casin. Ludovicus Imp. Saracenos Campania exigit & Bario inclusos obsidet. Concilium Romæ celebratur. Michaeli Or. Imp. minatur Nicolaus excomm.

866. Bulgari opera SS. aliquot Monachorum conversi à Nicolao plures laboratores expetunt. Ipse Conciliũ Suessionem indicit.

867. Basilius novus Orient. Imp. Cath. per Legatos & litteras Nicolao Papa se sistit, pulso Photio. Moritur Nicol. succedit Hadrian.

868. Saraceni ex Dalmatia in Calabriam profugi passione excipiuntur à Lud. Imp. Synodus Romæ agitur, & in præsenti, Legatorũ Imp. Or. Photij Cõciliabulũ damnatur.

869. Ludovico fortiter in Calabria contra Saracenos agenti, Basil. Or. Imp. trecentarũ navium classim subsidio mittit. Bariũ expugnatur. Conciliũ Generale Constantinop. præsentibus Leg. Rom.

Anco-

A. C.

870 Anconam captam incendunt Saraceni, & Duce Veneto profligantur.

871. Rebus Campaniæ compoſitis iterum coronatur Romæ Ludovicus.

872. Ludovicus Rex ſumma felicitate Saracenos aggreſſus, magna denique clade Italia ejicit. Obijt Adrianus ſuccedit Joan. 8.

873. Ludovicus Imp. ulturus Adelgiſi Ducis in Lud. Regem auſa in ipſum movens, Benevento eijcit.

874. Abdila Saracenorum Princeps Italiam invadit, Salernum obſidet, ubi dum Eccleſiam violat & violare Virginem parat, trabe delapſa mirè opprimitur, Ludovicus hoſtes triumphat.

875. *M*oritur Ludovicus fortiſſimus Imp. ſuccedit Carolus Calvus.

876. Concilio Ticinenſi & mox Pontigonenſi Imperium Carolo confirmatur. Optimè meritus de Italia moritur Ludovicus *R*ex.

877. Joannes Papa Carolum Imp. Romam evocat, ut periclitanti à Saracenis Italiæ adeſſet, ubi opt. Princeps dolo Medici Hebræi perivitur. Inde Papa tributum pendere hoſti debuit.

878. Turbatiſſimæ Italiæ res Lamberto Spoletano Urbem occupante, Papa in Gallias effugiente, ubi Ludovicum Imp. coronavit.

879. Reverſus ſuperiore adhuc anno Romam Pontifex Synodum celebrat. Moritur Lud. Imp. Italia & à Saracenis & diſſidentibus *P*rincipibus valde affligitur Jo-

annes

A. C.

annes ſeductus Photium confirmat,inde à multis Joanna non Joannes dictus.

880. Carolomanno mortuo Carolus Craſſus Italiam ſibi vendicat, & fine anni in Natali Domini Romæ coronatur Imperator.

881. Joannes Papa Athanaſium Epiſcopum & Principem Neapolitanum ob ictum cum Saracenis fœdus excommunicat.

882. Dum Carolus Craſſus res Italia curat,Nortmanni crudeliter in Gallijs graſſantur, Joanni mortuo Marinus ſuccedit.

883. Marinus perperam facta Joannis reſcindit,& Photium damnat Carolus Imp. Italiam reviſit rebuſque compoſitis in Germaniam redit

884. Brevi regimine Marinus obijt, delecto Adriano,qui ſtatim Photium execratus eſt, vaſtant miſereItaliam Saraceni, à quibus S. Bertharius Caſini Abb. cum innumeris occiditur.

885. Mortuo Adriano ſummo Pontifici ſuccedit Stephanus VI. alijs V. qui aqua à ſe benedicta locuſtas in Italia pellit.

886. Mortuo Baſilio Or. Imp. ſuccedit Leo Philoſophus dictus,qui ſtatim Photium deijcit,& à Stephano Papa opem & conſilium rogat.

887. Conſulit rebus Orientis Stephanus Papa, Carolus Craſſus dum S. EmmeramiMonaſterium dat in Commendam, ut vocant, ex eo tempore ex feliciſſimo fit infeliciſſimus.

888. Mortuo ſumma in paupertate Carolo Imp. exauctorato, Berengarius Dux Foro Julienſis

A. C.

lienſis Italiam ſibi vendicat

889. Wido Spoletanus deject⁹ ſpe Galliæ vendicandæ, cum Berengario de Italia contendit. Litteris & Legationibus Imp. Orientis agit cũ Papa de Actis Photij corrigendis.

890. Moritur S. Stephanus Papa, cui Formoſus ſufficitur. Wido Berengarium bis acie victum Italia eijcit.

891. Wido petentibus Italis conſecratur à Formoſo Rex Italiæ & Rom. Formoſus Orienti conſulit.

892. Lamb. Widon. filius Italiæ Rex renunciatur.

893. Arnulphus Imp. ingentem Italiæ recuperandæ cauſa congregat exercitum. Bulgari Rom. Eccleſiæ ſe denuo ſubijciunt.

894. Arnulphus in Italiam movens Bergomum Mediolanum & alias urbes, Lambertus Papiam & alia loca occupat.

895. Concilio Triburienſi diſciplinæ Eccleſiaſticæ conſulitur Arnulphus Bellum Italicum proſequitur.

896. Conſenſus Formoſi Arnulphus denuo in Italiam occurrit. Romam vi expugnat, cæſis quotquot Formoſo adverſati eſſent. Coronatus in Germaniam revertitur, obit Formoſus.

897. Invadit ſedem Bonifacius & mox Stephanus VI. al. VII. qui peſſimorum conſilio Formoſum ex humatũ in Tiberim proijcit.

898. Vexant Eccleſiam Tyranni Adelberti duo Tuſciæ Marchiones à quibus Stephanus etſi Catholicus, ſed vita turpiſſimus intruſus, ſanctam ſedem permittente Numine indigniſſimus obtinet.

Luctu-

A. C.

899. Luctuosissimus Ecclesiæ & Italiæ annus sub turpissimo Pontifice sua, non quæ DEI sunt curante & Tyrannis favente. Moritur Arnulphus Religiosissimus Imp.

900. Stephanus invasor â Romanis captus in carcere strangulatur, post quem Romanus 4. tantum mensibus præfuit. In Italia plures de Regno cõtendunt, acclamatur Ludovicus Bosonis filius Papia capta.

901. Romano & Theodoro brevi imperio extinctis Joannes IX. eligitur. Ludovicus victo & fugato Berengario Romam veniens salutatur Imp.

902. Hungari invitante Berengario Italiã vastant. Ludovic. à Berengario victus exoculatur.

903. Joannes Papa brevi Pontificatu tria concilia celebrat & benè meretur. Berengarius varia Italiæ loca occupat.

904. Berengarium coactus Papa coronat, paulo post acclamatus ab Italis Lambertus coronatur cujus libera & legitima electio Concilijs Romano & Ravennate decernitur. Formosi acta probatur.

905. Joannes Papa vir meritissimus vita excedit. Eligitur Benedictus IV. Lambertus rem suam in Italia promovet.

906. Consopitis nonnihil bellis quiescit Italia, Lamberto nequis turbaret Regnum sollicite vigilante.

907. Ex Monachis eligitur Benedictus V. vir sanctissimus, quem paulo post detrudens in carcerẽ Christophor⁹ sedem invadit post 7 menses & ipse detrusus, cucullo denique mœrorem solatur.

Sergius

A. C.	
908.	Sergius denique toties repulsam passus permittente DEO sedem invadit homo sceleratissimus, qui statim acta Formosi irrita jubet.
909.	Concilium Suessionense celebratur de disciplina Eccl. restituenda.
910.	Sergius nefandus moritur, sufficitur Anastasius. Hugo Mediolan. Comes Lambertum Regem juvenem summæ expectationis in Venatione perivit. Berengarius Regno potitur.
911.	Velut Febri laborans Italia nemine se contra Berengarium movente pace fruitur.
912.	Moritur Anastasius Papa, intruditur Lando Sabinus & post hunc Joannes X. ab impia Theodora, quæ ipsum deperibat.
913.	Dum à nefarijs idolis sancta inquinatur cathedra, innumeri SS. ex Ordin. *Monast. Pontifices* Ecclesiam ornant.
915.	*Memorabilis* Italiæ annus insigni victoria de Saracenis, qua demum junctis Principum armis omnes internecione deleti sunt, Berengario rē strenue promovente.
916.	Ingens tota Italia plausus, & festæ gratulationes ob juratos fidei hostes expulsos.
918.	Joannes Papa conscientia scelerum prægravatus Legatum Compostellam misit S. Sisenendum Episcopum rogans, ut jugiter pro se apud S. Jacobum oraret.
919.	Concilio Romæ coacto, alia inter *Missale Mozarabum* corrigitur.
920.	Altum rerum Italicarum silentium, quod nemo non alia pace gauderet, dummodo non res Catholica ex capite laboraret.

Agno-

A. C.

922. Agnoſcitur nihilominus ab orbe Chriſtiano Joannes Papa etſi invaſor, Tungrenſis Epiſcopi cauſa ad ipſum perlata & judicata.

923. Joannes mittit pallium ad Sculphum nuper creatum Archiepiſcopum Rhemenſem, Rudolphus Burgundus Berengarium bello premit, & gravi clade afficit & ſuperat.

924. Berengarius in odium Rudolphi Saracenis jungitur, qui Italiam premunt & Papiam evertunt. Ille dolo Flamberti occiditur.

925. Rudolphus jam Italia Rex Ermengardis Reginæ dolo & illecebris ſeductus à ſuis deſeritur, & in tranſalpina ſe recipit.

926. Hugo Rex Arelatenſis contra Rudolphum Rex Italiæ ſalutatur, & Mediolani ab Archiep. coronatur Joanne Papa invitante.

927. Bina hoc anno Concilia celebrata. Heribertus Aquitaniæ Comes monente Joanne Papa Carolum Simplicem carcere liberat.

928. Wido Tuſciæ Marchio, & Marozia Uxor Joanni Papæ infenſi, quod Petrum fratrem mire honoraret ipſum in oculis Pont. obtruncari curant. Joannem in

929. carcere mœrore an laqueo abſumunt.

Leo ſuperiore anno Joanni ſuffectus, hoc in carceres truditur, ejuſque loco Stephanus VII. an VIII. ſubrogatur.

930. Stephano mortuo iterum ſcelere Widonis Tuſciæ March. ſummæ ſedi Joannes XI. Joannis Intruſi ex Marozia filius imponitur.

A. C.	
931.	Veneti, generosissimo spiritu ditionem s am in Dalmatiam usque propagant. U sus ParticipatiusDux Saracenos debella
932.	Bestia sedem Petri occupante tanto mag viri sanctissimi Ecclesiam propugnant ornant. Ursus Participatius fitMonachu
933.	Itali contra Hugonem Regem Arnulphu Boium invitant, hic victus ab Hugo regreditur, Hugo ope Maroziæ Rom potitur, paulo post à Romanis expulsi cum Lotharium filium Regem Itali creasset.
934.	Impijssimus Albericus nomine Joannis P pa Patriarchæ Constantinop. pallij peren nem usum absque requisitione ulterio concedit..
935.	Conciliũ Rhemense celebratur, quo Eccle siasticarũ rerũ invasores ad correction vocati sunt, JoannePapa male conscio.
936	Meretur immortaliter de Italia S. Odo Ab basCluniacensisHugone Rege & Albe rico Principe compositis, & funestissim bello consopito.
937.	HungariCampaniam & aliaItaliæ loca ign & ferro vastant, à Marsis dein ac Peligni pene ad internecionem cæsi.
938.	Demeretur ingentibus beneficijs Ecclesiam Magnus illeOdoCluniacensis, ad quem e toto orbe quęstiones discutiendæ venêre.
939.	Hugonem optimè de se meritum Regem inconstantissimo ingenio Itali varijs insi dijs, odijs & injurijs circumagunt.
940.	Stephanus IX. Germanus natione superiore anno Leoni subrogatus pessimè à Tyran-

nis ex-

A. C.

nis exagitatur, facie etiam crebris ictibus deformata, quod Otthonem M. Imp. ad tollendam Tyrannidem incitavit.

941. Hugo & Lotharius ejus filius Reges Italiæ in Monachos benefici. Iterum graves dissensiones consopit S. Odo. Ottho Magnus graviter ulciscitur læsam Pontificiam majestatem.

942. Rursus collisos graviter Hugonem Regem & Albericum Principem concilia S. Odo, & re feliciter confecta, Romæ morbo corripitur, & Turones properans in S. Martini moritur.

943. Stephanus Papa civili tumultu Alberici male mulctatus moritur, Marino in Petri Cathedram evecto.

944. Hugo Constant. Imp. opera Saracenos vincit, & Fraxinetum occupat. Idem Imper. Hugonis filiam filio Uxorem petit.

945. Hugo Rex S. Petri prope Burgundiam condens Cœnobium cucullum amplectitur, regnat æqua sorte cū Berengario Lothar.

946. Lotharium Hugonis filium Constantinus Imp. Berēgario commendat. Ab hoc Luitprandus Legatus ad Imp. Or. mittitur. Moritur Marin⁹ Papa succedente Agapito.

947. Concilia Asturicense & Virdunense celebrantur.

948. Hungari armis Italiam infestant Berengarius autem exactionibus totam exhaurit, incidente in phrenesim ob hæc Lothario.

950. Moritur Lotharius Italiæ Rex Adelheide Regina Canusium profugiente &

A. C.

Othonis I. opem implorante. Berengarius totum sibi Regnum vendicat, nec sacris quidem abstinet.

951. Ab Agapito quoque vocatus Ottho Italiam tyrannide Berengarij liberat, quo victo Papiam occupat, & Adelheidem conjugem ducit.

952. Invitat Otthonem Papa, sed Albericus prohibet. Ottho redux in patriam Conrado Lotharingo Italiam committit, qui Berengarium cogit sese Otthoni submittere.

953. Otthone motibus Germaniæ occupato, Berengarius contra datam fidem tyrannidem invadit.

954. Moritur tandem inquietissimus Princeps Romæ & Ecclesiæ Tyrannus Albericus, succedente filio Octaviano.

955. Decedit Agapitus invadente denuo sacram sedem bestia Octaviano prædicto 18. annorum juvene, qui Joannes XII. dici voluit. Otthone contra Ungaros occupatissimo, grassatur Berengarius.

956. Insatiabili auri, etiam sacri siti, misere affligit Italiam, Berengarius, & thesauros recondit.

957. Ludolphus Dux jussu patris Imp. movet in Italiam, & Berengario profligato captisque urbibus immaturè moritur.

958. A Ludolphi morte liber Berengarius sacra & profana miscet, sub cujus Tyrannide, donec superveniret Ottho, Italia ingemuit.

959. Nec quidquam preces & vota, susque deq; omnia

A. C.

omnia habet Berengarius, insatiabilis auro & opibus odiosam omnibus vitam reddit.

960. Joannes Papa Otthonem Cæsarem contra Tyrannum evocat, data prius fide de juribus Ecclesiæ conservandis Italiæ Regnum promittit.

961. Ottho coronato prius in Germaniæ Regem filio, movet in Italiam,& hoc anno Papiæ subsistit.

962. Ottho pacificè Romam ingressus, summo plausu exceptus coronatur â Papa,&Romanæ Ecclesiæ adempta restituit.

963. Joannes Papa fædus cum Adalberto init, quem graviter lapsus Ottho, Concilio coacto,etsi perversum, spurium & sacrilegũ exauctorat Leone IIX. subrogato.

964. Ottho captum Berengarium perpetuo exulare jubet. Pellitur â Romanis Leo, revocatur Joannes, qui paulo post vivere desijt.Eligitur Benedictus, frendente Cæsare.Romam fame donante & Leonem reducente.

965. Elapsus fuga Adalbertus Berengarij filius Italiam turbat Benedictus Papa exul obijt, sed & Leo Antipa moritur, huic jussu Cæsaris Joannes XIII. sufficitur,ob insolentiam ab Urbis præfecto captus.

966. Contra Adalbertum movet Cæsar, inde Romam, proin Romani Joannem restituunt, nihilominus ulciscitur graviter Imp. Consules in exilium agit, Urbis præfectum virgis cæsum; nudatum asino imponit.

A. C.

967. Ottho Papam ſecum Ravennam ducit, ub Concilio habito multa præclarè ſtatut ſunt. Ipſo anno coronari filium curat.

968. Ottho Adalbertum Tyrannum juſta aci vincit, qui paulo poſt mœrore deceſſit, & cum ipſo nomen Italiæ Regum deſijt.

969. Otthonem dum miſſa ſponſa in Italia op primere Nicephorus conatur, ejus copia in Calabria cæduntur, & ad nuncium cladis ipſe occiditur.

970. Zimiſca Imp. Nicephori ſucceſſor & interfector, ut ſibi Imperium ſtabiliret Theophaniam promiſſam Otthoni Iunior mittit.

971. Joannes Generalem Romæ Synodum cele brat. Ravennæ convenit Otthonem Imp S. Udalricus & nepoti ſucceſſionem in Epiſcopatu impetrat, lugens in morte & à morte luens.

972. Moritur Joannes Papa & paulo poſt ſucceſſor Donus, inde Benedictus VI. eligitur.

973. Moritur Ottho Imp. Saracenorum in Italia debellator, S. Adelheides Auguſta cucullam complectitur.

974. Benedicto Papa capto Bonifacius parricida poſtquam ipſum ſtrangulari juſſerat, ſedem occupat.

975. Bonifacium ejicit Benedictus Sutrinus Epiſcopus, communi omnium ſuffragio electus Pont.

976. Orſelinus Venetorũ Dux cucullũ amplectitur, Calabria etiamnum à Græcis tentatur.

977. S. Romualdus Italiam omnem ſanctitatis radijs ornat.

Caſini

A. C.

978. Casini & passim ingens Sanctorum atque eruditorum numerus Ecclesiam DEI mire demeretur.

979. Basilius Orientis Imp. Saracenis mercede conductis Italiam invadit, captisque *Ma*tera & Bario Apuliam & Calabriam recipit.

980. Ottho Imperator contra Græcos magno cum exercitu in Italiam properat. S. Nilus Abbas mirè celebratur.

981. Moras patitur expeditio Otthonis, qui ne quid interea damni pateretur Germania, Carolo Lotharingo satisfacit.

982. Ottho in Græcos & Saracenos movens, ab illis profligatur, & natando effugit. Concilium Romæ cogitur.

839. Restauratis viribus Ottho cladem superans egregie ulciscitur inde Sanguinarius dictus. Post Veronæ celebratis Comitijs Otthonem III. successorem designat, & Romæ moritur.

984. Vita excedit Benedictus VII. sufficitur Petrus Papiensis Episcopus dictus Joannes XIV.

985. Mortuum Otthonem inaudiens Bonifacius, denuo invadit sedem, & Joannem Papam fame perimit, ipse post 4. menses repente mortuus. Creatur Joannes X V.

986. Novus in Urbe Tyrannus Crescentius titulo Consulis castrum S. Angeli occupat. Fugit Joannes in Tusciam, opem Cæsaris implorat, hujus metu Papam revocant Romani.

A. C.

987. Quietus Italiæ annus, ſanctorum ſplendoribus fulgidus, S. Romualdo totum mundum fama implente.

988. Joannes Papa S. Libentium Archiepiſcopum Bremenſem conſtituit, & palli ornat.

989. In Italia novi motus, quos ut conſopire Theophania Imperatrix eo conceſſit & uſque ad mortem manſit.

990. Joannes Papa miſſa Legatione Anglum & Normannos bellum parantes concilia Sylvanectenſe Concilium celebr.

991. Venetij imminent Saraceni, quo Dux Rei publ. Tribunus Memus generoſiſſim repellit.

992. Conciliabulo Rhemenſi ejus Urbis Epiſcopus ad Rom. Pont. appellans exauctoratur. Papa auctores ſacris interdicit.

993. Ingens Italiæ trepidatio ab inſolitis Veſuvi flammis, ſed & Roma multæque civitates incendio ferè perierunt.

994. Creſcentius V. C. Germanis infenſiſſimu Romanis ſubijcere Imperium ſatagit. Joannes Urbe ejectus Imperatori quæritur.

995. Joannes Papæ auctoritate Moſomenſe & Rhemenſe Concilia celebrantur.

996. Joanne mortuo fit Papa Gregorius V. Werdenſis ex monacho Corbeiæ Epiſcopus, contra quem Creſcentius Joannem intrudit. Creſcentius capitur & occiditur juſſu Imp.

997. Gregorius V. immortali merito, conſtituit primùm Sacri Rom. Imperij Electores.

A. C.

998. Maria Augusta falso accusatum damnatumque capitis Comitem, merito luit, memorabili exemplo justitiæ jussu Cæsaris ignibus exusta.

999. Moritur Gregorius V. succedit Sylvester II. vir eruditissimus, nequiter â nonnullis magiæ insimulatus.

000. Imperator Romam pergens, ex itinere ad S. Nilum divertit, â quo salutis monita accipiens, lachrymabundus discessit.

1001. Ravennam ad S. Romualdum veniens Imp. de obitu imminenti edocetur.

1002. Initio anni Ottho III. Imp. infectis â Crescentij V. & vidua chyrothecis extinguitur 28. Ian.

1003. Primus ingenti merito Sacræ militiæ contra Saracenos classicum canit Sylvester II. Idem inventor Horologij & Organi Aquatici: moritur hoc anno succedit Joannes XVI.

1004. Joanni post 5. menses mortuo substituitur Joan XVII. al. XIX.

1005. Berengariana Hæresis emergit. S. Wilhelmus Fructuariæ Abbas, gravissimum Gallijs imminens bellum consopit.

1006. Francofortense Concilium celebratur, quo Henricus I Imp. ad pedes Episcoporum se prosternens surgere noluit, priusquam à Willeglio Archiepiscopo attoleretur.

1007. Tantus concursus ad S. Romualdum, ut mundus universus videretur cucullum amplexurus

1008. Saraceni Italiam invadunt, Capuamque & Barium oppugnant à Gregorio Basilij

A. C.	
	Imp. Duce ope Venetorum repulſi.
1009.	Joanne Papa extincto creatur Sergius IV ex Monacho, qui rerum ſtatim ſatagit i Hæreſibus opprimendis.
1011.	Bambergæ celebratur Synodus occaſion Dedicationis Eccleſiæ ibidem, ſedi Apo ſtolicæ immediatè ſubjectæ.
1012.	Sergius IV. eximijs meritis Papa moritu non ſine ſanctitatis opinione, ſuccedi Benedictus IIX. qui ejectus à Gregorio quodam intruſo ad Henricum Imp. in Germaniam fugit.
1013.	Arduinus Tyrannns Italiam vexat, gravi prælio ab Exercitu Henrici Imp. in agro Mediolanenſi ſuperatus Benedictus à Romanis metu venientis Cæſ. recipitur.
1014.	Henricus magna Pompa à Benedicto Romæ coronatur, coronam auream S. Odiloni Abbati mittit.
1015.	Arduinus abſente Cæſare reſtaurat bellum, ſed victus ab Archiep. Mediolanenſi, faſtidiens ſæculum, fit Monachus Fructuariæ.
1016.	Baſilius Imp. Or. Calabriam atq; Apuliam miſsâ claſſe propugnat, Melo rebellionem parante. Moritur ſanctè Arduinus.
1017.	Iterum inquieti Saraceni invadunt Italiam, ab exercitu Benedicti Papæ feliciter repulſi.
1018.	Græci tribus prælijs à Melo Tyranno Normannorum ope victi, quarto victores, amiſſa oppida recipiunt.
1019.	Benedictus Bambergam venit, & novum Epiſcopatum confirmans urbe illa donatur.

A. C.

tur. Cæſarem contra Græcos invitat.

1020. Invaleſcentibus per Italiam Græcis, Capuanus Princeps ad ipſos deficit, Melus ad Imp. in Germaniam ſe recipit.

1021. Æternus Muſicorum Dictator Guido Monachus, Avellanæ modum tradendæ Muſicæ & manum, ut vocant, Muſicam invenit.

1022. Henricus Imp. inſigniter de Græcis prope Salernum triumphat. Deſperatus calculi morbo à S. P. Benedicto apparente mire ſanatur, & ſolemniter ſe in cucullo devovet.

1023. Celebratur Generale Concilium Moguntinum. Benedictum Papam conveniunt Papiæ Henr. Imp. & Robertus Rex. Galli.

1024. Moritur Benedictus Papa à S. Odilone Purgatorio ereptus, quo ipſo anno etiam S. Henricus obijt.

1025. Guilielmus III. Aquitaniæ Dux à Longobardis ad Regnum Italiæ invitatur, paulo poſt factus Monachus.

1026. Conradum Imp. in Italiam moventem impedire conati Longobardi, armis disjecti ſunt. Papa ad alpes occurrit.

1027. Conradus Romæ feſto Paſchatis ſolemniter coronatur, & ſtabilitis rebus revertitur. Moritur Sol Italiæ S. Romualdus.

1028. Ex Italia ingens ſecum Orienti lumen infert S. Bononius Abbas Ægypti ſolitudines Monachis denuo replens.

1029. Auſpicijs Joannis Papæ celebratur in Gallijs Synodus Lemovie.

1030. S. Joannes Gualbertus ab hoc anno & dein-

A. C.

deinceps mire Italiam & Ecclesiam uni versam illustrat.

1031. Joannes Papa felicia ex Oriente nova accipit, Romani Imp. DEI & DEIparæ cultũ fervidè restituentis.

1033. Moritur Joannes Papa, Alberico Principe nequam filium decennem Theophilactum obtrudente, Ecclesia ingemiscente.

1034. Sub puero Papa, qui Benedicti IX. nomen accepit seduli reliqui præsides Ecclesiæ consulunt, & hoc anno Concilia Bituriense, Lemovicense & Bellovacense celebrantur.

1035. Aliud hoc anno Concilium Triburiense celebratur, quo Berengariana Hæresis damnatur.

1037. Conradus in Italiam movens, rebelles armis subigit, quem Benedictus Papa Cremæ convenit.

1038. Conradus à Benedicto coronatur Imp. Pandulphum Capuæ Principem dejicit. Gregorius Dux à Michaele Or. Imp. missus Siciliam universam subegit,

1039. Vincuntur à Græcis Saraceni in Sicilia. Imperator cum Hereberto Mediolanensi Archiep. reconciliatur.

1040. Siciliam denuo Saraceni occupant, pauló post inopinato oppressi, trucidati, milite pecunias & gemmas medininis partiente.

104 . Northmanni Arduino Longobardo Duce insigni clade Græcos Apulia ejiciunt, absque ulla spe eam recipiendi.

A. C.

1042. Agunt rem ſuam Victores, & munitiora quævis natura loca, arte quoque perficiunt.

1044. Benedictus à Sylveſtro III. Ptolomæi civis Rom. opera. iſte rurſus à Benedicto pellitur, hic demum opera S. Bartholomæi Abbatis Cryptæ Ferratæ ſponte ſe abdicat, creatur Gregorius VI.

1045. Normanni Apulia capta etiam Caſinatem agrum infeſtant, viſi ſæpius à S. P. Benedicto velut pecora abigi. Gregorius æmulos pecunia ſolatur.

1046. Stupendo humilitatis exemplo Gregor. VI. ut pacem Eccleſiæ daret ultra reſignans fit monachus. Eligitur Clemens II.

1047. Henricus Imp. Caſtellis aliquot verſus Apuliam receptis, cum Clemente Papa in Germaniam pergit, hic moritur, Benedictus IX. tertio ſedem invadit.

1048. Rejecto invaſare Cæſar mittit Popponem Brixienſem, dictum Damaſum II.

1049. Poſt Damaſum deſignatur à Cæſare Bruno Tullenſis, qui electionem Clero & pop. Rom. reſignat, mox unanimiter electus, qui primo anno tria celebrat Concilia, & Siciliam Eccleſiæ jungit.

1050. Leo Patriarchatum Venetijs inſtituit, iterum 2. Concilia cogit.

1051. Concilium Romæ celebrat Leo, ſuper continentia Clericorum.

1052. Leo ipſe in Germaniam occurit, ut Imperarem & Hungarum conciliet. Richardus Capuam deditione accipit, inde graves cum Papa guerræ. Cæſar Papæ Beneven-

A. C.

tum pro agris in Germania cedit.

1053. Leo Normannos auxilijs Cæsaris bello aggressus, victus capitur, ob radios sanctitatis summa habitus in veneratione.

1054. Moritur Leo IX. magnis à Deo prodigijs honoratus, cujus Legatus in Orientem Humbert⁹ Card. Græcos mirè confundit.

1055. Consecratur Romæ novus Pont. Gebhardus Episc. Eistatt. dictus Victor II. qui statim Florentiæ Concilium celebrat, alteri Lugduni præsidet Hildebrandus Cardin. qui Simoniacos Episcopos miraculo notat.

1056. Henricus Imp. in sinu Victoris animum efflat, hic Concilia Coloniense & Tolosanum celebrat.

1057. Victori ex Germania reverso & Florentiæ mortuo succedit Stephanus IX. al. X. ex Abbate Casin. qui mox S. Damianum creat Cardinalem.

1058. Saraceni invadunt Siciliam, & Messanam expugnant, Robertus Guiscardus Apuliam subjugat, finibus Ecclesiæ molestus, Stephanus Papa moritur, vincius à potentib⁹ aliquot intruditur dict⁹ Benedict⁹.

1059. Hildebrand. Card. hoc an superiore anno reversus cum Colleg. Card. Nicol. II. eligunt.

1060. Nicolaus Papa Guiscardo Apuliam & Calabriam confirmat Richardo Capuanum Principatum.

1061. Robertus Guiscardus etiam Capuam sibi subjicit, quo ipso anno Nortmanni Saracenos Sicilia expulere. Nicolao mortuo Principes aliqui obtrusere Cadaloū, Cardinales Alexandrum II. elegerunt, Henrico

A. C.

rico Cæſare illi favente.

1062. Cadalous pecunia & celeritate Roma ſe potiturum,ſperans à GodefridoDuce repellitur. Concilio Osborienſi omnes Patres Alexandro contra Cadaloum acclamant.

1063. Concilio Lateranenſi efficit S.Damianus,ut Clerici&Canonici in commune viverent.

1064. Summa ſua auctoritate litteris perſuadet Henrico Imp.Damianus,ut pro tollendo ſchiſmate laboraret, & S. Annonem ad Alexandrum mitteret; isConciliumGen. indicit, quo Cadalous damnatus eſt.

1065. Duo Romæ Concilia celebrat Alexander contra inceſtuoſos. Damianus Nicolaitarum Hæreſim opprimit.

1066. Henricus Imp. ſpreto S. Annone Adalbertum Bremenſem nequiſſimum hominem adorat, conſpiratione tamen aliorum deterretur.

1067. Alexander plures è Caſinenſi Archiſterio Cardinales creat & ſibi adjungit. Cadalous fruſtra omnia tentat.

1068. Alexander rogatus ab Hiſpaniæ Epiſcopis num liceret bellum inferre Judæis ſicut Saracenis, abnuit, quod illi ſervirent Chriſtianis.

1069. Normanni feliciter contraGræcos pugnant, quos denique penitus Apulia & Sicilia ejiciunt.

1070. In Italia grave exardeſcit bellum Piſanis cũ Genuenſibus in Inſula Corſica contendentibus.Concilium Wintonienſe.

1071. Alexander Papa univerſum Cardinalium addu-

A. C.

adducens Collegium Casinensem Basilicam restauratam, ipse dedicare voluit.

1072. Concilium in Anglia Generale auspicijs Alexandri celebratur. Ravennates gravi Schismate liberat Petrus Damiani.

1073. Alexander Henricum Imp. de Simonia accusatum citat, & paulo post moritur, populo universo mirè acclamante: Hildebrandum Archidiaconum S. Petrus elegit. Is Gregorius VII. appellatus fuit.

1074. Gregorius post habitum Romæ Concilium, dum Legatis ad Imp. missis, dum in Simoniacos graviter edicit, summopere Cæsarem offendit.

1075. Gregorius à Cincio Vrbis præfecto captus & male habitus à populo liberatur, Concilium Romæ celebrat, Reges Ungariæ conciliat.

1076. Henricus excommunicatos fovens citatur. Conciliabulum convocans excommunicatur. Principes de alio eligendo Cæsare tractant, proin ille Romam pro absolutione properat.

1077. Gregorius ad Comitia Canusij subsistit. Cæsarem nudis pedibus pro absolutione venientem post 4. dierum Iejunium admittit, de quo mox ad Vomitum reverso Germaniæ Principibus quæritur, qui inconsulto Papa Rudolphum Reinfeld. imp. eligunt.

1078. Nicephorum Botoniatem ob invasum Imperium excommunicat Gregorius, & duo Concilia Romæ celebrat, mira agit.

Dupli-

A. C.	
1079.	Duplici Concilio Romæ habito Hæreſes damnat, Schiſmaticos & fautores Henrici ſacris interdicit.
1080.	Rudolphum Imp. confirmat. Henricum iterum excommunicat, hic Conciliabulum cogit, Guibertum Antipapam conſtituit, interim Robertus Guiſcardus ex hoſte Amicus totum ſe Gregorio addicit.
1081.	Gregorius pro Juſtitia Orient. & Occident. Impp. ſe opponit. Guiſcardus Alexium Imp. gravi bello vincit. Henricus Romam obſidet.
1082.	Iterum Romam obſidetHenricus, & ignem injicit, quam Gregorius ſolo Crucis ſigno extinguit. Henricus pacem ſe ambire ſimulat.
1083.	Leoninam urbem expugnat Imp. Guibertum inthronizat, Gregorio ex Caſtro S. Angeli fulmen excommunicationis congeminante.
1084.	Romam antiquam auro evincit Imp. mox à Guiſcardo evocato turpiter ejectus, etiam Italia profugus. Guiſcardus remiſſus in Orientem, iterum claſſe triumphat de Alexio.
1085.	Moritur S. Gregorius VII. miraculumPontificis, uſque hodie incorruptus. Eligitur S. Deſiderius Abbas Caſin. dictus Victor III. Ipſo anno Guiſcardus quoque moritur, terror Regum appellatus.
1087.	Victor perpetuo obnixus ſuæ electioni, quarta die Roma profugit, inſignia Pontificatus Terracinæ abjiciens.

Victus

A. C.

1087. Victus denique Victor effusis ad pedes ejus sacris & profanis Principibus cogitur admittere Pontificatum. Verum indicto Beneventum Concilio ibidem sancte moritur, veneno ut nonnulli putant.

1088. Creatur Urbanus II. Cluniac. mon. Card. Ost. Episcopus Odo ante vocatus, quem dignissimum fore Victor dixerat.

1080. Urbanus Romæ Concilium 115. Episcoporum, & alterum Ticianum in Apulia Patrũ 75. celebrat. Guibertus Urbe pellitur.

1090. Iterum duo Concilia Urbanus incredibili Ecclesiæ fructu Tolosanum & Melfitanum congregat. Henricus graviter offensus Guelphonis cum Mathilde nuptijs, in Italiam movet.

1091. Romani summa animi levitate, ejectum nuper Guibertum recipiunt. Urbanus Concilium Beneventum indicit.

1092. Henricus Imp. prosperè aliquandiu contra Guelphonem pugnans ad Canusium deficiens illusus recedit, & sua illis permittit.

1093. Concilium Trojanum colligit Urbanus. Adelheidem Imp. & Conradum Henrici filium benigne excipit. Iterum Henricum excommunicat.

1094. Concilia Constantiense & Ostionense celebrantur, illi præsidente B. Gebhardo Legato Apostolico.

1095. Concilium Generale convocat Placentiam Urbanus, & alterum Claramontanũ. Idem laborat pro legendo exercitu in infideles.

1096. Primus ædernocum merito, Bullæ Cruciatæ contra infideles auctor est B Urbanus

papa

A. C.

Papa. Officium B. V. à Monachis pridem usurpatum etiam ad Clerum transfert.

1097. Barensi Concilio, cum Græci nimium urgerent Catholicos, non sine Numine adest S. Anselmus, qui de ipsis mirifice triumphat, quem occidere dum sæpe parant, venientem adorant. Ingentes Cruce signatorum contra Saracenos Victoriæ.

1098. Romæ convocat Concilium Urbanus, & arcem Romanam auro expugnat, fugiente Gerberto, qui Conciliabulum indicit.

1099. Nostri Urbani Papa auspicijs Hierosolyma, & paulo post tota Palestina potiuntur. Romæ Concilium 150. Episcoporum. Moritur Urbanus succedit Paschalis II. monachus Cluniacensis.

1100. Fortiter contra Guibertum agit Paschalis, ille miserè interijt Henrico tres successive bestias intrudente.

1101. Alteram expeditionem contra Saracenos mittit Paschalis & laborat plurimum in Schismate tollendo.

1102. Concilium Generale celebrat Romæ Paschalis, Henrico contra datam fidem non comparente, sed novam bestiam obtrudente, ac proin iterum excommunicato.

1103. Instituitur Ordo Equitum S. Joan Bapt. à S. Petro Abbate Cavensi, dato primo Magistro ejusdem Monasterij Asceta Gerardo.

1104. Trecense Concilium per Legatos celebrat Paschalis, & in lucrando Henrico omnia tentat sed frustra.

1105. Tandem Henricus V. ab impio patre deficit: & hic in Moguntino Principũ Conventu ex-

A. C.

tu exauctoratur, filius salutatur.

1106. Moritur demum miserrimè excommunicatissimus à tot sanctissimis Pontificibus Henricus IV. annis 5. insepultus. B. Paschalis Papa ipse Concilio Guastallensi interest.

1107. S. Bruno Abbas Casinensis contra Schismaticos strenuè agit. Dertonenses, Papienses, & Mediolanenses colliduntur.

1108. Tusculani Comites Romam tumultu involvunt, quos Paschalis feliciter comprimit. Londoniense Concilium habetur.

1109. Meritissimus de Romana sede & tota Ecclesia S. Anselmus Archiep. Cantuar. moritur Festi Conceptionis B.M.V. Institut.

1110. Inducit hoc anno Imperatorem Paschalis ut Investiturarum malè usurpato juri renunciaret, etsi dein sæpe repeteret.

1111. Henricus Romam advolans Investituras repetit, renitentem Paschalem vinctum trahit, qui suasu Cardinalium annuit, mox tamen, ut extortum rescindit.

1112. Paschalis indicto Romam Concilio, ob errorem publice insignia Papatus abijcit, jussus à Patribus ea recipere.

1113. Paschalis Concilium Beneventi celebrat, & multa præclare sancit.

1114. Turbatur falso de morte Mathildis rumore Italia, illa superveniens cum exercitu Mantuanos compescit. Concilia Caperanense & Bellonacense coguntur.

1115. Mathilda moritur hærede instituta Ecclesia Rom. Ferrariam recepit Papa, Parma & Mantua ad Imp. deficientibus. Paschalis Conci-

A. C.

Concilium Trojæ celebrat. Tumultus in Urbe consopit.

1116. Generali Rom. Concilio Paschalis prima in Cæs. decreta confirmat, & constanter pergit agere.

1117. Henricus sub specie pacis Urbem ingressus fugiente Papa fideles persequitur. Moritur S. Benno Episc. & miraculis terret Cæsarem, hic absolvi petit, sed Papa ait esse à Concilio excommunicatum.

1118. Mortuo Paschali succedit Gelasius II. Monachus Casinensis, quem Cincius capit & calcibus cruentat, populus eripit, mox similiter Cæsar impetit, sed effugiens Cæsarem excommunicat.

1119. Viennæ in Gallijs Concilium celebrat S. Gelasius, & Cluniaci moritur, creatur Callistus II. Cluniac. monachus Archiep. Vienn.

1120. Callistus Romam profectus summo plausu excipitur Burdino Antipapa mox inde profugiente.

1121. Callistus Burdinum Sutrij obsidet, capit & Monasterio includit. Cincium domat. quibus territus Cæsar pacem efflagitat.

1122. Concilium Romæ Generale cogit Papa, & alterum Wormatiæ, in quo tandem Cæsar in perpetuum cedit Investituras, & ablata Ecclesiæ restituens absolvitur.

1123. Veneti afflictis Orientis rebus inexpectati adsunt, & Ægyptiorum classem triumphant.

1124. Auspicijs Pontificijs Tyrus & multa alia Palæsthinæ loca capta, & insignis partæ

contra

A. C.

contra Saracenos Victoria. Obijt Callict[us]

1125. Dissentientium Cardin. votis duo electi Honorius II. & Cæleſtinus II. hic pacis ſtudio ultro ſe abdicat, quod & prior fecit cum omnibus probaretur, qui de novo communi voto electus.

1126. Creatur ab Honorio Cardinalis B. Matthæus Cluniacenſis, qui mox maximis meritis ſeſe commendat.

1127. Præſidet Concilio Trecenſi S. Matthæus Cardinalis, & cum *Mellifluo* Doctore Bernardo præclare meretur.

1128. Conradus contra Lotharium Regnum arripit & à Mediolanenſibus recipitur, quem tamen Papa execratur. Rogerius ab Honorio Dux Apuliæ & Calabriæ creatur.

1129. Rem ſuam promovente in Italia Conrado Tyranno, interea Lotharius Imperium ſibi Germaniæ firmat.

1130. Iterum Schiſma Honorio mortuo Innocentio II. & Anacheto II. de Primatu contendentibus. Concilio Stampenſi Innocentius Legitimus Paſtor agnoſcitur,

1131. Innocentius à Gallo atque Anglo recipitur & Concilio Rhemenſi Anacletum damnat. Repetentem Inveſtituras Lotharium abſterret S. Bernardus, pro Eccleſia plurimum laborans.

1132. Innocentius Placentiam Concilium indicit, ad Roncalias cum Lothario Imp. colloquitur. Piſanos & Genuenſes conciliat.

1133. Lotharius Innocentium Romæ & Sedi ſacræ reſtituit, ab hoc ſolenni ritu coronatus.

Inno-

A. C.

1134. Innocentius celeberrimum Pisis Concilium celebrat. Mediolanenses à Schismate revocat S. Bernardus.

1135. Maximis pro Ecclesia & Romana sede perfungitur laboribus S. Bernardus. Wilhelmum Aquitaniæ Ducem terret.

1136. Lotharius Imp. cum exercitu in Italiam occurrens omnes, Lombardiæ civitates ad obsequium cogit.

1137. Innocentius evocato Lothario, hujus & Guelphonis Ducis opera, Rogerium vincit, Anacletum rejicit. Iterum vincitur precibus S. Bernardi Rogerius ab Rainulpho Comite.

1138. Moritur Anacletus, cui jussu Rogerij Victor substituitur, qui tamen opera S. Bernardi Innocentio se submittit, & pax Ecclesiæ redditur. Moritur quoque Lotharius sanctus Imp.

1139. Innocentius Romæ Concilium Generale congregat. Captus à Rogerio hunc mirè lucratur, absolvit, & Regem creat.

1140. Quietum nactus Pontificatum Innocentius, totus in Hæreses exscindendas, cum SS. Petro Cluniac. & Bernardo Clarævall. incumbit.

1141. Intestinos Italiæ tumultus componit Pontifex: dum Tiburtes, Tusculani Prænestini Albani obsequium recusarent.

1142. Innocentium & Galliarum Regem graviter collisos SS. Bernardus & Petrus conciliare, non sine fructu laborant.

1143. Nunc denique reconciliati Pontifex & Gallus, ille paulo post moritur, Cæle-

stino

A. C.

ſtino ſubrogato, cui ſolam Sacrorum cu ram opera Arnoldi Hæreſiarchæ annu unt Romani, quos graviter S. Bernardu corripit.

1144. Cæleſtino mortuo ſufficitur Lucius II. ſoli ex decimis vivere coactus, Arnoldiſti omnia omnia ſibi arrogantibus.

1145. Lucius Papa vivis excedit eligitur Eugenius III. qui Tiburtes alioſque populos contra Romanos evocans, hos pacem petere cogit, & pulſo Arnoldo Magiſtratus ex authoritate Papæ habere.

1146. Bellum Sacrum indicit Eugenius, ad quod Cæſarem, Guelphonem, alioſque maximos Principes perſuadet S. Bernardus.

1147. Rogerius Siciliæ Rex victos in Africa Saracenos ſibi vectigales reddit, SS. Bern. & Petrus Hæreſes convellunt.

1148. Concilium Rhemenſe celebratur, quo Gilberti Porretani & Eudonis de ſtella Hæreſes damnatæ ſunt.

1149. Veneti magna felicitate non paucas Iſtriæ & Dalmatiæ civitates in poteſtatem redigunt.

1150. S. Petrus Abb. Cluniac. Rogerium Siciliæ Regem ad pacem inducit cum Conrado Imp. & ad arma in Græcos vertenda.

1151. Dum Rogerius feliciter Græcos perſequitur, utpote Sacri exercitus extincti reos, exoratus Eugenius Rogerium revocat.

1152. Dum expeditionem parat in Italiam Conradus Imp. moritur. Creatus Fridericus I. Barbaroſſa.

1153. Eugenius III. Vitam claudit, ſuffecto Ana-

ſtaſio

A. C.

ſtaſio, quo ipſo meritiſſimus de Italia & Eccleſia S. Bernardus ad ſuperos abijt.

1154. Anaſtaſio extincto creatur Adrianus IV. claret Sol Canoniſtarum Gratianus Abbas.

1155. Magna peſte liberat orbem & Urbem capto Arnoldo & exuſto. Fridericus I. Mediolani & Derthona caſtigatis, Papiæ & Romæ ab Adriano coronatur.

1156. Wilhelmus Siciliæ Rex devictis Græcis qui pro Pontifice ſtabant ipſummet Beneventi obſidet, & ad iniquiſſimas cogit conditiones.

1157. Correptus pro capto & male habito Londonienſi Epiſcopo Fridericus Imp. â DEO ſolo collatum ſibi Regnum encyclicis propalat.

1158. Fridericus I. Italiam repetens Mediolanum obſidet & deditione recipit, ſimiliter Cremona, Verona, Brixia ſe dedentibus.

1159. Impatientes Legum à Frid. latarum Longobardi deficiunt. Moritur Adrianus ſufficitur Alexander III. ſed Fridericus Imp. Octavianum adorat, qui tria ſolum Vota habuit & Victor IV. dictus eſt.

1160. Bellum Mediolanenſe decernit Frid. in cujus favorem Conciliabulo Papienſi Victor probatur, reprobatur Concilijs Gallico & Anglico Alexander Concilio Anagniæ habito Fridericum excommunicat.

1161. Alexander miſſo Legato S. Petro Tarentaſienſi Angliæ & Galliarum Reges conciliat, & bellum avertit.

1162. Mediolanum expugnat Frid. & evertit totum præter ſacras ædes, inde facile Lom-

A. C.	
	bardia potitus, Alexandro Papa in Gallias secedente.
1163.	Fridericus hyemem in Germania agens, mox in Italiam properans rebus consulit. Alexander Turonensi 150. Episcoporum & 400. Abbatum Concilio ipsum cum idolo suo excommunicat.
1164.	Romani de revocando Alexandro decernunt. Victori mortuo hujus Cardinales Paschalem eligunt, Friderico putante, in quem iterum Longobardi cum Venetis conspirant.
1165.	Alexander triremibus Regis Gall. in Siciliã delatus, inde Romam cum suis Cardin. progressus Vaticanum recipit.
1166.	Bellum moturus Pontifici Imperator, praemissis copijs, Ancona & aliquot Tusciae oppidis occupatis, fine anni ipse sequitur.
1167.	Caesar Romam invadit. Fugit Beneventum Pontifex.
1168.	Caesar amisso varijs cladibus exercitu, ne ludibrio esset ex Italia se recipit, inde plures ad confoederatos deficiunt.
1169.	Moritur Pseudo-Pontifex Paschalis, cui tertium substituitur idolum Callistus III.
1170.	Fridericus Imp. pacem ambit an simulat, Legatis ad Pont. missis, qui ob indignas conditiones recusat.
1171.	Dum moras nectit in Germania Caesar, Itali Mediolanum restaurant ac muniunt. Caesar pro servanda Tuscia Moguntinũ mittit.
1172.	Hic Anconam obsidens solvere cogitur, Caesare in Germania impedito. Ordo Humiliatorum in Italia instituitur.

Edoctus

A. C.

1173 Edoctus de nova Italorum conjuratione Fridericus majorem quam unquam antea conscribit exercitum.

1174. Idem exercitus partem præmittit, cujus in cursu non paucæ urbes deditæ, ipse consequens eversa Segusio capta deditione Asta, anni reliquum in obsidione Alexandriæ perdit.

1175. Visus cælesti forma propugnare Alexandriam S. Petrus, terret Guelphonem, cui secedenti supplex, sed frustra, Cæsar est.

1176. Solvit turpiter obsidionē, paulo post apud Lignanū profligatus pro mortuo habit⁹, pacem cum Papa & confæderatis ambit.

1177. Ineunt pacis conditiones Papa, Cæsar ac Veneti. Cæsar idolum suum execratur. Nunc calcatum à Papa Cæsarem aliqui volunt.

1178. Henrico Guelpho, cogn. Leoni, pacis suo ex Italia discessu authori, infensissimus Cæsar, omnem in illum furorem vertit. Sebastianus Zianus Venet. Dux Pacis conciliator in cucullo moritur.

1179 Concilium Generale Rom. celebratur, ad quod etiam Græci invitati per Legationem comparent.

1180. Summa pace lætatur Italia & reparatis ruinis, splendida passim consurgunt templa & privata ædificia.

1181. Moritur Alexander Papa, quē Claudius Robertus asserit, primum fuisse qui duos Episcopat⁹ uni assignarit, succedit Luci⁹ III.

1182. Maronitæ Orientis populi Romanæ Ecclesiæ se jungunt, & fidelem dein operam Latinis contra Græcos navant.

A. C.

1183. PaxConſtantiæ ad PotamumCæſarem inte & Longobardos facta. Romani Tuſcu lum obſident, qua rei indignitate motu Papa Urbem deſerit, Moguntinus Ro manos premit, ſed veneno tollitur.

1184. Romani inquieti res turbant Lucio Veronæ ſubſiſtente, ubi Fridericus ipſum conve nit,& de Romanis opprimendis agit.Ve rum repetente Mathildæ bona Cæſare Papa filium ejus coronam recuſat.

1185. Extinguitur Veronæ Lucius Max.Pont. Cu Urbanus III. ſufficitur,

1186. Fridericus in bona Eccleſiarum graſſatur cum Papa colliditur, & reddere ablat nollet,excommunicatur. Henricum fili um creat Italiæ Regem, cui Wilhelm Regis Siciliæ filiam jungit.

1187. Fridericus Imp. expeditionem ſacram ſuſci pit. Moritur Urbanus ſuccedenteGrego rio IIX qui altero Pontificatus menſe obijt.

1188. Clemens III. poſt Gregorium eligitur, qui præter Imperatorem tresReges, Gallum, Anglum & Siculum in expeditionem Orientis armat.

1189. Mortuo Siculo, Gallo autem & Anglo nec dum compoſitis, Fridericus Imp. cum 150. millibus in Orientem movet. Henricus Frid. filius Siciliam à Tancredo armis repetit.

1190. Fridericus refrigerandi cauſa omnem Armeniæ Serram ingreſſus vorticibus raptus, nuſquam dein comparuit. Conradus filius iter proſequitur.

A. C.

1191. Moritur Clemens III. succedit Cæleſtinus III. qui Henricum Cæſarem conſecravit. Romani Papæ Tuſculum extorquent & evertunt. Henricus Neapolim fruſtra obſidet, cuj⁹ conjugem Tancred⁹ intercipit.

1192. Diepoldus Marchio relictus ab Henrico Imp. in Campania Salernum recipit, reddit Conſtantiam uxorem Cæſari Tancredus, rogante Pont. & paulo poſt moritur.

1193. Tancredo Siciliæ Regi filius ſucceſſit unicus, contra quem expeditionem parat Henricus Imperator.

1194. Henricus proſpere pugnat contra Wilhelmum Siculum, ejusque matrem Sicilia brevi in poteſtatem redacta.

1195. Nequiter contra datam fidem Tarenti Principatum denegat. Henrico Ex-Regi, quem oculis orbat & matrem incarcerat.

1196. Henricus turpiſſimam tyrannide Germanum exoſiſſimum nomen reddens, in fideles Veterum ſuorum Regum, tanquam infidelis graſſatur.

1197. Henricus immatura morte crudelitatem infandam luit in oculis Siciliæ, & filiorum quorum parentes ſuſtulerat, relicto trienni filio Frid.

1198. Philippus Friderici Imp. filius à nonnullis, ab alijs Ottho IV. eligitur. Ille favorem Pontificis emit Tuſcia oblata, & obſidibus remiſſis.

1199. Marcoaldus Dux mortua Conſtantia Regina Siciliæ Regnum uſurpare conatur,

 cedit

A. C.

cedit tamen dehortanti Pontifici qui pupilli caufam agit.

1200. Refpirat Sicilia fui diffimillima, circumfpicientibus fefe mutuo & amplexantibus fi qui fupererant, qui fideles erant, quibus debuerant. Innocentius juvare res Orientis allaborat.

1201. Evadens ex Germania Sibylla Tancredi filia Gualtero de Brenna nubit, quo titulo hic fretus Apulia & Calabria potitur.

1202. Philippus Imp. dum jura Ecclefiæ invadit ab Innocentio excommunicatur, multis ab eo ad Otthonem deficientibus.

1203. Veneti Alexio Ifaacij Imp filio auxiliares fiunt, noftri Conftantinopoli potiuntur, & Alexium falutant Imperatorem.

1204. Veneti Francis juncti, fublato Alexio Balduinum Flandrum coronant Orient. Imp. Venetis Creta, hodie Candia, cum Ægei maris infulis, præmium rei benè geftæ cedit.

1205. Laborat plurimum in opprimenda Albigenfium Hærefi Innocentius, & viros fanctos cum poteftate ad eos convincendos deftinat.

1206. Moritur Roffredus Cafinenfis Abbas, S.R.E. Cardinalis multo nomine de Italia benè meritus.

1207. Magna rurfus ad Ecclefiæ rationes acceffio, dum Philippi Cæfaris filia Innocentij Papæ ex fratre nepote nupfit, Ducatu Spoletano, Romania & Marchia Anconitana, Ecclefiæ datis.

1208. Innocentius Papa adverfum Hæreticos multos

tos

A. C.

tos egregia ſanctitate & eruditione pugiles mittit verbo & exemplo potentes.

1209. Ottho IV. Dux Brunſuicenſis Romam veniens ab Innocentio III. coronatur, mox Faliſcos & Flamminiam Pontifici adimit & Apuliam invadit.

1210. Neapolitanum quoque Regnum ſibi vindicare conatus ab Innocentio excommunicatur & exauctoratur.

1211. Dum Principes Germaniæ alium ſibi Imperatorem eligunt. Itali magno liberantur metu, Otthone eodem concedente.

1212. Innocentius Papa inſigniter rem Catholicam promovet adverſum Albigenſes inquiſitore Generali; inſtituto B. Arnoldo, qui hoc ipſo anno mire triumphat.

1213. Fridericus Imperator Regni Neapolitani rebus conſtitutis in Germaniam concedit, ubi coronatur.

1214. Innocentij contra Albigenſes conatus juvat ſpectabili forma è cælis DEIpara, in hoſtes ignes jaculando.

1215. Concilium Lateranenſe ſolemniſſimum Archiepiſcoporum 70. Epiſcoporum 412. celebratur pro bello Sacro.

1216. Moritur Innocentius Pontifex quem S. Lutgardis Abbatiſſa flammis purgantibus eripi impetrat, ſuccedit Honorius III.

1217. Inſignis Chriſtianorum exercitus in Italia claſſē Veneta transmittit in Orientem. B. Conradus Card. claret.

1218. Petrus Orientis Imperator Romam pro

A. C.

corona occurrit, ab Honorio consecratus.

1219. Fridericus ab Honorio Romæ coronatur, majorum statim scelera æmulatus, dum Sacrilegijs æquè se contaminaret, & perfidè, ut nonnulli volunt, Lotharingum tolleret.

1221. Idem hoc anno Saracenos bello aggressus Sicilia expulit, mox Papæ fratres malè mulctavit, nec Episcopis pepercit.

1222. Fridericus Imperator sacra prophanis miscens, frustra commonitus ab Honorio Sacris interdicitur, Joannes Brennius Romam venit, ut Fridericum Papæ conciliet.

1223. Laborat plurimum Honorius Papa in rebus Ecclesiæ Orientalis promovendis.

1225. Concilium solemne in Germania auspicijs Honorij Papæ contra Simoniacos, & concubinarios celebratur.

1226. Institutum nomen Patrum Carmelitarum confirmatur ab Honorio. Moritur Seraphicus ille Franciscus.

1227. Moritur Honorius Papa, succedente Gregorio IX. viro sanctissimo, lectissimo Monacho, à quo Fridericus vix adito Pontificatu excommunicatur.

1228. Reconciliatus cum Papa, serio an simulato Fridericus, uti cum ipso convenerat, cum classe solvit in Orientem.

1229. Fridericus, fœdere, ut putabatur, occulto cum Saracenis pactis in 10. annos inducijs, Jerusalem, Joppem & Nazareth recipit.

Frideri-

A. C.

1230 Fridericus ex Oriente reversus, jura humana & Divina violans, novis Gibellinorum factionibus, Italiam vexat.

1231. Turbatissima pestilentissima factione Italia, dum ipsimet inquilini Guelphorum alij, alij Gibellinorum partes fovent.

1232. S. Ludovicus Gall. Rex Gregorium & Fridericum conciliare laborat. Hic rebelles Siciliæ bello domat.

1233. Missis Prædicatoribus Gregorius factiones avertere conatur, durantibus usque hodie nominibus & odijs, cum infami Friderici memoria. Hic in Messanenses rebelles dirè sævit.

1234. Friderici oculus & dextra monstrum Tyranni Ezelinus, sola crudelitatis fama usque hodie orbem terret. Deficit Henricus filius à Frider. hic exercitum contra filium parat.

1235. Henricus procerum Consilio patri se sistens captus, & in Siciliam relegatus, quintò post anno in carcere moritur.

1236. Fridericus cum Ezelino suo nequiter Italiam vexat, motibus tamen Imperij revocatur.

1237. Rebus Germaniæ compositis in Italiam reversus, cruentissimo prælio Mediolanenses subegit, Tarvisium Ezelino commisit, factis & scriptis juratum se Papæ hostem contestans.

1238. Fridericus totum annum bello Lombardico consumit, variasque Urbes tam ipse quam Ezelinus occupant.

1239. Fridericus contumax excommunicatur & exau-

A. C.

exauctoratur unde ingens Principum ab illo defectio.

1240. Veneti, Bononienses, Mediolanenses & alij contra Fridericum confœderantur, & multas urbes occupant.

1241. Cælitibus jungitur B Gregor IX. suffecto Cælestino IV. qui 18. tantum diebus supervixit, vacante dein sede annum I. & 8. menses. Fridericus haud leviter bello Italico premitur.

1242. Fridericus Romam properat, ut de Romanis supplicium sumat, Cardinalium tamen aliquot precibus nihil tentat.

1243. Eligitur Innocentius IV. Fructuariæ monachus, quæritur Fridericus Amico ex Cardinale, inimicum se Papam accepisse.

1244. Innocentius in Galliam profectus Concilium Generale Lugdunum in sequentem annum indicit, quo & Cæsarem citat.

1245. Concilio Lugdunensi cum interesse Fridericus renueret excommunicatus de novo est, & Imperio privatus, decernitur S. expeditio. Fridericus Parmam obsidens castris exuitur turpiter pulsus.

1246. Innocentij designatione & Principum Electione Henricus Turing. Landgr. Imperator salutatur.

1247. Pergit affligere Italos Imperator cum suo Ezelino, Principibus mortuo Thuringo de alio Imperat. legendo conferentibus.

1248. Guilhelmus Hollandus Imperator contra Frid. eligitur, contra quem arma parat Conradus Frid. filius.

1249. Prosequitur bellum Italicum varia fortuna Fri-

A. C.

na Fridericus. Enzius ejus filius Sardiniæ Rex victus captusque est, quod valde Fridericum afflixit.

1250. Miserrime moritur Frider. Eximperator in Apulia, à Manfredo. ut volunt, naturali filio, injecto pulvinari suffocatus.

1251. Audita Italiæ defectione Conradus Frid. filius occurrit, cui gratulabundus occurrens Henricus frater jussu fratris, ut scribunt nonnulli occiditur. Pontifex è Gallijs in Italiam revertitur.

1252. Bestia magis quam monstrum hominis Ezelinus immanissime sævit. Detestati crudelitatem Conradi Itali, etiam qui patricius faverent Guelphis se jungunt.

1253. Senenses quoque & Tarentini, sed & Volaterrani, Conradi odio, Guelphos se profitentur. Ezelinus Cacodæmonem magis quam hominem infanda crudelitate agit.

1254. Conradus alter Absolon pulchritudine, cætera plane inhumanus & invisus, veneno Manfredi, ut ajunt, scelere tollitur. Innocentius Papa Neapolim denuo Ecclesiæ adjungens paulo post moritur.

1255. Manfredus cæsis Pontificijs copijs, rumore de morte Conradini sparso. Sicilia utraque cum vi, tum dolo potitur.

1256. Contra monstrosissimum Ezelinum bellum indicit Alexander Papa quo planè sacro, Patavium nunc & alia loca ipsi eripiuntur.

A. C.

1257. Conradini rerum nemo ferè ſatagit, dum turpiſſima parentis & avorum vita & crudelitas omnium animos avertit.

1258. In Gibellinorum nequiſſima factione exſcindenda laboratur plurimum in Italia, viris ſanctiſſimis ſeſe totos impendentibus.

1259. In everſionem unius Tyranni ſed verſipellis Ezelini tota verè ingenium & vires conſumit Italia.

1260. Miſerente denique Numine, junctis Pontificis & fœderatorum copijs profligatur Ezelinus,& ex vulnere paulo poſt moritur.

1261. Alexander Papa dum Sacram Expeditionem molitur, & Ligures Venetosque conciliare parat Viterbij moritur, Urbano IV. ſuccedente.

1262. Manfredus, Saracenorum ope Pontificiam ditionem infeſtat, contra quem Urbanus Sacrum exercitum parat, & auxilia è Gallijs evocat.Hubertus Pallavicinus, Ezelini ſibi partes aſſumit.

1263. Dubia & alternante fortuna in Italia Manfredus & Pontificij, Gibellini item & Guelphi confligunt.

1264. Feſtum SS. Corporis Chriſti ſolemniſſimum inſtituit Urbanus IV. qui menſe Octobri moritur.

1265. Urbano ſuccedit communibus Votis Clemens IV. qui Carolum Ludovici Gall. Regis fratrem contra Manfredum evocat.

1266. Clemens Papa Carolum ipſo feſto Epiphaniæ ſolemniſſimè utriuſque Siciliæ & Jero-

A. C.

Jerosolymorum Regem coronat. Hic profligato & in acie occiso Manfredo, Gibellinos, evertit.

1267. Gibellini Conradinum juvenem adversum Guelphos & Pontificios concitant, qui mox Veronæ, Mantuæ & Papiæ magno plausu except⁹, plausibilia omnia habuit.

1268. Conradinus Gibellinorum ope ac plurimorum defectione Siciliam occupat, paulo post, vertente fortuna misere habitus. Moritur Clemens Papa.

1269. Victus à Carolo memorabili strage Conradinus è fuga retrahitur, & Judicum sententia capitis damnatus cum Friderico Austrio decollatur, cujus causam malitiosi Clementi mortuo affingunt.

1270. Occurrit commode Carolus dum frater ejus S. Ludovicus in Obsidione Tuneti moritur, Carolo cives ad deditionem cogente.

1271. Post triennij vacationem fine mensis Septembris eligitur Pont. Gregorius X. vir laudatissimus.

1272. Venetos & Ligures diffidentes conciliat Gregorius, quo ipso anno victi à Venetis Bononienses pacem ambiunt.

1273. Inter regnum Germaniæ miseratus Gregorius, Principes jubet Imperatorem eligere. Creatur Rudolphus I. Comes Habspurgensis.

1274. Consilio Lugdunensi mille & amplius Patrum, 500. Episcoporum præsidet Gregorius ipse, urgetur subsidium Terræ sanctæ. Græci Ecclesiæ Rom. reconciliantur.

A. C.

antur. Obijt S. Thomas Aq.

1275. Rudophus I. quidquid in Exarchatu Ravennæ & Flamminia juris Imperatorij erat Romano Pont. liberè donat.

1276. Tres uno anno mortui Rom. Pontifices Gregorius, Innocentius quintus, qui post 5. menses & Adrianum V. qui post mensem decessit, succedit Joannes XX. al. XXI. Guelphi & Gibellini inquieti.

1277. Joannes Papa ruina novæ quam struxerat Cameræ oppressus perit. Vacat sedes menses 7. & Eligitur Nicolaus *III.*

1278. Abrogat jus Præturæ Urbis Carolo Siciliæ Regi, statuitque ne deinceps Prætor Urbis regij sanguinis & supra annum, esset.

1279. *P*ulsis Torregianis, Vice-Comites Principatum Mediolani invadunt. Accursius Florentinus Juris Glossator moritur.

1280. Moritur Nicolaus Papa sede dein 6. menses vacante. Carolus Casinatum jure pervadens; graviter offendit S. Benedictum.

1281. Post longum dissidium Martinus II. eligitur Carolus meritis teste B. Urbano V. in Bulla, S. Benedicto dependit pœnas, Regno toto exutus, Gallis omnibus ad condictum Vesperanum pulsus occisis.

1282. Petrus Aragonum Rex Sicilia potitus, totus est in Rom. Pontifice & Siculis demerendis.

1283. Carolus Siciliam frustra tentans ab Aragone gravi clade profligatur ejusque filius captivus abducitur; patre ex mœrore mor-

A. C.

mortuo. Pontifex Petrum execratur & Carolum Valesinum designat.

1284. Magnis jactatur tempestatibus Sicilia, factionibus nimirum alijs Aragonio, alijs Valesio studentibus.

1285. Sacro bello jussu *Martini* Papæ oppressus Petrus â Philippo Franco, victus cæsúsque est. Moritur Martinus succedit Honorius IV.

1286. Magna imminutione Germanici Imperij potentissimæ Italiæ Urbes Libertatem ab Imp. auro redimunt.

287. Moritur Honorius Papa, sede deinceps novem menses vacante, dum Cardinales loco minus salubri omnes ferè ægrotarent.

1288. Nicolaus IV. Electus Romam concessit, mox seditionibus civium vexatus, Reate in Sabinis constitit.

1289. Nicolaus annum fere absens Romam revertitur, quem ibidem. Convenit Carolus Rex, & de Regno Siciliæ, quod Aragoni promiserat cedendo colloquitur, sed recusans Papa ipsummet creat.

1290. Nicolaus subsidiarios 1500. Christianis in Orientem suo ipse ære mittit. Italiam illustrat mirifice S *Petrus* de Morono.

1291. Moritur Rudolphus I. Imp. cui Urbes Italiæ debent Libertatem, Nicolaus inter Galliæ & Castellæ Reges pacem denique conciliat.

1292. Nicolaus turbatæ novâ rebellione Romandiolæ, & Ptolomaidis captæ nuntio turbatus, mœrore moritur. Vacat sedes annos 2.

Inter

A. C.

1293. Interregni periculis & turbinibus Italia misera jactatur.

1294. Sacræ Sedi mira gratulatione S. Petrus de Morono invitus, reluctansque imponitur; post 5. tamen summo piorum luctu se abdicat.

1295. Cælestino, sic enim Petrus appellari voluit, cedenti, successit Bonifacius IIX. qui antecessorem Custodiæ inclusit.

1296. Bonifacius Gibellinos, quos Cardinalis foverat acriter persequitur, moritur S. Petrus Cælestinus, postea Divorum albo ascriptus.

1297. Graviter offensus à Columnijs Papa, eosdem acerrime affligit, quos exterorum opem implorantes bello sacro appetit, exercitui præficiens Ursum Ursinum juratissimum illorum hostem.

1298. Bonifacius Papa Decretalium sextum librum in lucem edit.

1299. Albertum Imp. occiso in pugna Adolpho, parricidam appellat Bonifacius, & confirmationem negat, ille Regnum amittere metuens, Regnum Arelatense Philippo Gallo cedit, ut Amicum mereatur.

1300. Bonifacius IIX. primus Jubilæum solemne instituit, incredibili populorum ad Urbem concursu.

1301. Papa jam æquior factus Alberto ipsum in Imperio confirmat. Colliditur cum Galliarum Rege, ex quo magna mala.

1302. Profligantur à Flandris Galli ad Curtracum, cujus cladis auctorem cum Rex Bonifacium faceret, indigna dein in ipsum molitur.

Phi-

A. C.

1303. Philippi Regis ſcelere Bonifacius Anagniæ capitur, mox tamen ereptus, & Romam reverſus, ac denuo captus ex mœrore moritur.

1304. Benedictus IX. creatur, qui Philippum Anathemate abſolvit, DEO ſibi vindictam reſervante. Moritur eodem anno Benedictus, vacat menſes 8.

1305. Eligitur Clemens V. qui ob ſeditiones Italicas ſedem Avenionem transfert, coronatur Lugduni 3. Regibus, Gallo, Anglo atque Aragonio præſentibus, ubi ruina parietis multi, & ipſe pene Pontifex, oppreſſi ſunt.

1306. Clemens hoſpitij mercedem daturus Gallo, Inveſtituras omnium Epiſcopatuum eidem cedit quod anteceſſores tam ſollicite Cæſari negârant. Verum ad annos ſolummodo aliquod conceſſit.

1307. Idem Pontifex laborat plurimum in Conciliando Anglo cum Rege Galliarum.

1308. Omnibus jam ante quotquot in Adolphum Imp. conjuraverant, miſerando mortis genere abſumptis, Albertus Imp. à nepote ſuo occiditur.

1309. Clemens Avenionem venit & Concilium indicit. Rhodo Inſula profligatis inde Saracenis Equites S. Joan. potiuntur.

1310. Veneti Ferrariam Pontificij juris occupant, contra quos ſacram concitat militiam, donec Dandulus Dux proſtratus veniam rogaret.

1311. Henricus Imp. Civitatum Italiæ odia componit, ab Mediolani coronatur, Concilium Ge-

A. C.

um Generale Viennæ Allobrogum 300. Epiſcoporum, celebratur.

1312. Henricus Imp. Romæ à 2. Cardinalibus coronatur, ejus conjux Beatrix Genuæ moritur. Templariorum ordo exſcinditur.

1313. Henricus Imp. Robertum Neapolis Regem factionibus Italiam turbantem & Siciliæ inhiantem, bello aggreſſurus, veneno in S. Hoſtia porrecto occiditur. Clemens Robertum Vicarium Imperij in Italia conſtituit.

1314. Moritur Clemens papa, ſede Pontificia & Cæſarea ſimul vacante, Cardinalibus & Electoribus plurimum diſſentientibus.

1315. Interregni occaſione uſi Guelphi & Gibellini in Italia fœdè graſſantur, & miſcent omnia.

1316. Tandem Lugduni eligitur Joannes XXII. ſacramento adactus non equum non currum aſcendere, niſi Romam directo itinere, quod ipſe eludens navi Avenionem perrexit, ad Eccleſiã pedes perrexit.

1317. Ludovicus Imp. in opprimendis factionibus Italiæ ſedulus, Urbibus præfectos deſtinat, nulla habita emptæ Libertatis ratione.

1318. Joannes Vice-Comes à Joanne ob rebellionem excommunicatus Pontificios hoſtiliter impetit, & plures Principes ſibi adjungit.

1319. Genuam obſidens Vice-Comes à Roberto Siciliæ Rege profligatur.

1320. Gibellini extrema contra Pontificios moliuntur, & Græci etiam Imperatoris auxilia

A. C.

lia efflagitant.

1321. Suſpecta habens conſilia Lud. Imp. papa, Fridericum Auſtrium contra ipſum evocat, recrudeſcit bellum in Italia inter factiones.

1322. Mortuo Vice-Comite, multi ad Joannem Papam reſpiciunt, eoſque interFridericus Tinacriæ Rex, Princeps de Scala alijque.

1323. GaleaciusVice-Comitis filius ſimulata pœnitentia abſolvitur, mox Ludovico Imp. adhærens cum ipſo excommunicatur. Turcæ Rhodum uſque omnia infeſta habent, quos Veneti Papa & Gallus coercent.

1324. Ludovicus Imp. excommunicatus & exauctoratus ad Concilium provocat. Italia factionibus miſere convellitur.

1325. Dum Joannes Papa ſuadente LeopoldoAuſtrio, de evehendo ad Imperium Carolo Galliarum Rege cogitat, data fide Leopoldi frater Fridericus, de Imperio non repetendo, dimittitur.

1326. Roma & tota Italia factionibus varijs miſere agitatur, quo cum occurrere renueret Papa. Ludovicus Imp. invitatur.

1327. Guelphis prædominantibus interpellatur à Gibellinis Ludovicus Imp. & Mediolani corona ferrea coronatur, in Tuſcia 4. ferè menſis cum Pontificijs colluctatur, omnia per ſuos ipſi opponente Joanne.

1328. Ludovicus Roma occupata, ſummo Gibellinorum plauſu à Stephano Columnio Card. coronatur. & Nicolaum V. contra Joannem

A. C.

Joannem eligi curat.

1329. Stupenda mutabilitate vix Italia extulerat pedem Ludovicus cum Pisani ante alios Joannis gratiam exambientes Nicolaum anti-Pontificem in custodiam mitterent, quin ipse se deprecans subjiceret.

1330. Joannes Bohemiæ Rex in Italiam concedere Joannem & Ludovicum componere conatur, rursum mira mutatio Italorum.

1331. Idem Rex Bohemus Urbibus in fidem receptis Carolum filium præficit, merito suspectus Ludovico factus.

1332. Offensus mutabilitate Italorum Joannes Rex, in Bohemiam revertitur, nulla sane re præstita quæ memoretur.

1333. Ludovicus per Legatos apud Papam de reconciliatione agit, & confirmationem rogat, sed nihil impetrat.

1334. Extinguitur Joannes Papa dum de novo legendo Imp. cum Gallo & Bohemo consultat, succedit Benedictus XII. ex Abbate Fontis Frigidi.

1335. Hic Ludovicus Imp. ad gremium Ecclesiæ invitat, qui se accommodare voluisse, etiam Imperio abdicato à nonnullis scribitur. Benedictus cavet, ne quis Prælatorum à sua absit Ecclesia.

1336. Idem Commendos, ut vocant, penitus damnat, ut & Nepotismum. Græcos per Legatos ad gremium Matris Ecclesiæ invitat.

1337. Idem Gallum Anglumque armis hostilissime congressos conciliare laborat, & Sacros Ordines reformat.

Ludo-

A. C.

1338. Ludovicus nihil æqui impetrans à Papa, Gallo obnitente irritatus vim parat, pro quo & Electores acres Papæ litteras ſcripſere, Itali ipſique Romani tanto Pontifici ſeſe totos dedidere.

1339. Efficit apud Romanos Benedictus, ut Senatoriam dignitatem, quam nomine regio geſſerant, Pontificio ſuſciperent. Excommunicatus denuo Cæſar plurimum queritur & exulceratur.

1340. Benedictus Armenios & Tartaros ad gremium Eccleſiæ invitat & Prædicatores mittit. Vicarios per Urbes Italiæ inſtituit.

1341. Benedictus ſplendidiſſimum Avenione Palatium ſtruit aulam Pontificiam reformat, Italiæ motus componit.

1342. Idem Pontifex ſanctiſſimè moritur, ingenti apud omnes bonos relicto ſui deſiderio, ſuccedit Clemens VI.

1343. Ludovicus apud novum Pont. omnia tentat, ſed nil efficit, niſi abdicato Imperio totum ſe arbitrio ejus permittit, renuens, excommunicatur & exauctoratur.

1344. Genuenſes illuſtrem de Scythis triumphum referunt, cum Rex illorum colonias in Euxino ſinu tentaret.

1345. Ludovicus occupata Tiroli Itatiæ imminens, à Papa omnibus modis impeditur, datis ad Electores litteris pro alio Imp. eligendo.

1346. Coacti à Papa Electores Carolum IV. eligunt Imp. quem ſtatim Papa confirmat, ille de ſtabiliundo Imperio cogitat.

1347. Ludovicus Imp. ex Venatione rediens apoplexia

A. C.

plexia tactus equo cadit & paulo post moritur, Nicolaus Gabrinus Romæ Tyrannidem invadit, omniaque vertit.

1348. Ludovicus Ungariæ Rex Siciliam & mox Neapolim occupat, diffugiente Joanna Regina, mortemque fratris graviter ulciscitur, Clemens Anglum Gallumque conciliat.

1349. Clemens hoc anno instituit florentissimam Universitatem Florentinam.

1350. Clemens Jubilæum à centesimo anno ad quinquagesimum reducit, Romam quoque occurrente Ludovico Rege Ungar.

1351. Veneti Liguresque graviter collisi à Clemente reconciliantur, hic beneficiario jure Bononiam Joanni Vice-Comiti Ferrariam Obizio Atestino concedit.

1352. Iterum Veneti ope Imperatoris Orientalis & Aragonis Genuenses bello appetunt, sed hi 30. Venet. 18. Aragonum triremes capiunt. Moritur Clemens Papa, cui succedit Innocentius IV.

1353. Novus Tyrannus Baroncellus Romam premit, contra quem Nicolaus olim Tyrannus nunc Monachum simulans missus, illo perempto eadem tentans & ipse laniatur. Veneti 40. Genuensium navium capiunt.

1354. Genuenses tanta clade fracti Joannem Vice-Comitem, hoc mortuo Poganum Auriam Ducem eligunt, magnisque cladibus Venetos premunt.

Caro-

A. C.

1355. Carolus Mediolani primum, tum Romæ à 2. Cardinalibus coronatur.

1356. Agente demum Innocentio Pontifice, post graves mutuo datas acceptasque clades Veneti ac Genuenses conciliantur.

1357. Joannes Paleologus ob insignem sibi navatam à Genuensibus operam Lesbum Insulam eorum Duci dono dat, hic Tripolim expugnat & diripit.

1358. Italia rursum varijs insurgentibus Tyrannis vexata fuit, illos per Legatum suum Innocentius feliciter reprimit.

1359. Plurimum laborat idem Innocentius in Regibus Hispaniæ componendis, sed nullo fructu, nunc demum Italiæ fluctus sedat.

1360. Lobardorum & Richardi Armacani Hæreses pro virili avertere Pontifex & avertere conatur.

1361. Rursum Patrimonium Divi Petri à Principibus affectatur, quibuscum prope Bononiam congressus Ægidius Cardin. victor evadit.

1362. Innocentio communem carnis viam ingresso succedit Urbanus quintus Massiliæ Abbas, cælesti Divi Benedicti suffragio electus.

1363. Mira felicitate B. Urbanus V. gravissima odia & bella Carolum inter Imp. & Lud. Ung. Regem, sed & inter Castellæ & Aragoniæ Reges consopit, dein Bullam Cruciatam contra Turcas promulgat.

1364. Rursũ Urbanus Pacis Angelum agens, Venetos cum Aragonijs Florentinos cũ Pisanis

A. C.

ſanis componit.

1365. Idem totus eſt in promovenda expeditione ſacra. Motus dein Siciliæ à morte Roberti ſedat. Anglique & Galli cauſam Caroli IV. Imp. judicio ſubmittit.

1366. Urbanus poſt tam longum Pontificiæ Majeſtatis auxilium, Romam demigrare ſtatuit, hoc tamen anno prius Italiam pacari curat.

1367. Tandem Romæ reddit exulem, tamdiu ſedem B. Urbanus V. ſummo plauſu Orbis Chriſtiani. Orientis Imp. Joannes Patæologus eodem occurrens, ſe Urbano & Eccleſiæ ſubmittit.

1368. Carolus Imp. Romam quoque occurrit, ubi coronata Imperatrix. Viterbium Veniens Papa ſeditione orta vitæ periculum adjit.

1369. Iterum haud leviter periclitatur B. Urbanus mira levitate animorum Italis tumultuantibus. Invocat opem Imp. & Angli.

1370. Moritur ſanctiſſimè B. Urbanus V. poſt egregiè geſta ſuccedente Gregorio X I.

1371. In Italia res turbant- Vice comites , Gregorio id maximè agente, ut omnes lucraretur, & ad pacis ſtudia flecteret.

1372. Bernabos Vice-Comes juratus Eccleſiæ hoſtis, de Pontificijs victoriam refert, opera dein Nicolai Ateſtini repreſſus.

1373. Feliciter rem gerunt contra Vice-Comites Pontificij, fuſo illorum exercitu, plurimis Urbibus, Pontifici ſe ſubmittentibus. Veneti' denuo cum Genuenſibus congreſſi, his triumphantibus.

Grego-

A. C.

1374. Gregorius iter Romanum ſuſcepturus novis Italiæ tumultibus impeditur. Orientem ad gremium Eccleſiæ invitat.

1375. Iterum impeditur, ſed gravibus negotijs Papa, quo minus hoc anno ſe Romæ redderet. Florenti contra ipſum inſurgunt.

1376. Gregorius Urbem ſolemniter ingreditur, cum nullum aliud motibus Italiæ componendis occurreret remedium.

1377. Totus eſt in profliganda nefanda Wiccleffi Hæreſi Gregorius contra quam egregios Chriſti pugiles plures concitat.

1378. Gregorius veſicæ doloribus magno mœrore omnium Romæ moritur, cui concordibus Votis Urbanus VI. ſublectus eſt, hic Gardinalium vitia corripiens, mox ab aliquot deſertus. Clementẽ VII. legẽtibus.

1379. Joanna peſſima Regina ejusque exemplo, Galli, Aragones & Scoti beſtiam adorant, Germania, Italia, Ungaria, Anglia, Luſitania Urbanum venerantur.

1381. Urbanum Legitimum Pont. DEUS miraculis comprobat. Carolus Dyrrachinus Siciliam armis invadit, & Regina capta Regnum occupat.

1382. Joanna impia Neapolis & Siciliæ Regina in carcere ſtrangulatur, ejusque ſoror Maria capite plectitur.

1383. Colliduntur Ludovicus Andegau & Carolus jam Siciliæ Rex, hic nequiter Papam 16. dies detinet, ut quædam extorqueat.

1384. Ludovicus Andeg grandi cum exercitu Siciliam invadit, ideo diris devotus ab Ur-

A. C.

bano, qui pro Carolo ſacrum bellũ indicit.

1385. Ingratus Carolus iterum Urbanum vi detinet, quem Adornus Genuenſ. Dux liberat. Carolus excommunicatur, in Ungaria profectus coronatur.

1386. Miſerè perit Carolus in Ungaria ſauciatus, primum dein carcere ſtrangulatus. Neapoli ſuccedit Ladislaus filius, Papa Cardinales parricidij deſtinati reos, tollit è medio.

1387. Clemens Antipapa omnium favorem contra Urbanum concitat. Multa perperam ratione Schiſmatis fiunt.

1388. Pontifex Divina viſione monitus Romam revertitur. Wenceslao Imp. ſimulati Expeditionem Rom. decimas tota Germania concedit.

1389. Urbanus PP. Jubilæum indicit, & ad 33. annos reducit. Clemens Antipapa multa contra Urbanum molitur, hic à Numine vocatus obdormijt Bonifacio IX. in ejus locum ſubrogato.

1390. Primus omnium Ladislaus Sicil. & Neap. Rex Bonifacio ſe inclinat, proin abſolutus & Regno paterno donatus.

1391. Bonifacius à varijs hoſtibus, Gallo inprimis, miſerè exagitatur. Hoc anno S. Brigittam Divorum albo aſcribit.

1392. Pontifex arbitris conſtitutis civitates Italiæ & Principes conciliat, mox pacem denuo turbantibus Galeatio & Carrarienſi.

1393. Ludovicus Andegavenſis repente cum exercitu Neapolim occupat, viciſſim Ladislaus occurrit, ut nihil ſupereſſet quam clementiam exorare. Boni-

A. C.

1394. Bonifacius Urbe liberrime potitur & novos Magiſtratus creat, occurrit Ladislaus Rex & opem contra Andegavenſem flagitat. Moritur Clemens Antipapa, ſuffectus impius Petrus Luna.

1395. Dum Gallus exoratus ab Europæ Principibus Schiſmatis tollendi author eſt, Petrus Luna & Aragonum Rex renuit, hic repente moritur.

1396. Bonifacius author eſt fœderis inter Ateſtinum, Gonzagam, Carrarienſes, Florentinos & Bononienſes, pro libertate Italiæ contra Galeatium.

1397. Gallus ſerio rerum ſatagit, ſolus ignaviſſimus mortalium Wenceslaus Imp. ſimulat & nil agit, rogantur Papa & æmulus ſe abdicare.

1398. Indicto in Galliis conſilio dum perſuaderi ſe Petrus Luna non ſineret, Antichriſtus pronunciatur, & Avenione obſidetur.

1399. Iterum Concilium in Gallia, ſuſcribit Petrus pactis de via Ceſſionis Aragonius Siciliam occupat, Galeatius varia S. Petri loca occupat.

1400. Germanis rogantibus Bonifacius Wenceslaum Ignavum Cæſarem fruſtra commonitum exauctorat. Eligitur Rupertus *Palat.* Jubilæum ſolemniſſimum Romæ. Ladislaus Rex Neapolis confirmatur.

1401. Rupertus Imp. Romam contendens à Galeatio impeditur, quem Veneti vocantes. venientem deſerunt, ita ut reverti cogeretur Bonifacius Neapolis & Siciliæ rebus conſuluit.

A. C.

1402, Galeatius Bononiam occupans, partem co-
piarum ad urbem præmittens, dum I-
taliæ coronam ambit, morte præoccu-
patur, Bonifacius ſtatim eo extincto Bo-
nonia & Paruſio potitur.

1403. Pergit rem ſuam curare Bonifacius, Cremo-
na & Crema ejus ſe Legato dedentibus
PetrusLuna opera nonnullorum è cuſto-
dia evadit.

1404. Vivis excedit Bonifacius, eligitur Innocen-
tius VII. PetrusLuna adverſus hunc con-
ſcribit exercitum, & claſſem inſtruit.

1405. Luna dum claſſe Romam petit, hæc pen
mergitur, tumultuantibus Romanis In-
nocentibus fugere cogitur, cujus Palati-
um Columnius diripit vocatus Ladisla
us Rex Roma potitur, mox ejicitur, Pa-
pa revocatur. Veneti cumCarrarienſi col-
liſi, victum cum filijs occidunt.

1406. Innocentius ſub aurea umbella Romæ reci-
pitur, Ladislaum diris devovet, pœniten-
tiam ſimulantem abſolvit, & pacatis Ur-
bis rebus moritur, ſubſtituto Gregorio
XII. Benedictino.

1407. Inſtantibus pro utriuſque Pont. abdicatio-
ne PatribusSaonæ congregatis, comper-
ta Lunæ fraude Gregorius occurrere re-
cuſat.

1408. Iterum Ladislaus Rex urbem occupat, ſed
eijcitur. Idem Schiſma fovet, cum Luna,
in ſpem Regni Italici ipſum accenderet.

1409. Piſano Concilio tam Gregorius quam Be-
nedictus Antipapa exauctorantur, & Ale-
xander V. eligitur. Hic Ludovicum An-
dium

. C

dium Ducem auxilio venientem contra Ladislaum Regem Neapolis creat.

1410. Moritur Alexander Bononiæ, creato Joanne XXIII. Ladislaus Urbem denuo tentat ab Urſino repulſus, poſtea à Ludovico profligatus.

1411. Recrudeſcit Schiſma tribus de Pontificatu contendentibus, & apparet nihil Conſilium in Legitimum paſtorem potuiſſe. Major tamen pars Joannem colit, cujus exercitus nunc Ladislaum profligavit.

1412. Reſtaurat bellum Ladislaus, ſed audiens Joannem contra ipſum Concilium congregare, territus eidem reconciliatur.

1413. Joannes Concilium Romæ contra Wicleffiſtas & Huſſitas celebrat. Ladislaus Romam occupat, ſacra omnia violat, unde fugiens Joannes, petente Sigiſmundo Imp. Concilium Conſtantiam indicit.

1414. Dum Sacrilegus Ladislaus omnia vaſtare pergit, & coronæ Italiæ inhiat juvenis miſer inopinato moritur. Roma rebellis, paulo poſt Joanni deditur. Concilium Generale Conſtantiæ ad lacum Potamum inchoatur.

1415. Gregorius vir ſanctus legitimus Papa amore pacis ſeſe ultro abdicat, Luna omnes eludente, Joanne fugiente, quod plurimum accuſaretur.

1416. Sigiſmundus ipſe Imp. in Galliam & Aragoniam iter pro pace Eccleſiæ ſuſcipit, Reges perſuadet, omnibus his Lunam Hiſpanũ flectere, ſed fruſtra conantibus.

A. C.	
1417.	Benedictus Luna Antipapa cum nec parere nec comparere vellet tanquam invasor rejicitur, & Martinus V. summo orbis plausu Constantiæ eligitur, ex quo Concilium Generale Oecumenicum esse cœpit.
1418.	Absolvitur denique Concilium Constantiense longe celeberrimum gravissime & maximè diuturno schismate sublato, & reddita orbi pace.
1419.	In Italia Tyrannidem invadit Braccius, Assisio, Perusio Tuderto alijsque Ecclesiæ locis occupatis, qui de Pontificis & Joannæ Regina exercitu hoc anno triumphat.
1420.	Martinus Papa Cruciatam contra Hussitas promulgat, à quibus Imperator 150. millium cum exercitu dissipatur. Braccius reconciliatur. Neapolitani Ludovicum Andium Ducem ad Regnum invitant.
1421.	Joanna Regina Alphonsum Aragonum Regem adoptat, cujus ope de Ludovico triumphat. Papa copias contra Fratricellos inPicenum mittit.
1422.	Iterum Martini Papæ opera Cruce signatorum exercitus contra Hussitas cogitur. Sigismundus Imp. denuo à Zisca fugatur.
1423.	Offensus æmuli promotione Alphonsus cũ Pont. expostulat, adest Joannæ Sfortia & Alphonsum vincit, hic tamen Neapoli potitur. ConciliumPapiense pestilenti lue dissolvitur.
1424.	Sfortia incomparabilis belli Dux aquis mergi-

. C.

mergitur dum Braccium hoſtem Eccleſiæ perſequitur. ipſo hoſte mortem tanti Herois dolente. Moriuntur item Benedictus Antipapa & Joannes Ziska Huſſitarum Dux.

1425. Alphonſus Aragonum Rex ob negatum Regnum Neapolis nihil non hoſtile contra Papam molitur, vim infert, multas Italiæ urbes ſibi adjungit.

426. Mire laborat in ſeditionibus Italiæ componendis Martinus Papa; miſſo ad Urbes & Principes Albergatto Cardin. apud Alphonſum nil impetrat.

427. Martinus Papa pari ſucceſſu bellum in Huſſitas decernit. In Italia Philippus Dux Mediolanenſis juſta acie à Venet. profligatur.

1428. Philippus accepta clade pacem ambit, clam tamen bellum molitur. Effervescit eodem anno bellũ Bononienſe, & Lucenſe.

429. Clemens IIX. Antipapa. qui Petro de Luna ſucceſſerat ſeſe ultro abdicat & *Martino* ſubmittit.

430. Totus eſt in componendis Italiæ rebus Martinus Pontifex, toto Pontificatus tempore bellis vexatus.

1431. Concilium ſolemne idem Martinus Baſileam indicit, & paulo poſt moritur. Creatur Eugenius IV. qui cum graviſſimis ex cauſis Concilium revocatum vellet, malè tunc continuatum eſt.

1432. Sigismundus Imp. Romæ ab Eugenio coronatur, apud quem pro continuando Concilio nimis quam obſtinate inſtitit.

1433. Romanis rebellantibus Eugenius Florentiã

A. C.

ſecedit: Concilij Baſileenſis Patres abſq; capite graviſſimis ſe erroribus involvunt.

1434. Romæ turbida omnia, quam tamen Pontifex opera Balthaſaris Offidami recepit. Moritur Joanna Regina Neapolis.

1435. Etiam Bononia potitur Pontifex, mox Regnũ Neapolitanum ad ſe devolutum recuperare aggreditur, Renati quoque captivi conjuge cum Alphonſo contendente & hoc anno bellum ſuperante.

1436. Dum Alphonſo adverſatur Pontifex auctor ille eſt Patribus Concilij novum Pontificem eligendi, quod poſt biennium fecere.

1437. Pontifex Renatum educi è carcere impetrat, & contra Alphonſum fovet. Concilium Ferrariam indicit Joanne Or. Imp. ſerio utriuſq; Eccleſiæ unionem urgente.

1438. Concilium Ferrarienſe paulo poſt, peſtilenti graſſante lue Florentiam transfertur, quo ipſe Joannes Imp. occurrit.

1439. Conciliabuli Patres abſque capite peſſimo conſilio Felicem V. eligunt, & dum conſulere Eccleſiæ conantur, lacerant.

1440. Eugenius Legatum ad Principes Germaniæ deſtinat ad ipſos in fide confirmandos, ne beſtiam adorarent.

1441. Eugenius Felicem Antipapam excommunicat, dein quo magis res Renati firmaret, novi fœderis jure Gallum ſibi obligat.

1442. Renatus deſperatis rebus in Galliam ſe recipit, Alphonſo quæ reliqua Regijs erant facile ſubigente. Fridericus hoc Conciliabulo infenſus redditur, & de diſſolvendo cogitat.

Alphon-

A. C.

1443. Alphonſus & Eugenius conciliantur, dum ille Marchiam Anconitarum ereptam à Sfortia reſtitui curat, Concilium Lateranenſe indicitur,poſtquamEugeniusRomam redux magno plauſu exceptus eſſet.

1444. Diffluunt paulatim Conciliabuli Baſileenſes Patres, cum ad Lateranenſe tot undique confluerent.

1445. Joannes Tudeſcas ex Abbate S. R. J. Cardinalis CanoniſtarumPhæbus mortalitatem exuit.

1446. Eugenius fornace tribulationum excoctiſſimus, fructu tamen laborum etiam in terris potitus, res denique Italiæ feliciter competunt.

1447. Moritur Eugenius laudatiſſimus Pontifex, ſuccedente Nicolao IV. Felix V. ultro ſe abdicat,perſuadente B. Baſſando.

1448. Extincto Philippo Vicecomitum, ambientibus Principatū Alphonſo &Carolo Regibus Mediolanum variè tentatur.

449. Franciſcus Sfortia, Venetorum ope, præter ipſum Mediolanum pleriſque ejus Principatus Urbibus potitur.

1450. Ingenti populorum concurſu Jubilæum Romæ celebratur,conjurant nunc cum Alphonſo contra Sfortiam Veneti, hoc dum cives inter ſe diſſentiunt Mediolanum occupante.

1451. Veneti dumFlorentinos ditione ſua exigunt vires Sfortiæ augent, his vires ſuas illi jungentibus, & contra Venetos & Alphonſum Regem moventibus.

1452. Fridericus III. Imp. ingenti pompa Romæ

A. C.

coronatur, Vita excedit B. Anadeus felix Anacharita, infelix nuper Antipapa.

1453. Pergunt collidi inter se in Italia Principes, Sfortia, Venetis, Florentinis, Alphonso Rege aliisque bello certantibus.

1454. Tandem inter principes Urbesque Italiæ, adnitente serio Nicolao Pontifice pax confecta atque firmata est.

1455. Vita excedit Nicolaus IV. Pontifex optimus, creatur Cardinalium suffragio Calixtus III. quiescit Italia.

1456. Festum Transfigurationis Domini instituit Calixtus Papa, ob memorabilem Joan. Huniadis de Turcis Victoriam.

1457. Dum Calixtus Christianos Principes ad bellum Ungaricum contra Turcas concitat, ipsi in mutuum exitium ruunt.

1458. Alphonsus Rex moriens Ferdinandum naturalem filium Neapolitanis imponit, quem Calixtus recusat, mox tamen hoc anno eo mortuo Pius II. successor restituit.

1459. Pius Concilium Mantuam indicit, Principesque ad bellum sacrum exhortatur, Ingens Italiæ lumen S. Antoninus Arch. Florentinus cœlo infertur.

1460. Dissolvitur Consilium modico fructu. Iterum prælia, Joanne Renati filio & Ferdinando Aragonio pro Regno Neap. certantibus, sed & Romæ tumultuatum, turbis paulo post compressus.

1461. Consulit Reipubl. Christianæ pro egregio suo ingenio Pius, & pacem inter Principes conciliat.

Cum

A. C.

1462. Cum Sigiſmundo Malatæſta colliſus Pontifex, ſtratagemate duas munitiſſimas arces eidem eripit.

2463. Gravi clade atteruntur ad Mythilenem Veneti, tertium repulſi, Urſato Juſtiniano ipſorum ſtrenuo Duce mœrore extincto.

1464. Dum Pius expeditionem novam in Turcas molitur, vivere deſinit, viſus cremicolæ cuidam triplici corona in cælum evolare.

1465. Paulus II. Cardinalium ſuffragijs poſt Pium ſuffectus, Georgio Podiabracio Bohemiæ Regi Hæretico diem dicit.

1466. Recuſantem obedire Georgium Regem Paulus Papa excommunicat & Regno privat, Martino Corvino Rege nominato.

1467. Inſignem Conſtitutionem nunc edit Paulus Pont. de Collationibus & Reſervatione Beneficiorum.

1468. Paulus pacem Italiæ reddit hoſtibus conciliatis. Fridericus Imp. Romam veniens inſigna pompa à Pont. excipitur.

1469. Inſtigante & animante Paulo, Matthias Corvinus in Bohemum movens, victoria & Regno potitur, capto Georgij filio.

1470. Paulus Pont. Poloniæ Regem avertit à bello Ungaris inferendo. Principes ad sacrū bellum accendit; Jubilæum ad 25. annos reducit.

1471. Vita excedit Paulus II. Pont. Max. creato à Cardinalibus Franciſco de Ruvere & Sixti IV. nomine ſalutato.

1472. Hic ſtatim Principes ad debellandos Turcas invitat, ipſe ſuis ſumptibus inſignem claſſem armat.

Jubi-

A. C.

1473. Jubilæum in sequentem annum indicit Sixtus Papa, & in Galliarum Rege cum Burgundione conciliando laborat.

1474. Jubilæum Romæ magno concursu celebratur. Rhodienses milites, Turca nihil non moliente, inter se colliduntur.

1475. Sixtus Papa nihil non molitur, quod Christianos concitet ad communia studia, universalis hostis debellandi.

1476. Moritur Jacobus puer Cypri Rex matre Cornaria Veneta superstite, ad quam & Venetos Regnum devolvitur.

1477. Infeliciter cum Turca præliantur Veneti, grandi omnino clade ad Sontium amnem profligati.

1478. Inquietissimus Italiæ Annos Sixto Pont. & Ferdinando Neapol. Rege collisis, Venetis Florentinis & Galeatij hæredibus hostilia parantibus & perurgentibus.

1479. Italia, ut semper, ita nunc vel maxime maximi ingenij viris abundat, quos inter miraculum orbis Picus & Franciscus Mirandulani. Baptista Fulgosus, Sabellicus, Hermolaus Barbarus, Marsilius Fisinus, Phili Beroaldus & alij celebrantur.

1480. Magno terrore orbe & maximè Italiam concutiunt Turca Rhodo oppugnata etsi non capta, Hydrunto expugnato.

1481. Concilium Romam indicit Sixtus omnes Europæ Principes & Episcopos citans. Renatus Siciliæ Rex moritur.

1482. Veneti Ferrariæ Ducem armis petunt, quos ægre admodum soceri Ferdinandi Regis Neapol. ope repellit.

Vene-

A. C.

1483. Venetos pacem turbantes, frustra dehortatus Sixtus Romanus Pontifex, Anathemate ferit.

1484. Sixto Rom. Pontifici mortuo subrogatur Innocentius IIX. à familia Ciboa.

1485. InnocentiusPapa colicæ doloribus graviter æger, ope DEIparæ convalescit, & Principes conciliare satagit.

1486. Roma turbatur intestinis motibus Columnijs & Ursinis atrociter collisus, & mutuo se petentibus.

1487. Veneti hoc anno ob intercepta commercia graviter cum Austrijs collisi, ijdem cum Rhodijs ad vim turcarum intenti.

1488. Ferdinandus Rex præter datam fidem plurima usurpans, & liberrime Regnum administrans, Papam graviter offendit.

1489. Admonet paternè prædictum Regem Pontifex, & objurgat obstinatum diris devovet, & Regno privatum promulgat.

4890. Turbata plurimum Italia collisis graviter Ferdinando & Rege, hoc varia moliente, factionibus laborante Italia.

1491. Innocentius dignè nomine suo innocentem agens Præsulem & Principem nocumenta omnia Christianæ Reipubl arcet, & Maximilianum Rex cum UladislaoRege conciliat.

1492. Communem mortalium viam ingreditur Papa Innocentius, sufficitur in Sacra Cathedra Alexander VI. Hispanus.

1493. Carolus Gall. Rex relicto sibi ad Regnum Neapol. jure à Renato, illud armis repetit, Alexandro magis in Aragonium propenso.

Caro-

A. C.	
1494.	Carolus Rex in Italia benevole passim excipitur, inter hæc mortuo Ferdinando, succedente filio Alphonso.
1495.	Carolus Rex Neapoli potitur, mox invisus & in reditu à conjuratis bello appetitus, de ipsis insignem triumphum refert.
1496.	Neapolitani vix digresso Carolo, ad Ferdinandum Juniorem deficiunt. Maximilianus à Venetis contra Florentinos evocatus, parum proficiens regreditur.
1497.	Italia tota factionibus laborat, quibus inprimis patrimonium S. Petri undequaq; expetitur.
1498.	Mortuo Carolo IIX. Gall. Rege, Ludovicus XII. salutatur, qui utriusque Siciliæ Rex & Dux Mediolani dici voluit, hocque quamprimum armis repetere decrevit.
1499.	Ludovicus Rex insigni cum exercitu receptis vicinis urbibus, brevi Mediolano potitur, eoque firmato regreditur.
1500.	Jubilæum solemnissimum Romæ celebratur. Mediolanenses Sfortiã revocant & deficiunt, Ludovicus regressus recepta urbe Sfortiam cum Cardinale fratre vinctum abducit.
1501.	Ferdinando fratris filio mortuo Fridericus sibi Regnum Neapolitanum vendicat, verum Regnum cum Gallo partitur.
1502.	Pessimè convenit uno in Regno Gallis & Hispanis, colliduntur Præfecti Albigniacus & Consalvus Magnus. Galli vincunt.

Moritur

A. C.

1503. Moritur Alexander VI. veneno, quod volunt, alteri propinato, pessimæ famæ apud scriptores, nepoti suo Cæsari omnia permittens, cujus symbolum: *Aut Cæsar, aut nihil.* Succedit Pius III.

1504. Memorabilem omnino victoriam, desperatis ipse rebus Consalvus Magnus prodigiosa S. P. Benedicti ope ex Gallis refert victoriam, unde ipsi Magni deinceps cognomen mansit.

1505. Julio II. Pontifice viris eruditis refertissima evitet Italia, priusquam Latinam Latio exulatum mitterent Petrus Bembus, Raphael Volaterranus, Petrus Crinitus & plurimi.

1506. Julius Pontifex collecto insigni exercitu, Bononiam obsidet, atque expugnat Bentivolo ejecto.

1507. Genuenses Gallos Urbe eijciunt, verum Ludovicus Galliarum Rex ijs devictis urbem ovans ingreditur.

1508. Maximilianus Imp. Julius Pont. Ludovicus Gall. & Ferd. Hispan. Reges communibus opibus bellum Venetis inferunt.

1509. Maximilianus Imp. Veronam, Tarvisium, Patavium. Julius Pont. Ravennam, Bergomum, Cremonam, Brixiam, Cremam Venetis eripiunt, qui tamen perire malunt quam auxilia Turcarum admittere.

Cæsar

A. C.	
1510.	Cæſar & Gallus non una clade hoc anno Venetos afficiunt, Pontifice, Pontifice ipſis denuo favente, quod exteri ſuſpecti eſſent.
1511.	Hiſpani & Helvetij Pontificis exemplum ſequuntur. Cæſar & Gallus vario Marte bellum proſequuntur.
1512.	Memorabili ad *R*avennam pugna de Hiſpanis & Julio triumphant Galli cæſis Julij 16. millibus, ſed Anglus Galliam invadens fortunam avertit, ita ut Hiſpanus Mediolanum alij alia raperent.
1513.	Veneti nunc Gallo auxiliares, qui Mediolanum fruſtra tentat 10. millibus Gall. deſideratis. Cæſar item de Venetis triumphat.
1514.	Veneti rerum ſuarum ſatagunt, incomparabili prudentia in omnem ſe partem vertentes, quomodo & patriæ & ſibi conſulerent, nec plus nimio hoſtium haberent, nec invidia laborarent.
1515.	Inſignis Legatio Moronitarum ad Concilium Lateranenſe occurrit. Franciſcus Gall. *R*ex cæſo numeroſo Helvet. exercitu Mediolano & pluribus urbibus potitur.
1516.	Amici nuper Gallis Veneti, mox inimici, iterumque amici cum illi expugnatam Veronam ipſis traderent. Maximiliani Imp. exercitus jam jam Mediolano imminens re infecta digreditur.
1517.	Quieſcit nonnihil Italia, & quod nemo alteri fideret, communiendis urbibus plurimum laboris & ſumptuum impenditur.

Leo

A. C.

1518. Leo Pontifex, ut Italiæ quieti consuleret, Europæ Principes omnes ad sumenda contra Turcas arma concitat.

1519. Illustrat Italiam mira sanctitate B. Homobonus sæculi hujus miraculum.

1520. Quietis in Italia ac pacis fructus varij prædicantur, & inprimis nova Sacræ familiæ Grottanorum institutio.

1521. Leoni Pont. Max nunc vita functo, succedit Cardinalium suffragijs Adrianus VI.

1522. Trepidat Italia Vicinioris semper hostis fortuna dum Solymannus Rhodum post 6. mensium obsidionem occupat.

1523. Supremus hic annus est Adriano VI. cui Clemens VII. sufficitur, è familia Medicæa.

1524. Franciscus Rex Borbonium Cæsar exercitus Ducem, armis consequutus Lombardiæ parte maxima & Mediolano potitur.

1525. Vertente fortuna Franciscus Gall. Rex ad Ticinum vincitur & captivus in Hispanias ducitur, verum anno non exacto solvitur.

1526. Franciscus Rex Gall. cum Pont. & Venetis fœdere jungitur contra Cæsarem, hic tamen duce Fronspergio prope Mantuam triumphat.

1527. Confœderati Cæsarianos à Florentiæ obsidione depellunt Borbonio statim Romam converso, & inter scandendum muros occiso.

Cæsa-

A. C.

Cæſareanis Urbem diripientibus, abrepto in captivitatem Pontifice.

1528. Gallus mittit exercitum ad liberandum captivitate Pontificẽ,&ad Neapolim obſidendam. Conatus peſtilenti lue turbantur.

1529. Tandem pax Europæ redditæ Pontifice, Cæſare &Gallo pacem complectentibus & firmantibus.

1530. Carolus V. à Clemente Papa Bononiæ Rex Longobardorum, biduo poſt Romanorum corona inſignitur.

1532. Henricus Angliæ Rex probroſum conjugium probantibus acatholicis, damnante Pont. caput ſe Eccleſiæ Anglorum jactans Anathemate damnatur.

1533. Clemens Papa Maſſiliæ Galliarum Regem convenit, deque Hæreſibus opprimendis conſultat.

1534. Mortalibus valedicit Clemens Pont. Max. ſuccedente Alexandro Farneſio qui Pauli III. nomen aſſumpſit.

1535. Carolus Imperator Guleta & Tuneto in Africa expugnatis,inSiciliam indeRomam pergit, quam ovans ingreditur.

1536. Rurſum colliſi Cæſar & Gallus, hic Seguſium & Montcalerium expugnat, Cæſareanis ultra Padum ſe recipientibus, ſed & in agro Taurinatium & Pedemontano pugnatum fuit.

1537. Apud Niciam in provincia Papa, Cæſar, & Gallus etſi ſejuncti locis de pace tractant.

1538. Paulus Pont. &Veneti claſſem inſignẽ contra Barbaruſſã inſtruunt,qui re comperta,

fuga

A. C.

fuga ſibi conſuluit.

1540. Confirmat hoc anno Paulus III Inſtitutum Patrum Societatis JESU, inſignem deinceps operam Eccleſiæ navantium.

1541. Cæſar in ſuo in Africam itinere Pontificem ad ſe Lucam uſque excurrere impetravit, quos inter de celebrando ſequenti anno Generali Concilio convenit.

1542. Novis denuo bellis Cæſarem inter & Gallum exortis nihil non tentat Conciliandis Pontifex.

1543. Iterum occaſione uſus divertentis in Italiam Cæſaris pro pace inſtat Pontifex, ægrè ad alloquium admiſſus.

1544. Pace denique inter Cæſarem & Gallum firmata Concilium hucuſque dilatum in anni ſequentis Martium indicitur.

1545. Datum initium Tridentino Concilio, quod poſt 8. Seſſiones, & peſtis & quod Cæſaricum Papa non conveniret, juſſu Pauli Papæ Bononiam translatum eſt.

1547. Concilium, ut ſupra dictum ex cauſis memoratis Bononiam transfertur.

1549. Mortalitatem deponit Paulus III. Pont. Max. ſede deinceps tres menſes vacante.

1550. Eligitur Pontifex Max. Julius III. Jubilæum ſolemne Romæ celebratur. Agitur de Concilio rurſus Tridentum transferendo.

1552. Arma in Cæſarem ſtringunt Proteſtantes, qui Oenipontem uſque penetrant, Patribus Tridento fugere coactis.

Minus

A. C.

1554. Minus proſperè procedunt res Galliarum Regi in Italia, quod ejus in Belgio ſucceſſus plurimum impedit.

1555. Vita excedit Julius Pontifex Max. cui Marcellus II Politianus Tuſcus, qui paucos dies præfuit, & obijt ſuccedente Paulo IV. Caraffa.

1556. Quinquennales inducias cum Galliarum Rege Carolus V. paciſcitur, ipſe Regna deſerit.

1557. Neapoli & Mediolano inhians Gallus, & conciliato ſibi Pont rem ſatis proſperè gerit in Italia per Ducem Guiſium.

1559. Supremus hic annus Paulo IV. Rom. Pontifici fuit, poſtquam ſuffragijs Patrum Purpuratorum Pius IV. electus eſt.

1560. Andreas Doria Genuenſis rebus geſtis, & patriæ Libertate vendicata longè clariſſimus, mortalibus valedicit.

1561. Invitati â Pio IV. Pont. Acatholici ad Tridentinum Concilium, quod ipſi petijſſe videbantur comparere nolunt.

1562. In Italia â Coſmo Medicæo Magno Hetruriæ Duce, Ordo Equitum S. Stephani inſtituitur, certo Italiæ contra Turcas præſidio

1563. Concilium Tridentinum ſolemniſſimum abſolvitur, habeturque ultima ſeſſio 3. Decembr.

1565. Trepidatum in Italia ob hoſtis propinquitatem, Turcis Melitam etſi fruſtra 4. menſes obſidentibus, moritur Pius IV. Pio V. verè Pio & Sancto viro ſuccedente.

Incre-

A. C.

1566 Incredibili quam primum ſtudio verus pater & Paſtor Pius V. laborat de Hoſte communi filiorum DEI Turca expugnando, encyclicis paſſim miſſis, nullis ſumptibus parcens.

1568. Unius Pij V. vita annos Pontificatus omnes impleret digniſſima ſupremi apicis ſanctitate; cui horror fuit indignum quemcunque nedum nepotem promovere.

1569. Reges & Principes Chriſtianos, incredibili Zelo, omnes Theſauros Pontificios eo impendens & intendens, animat & juvat ad ſectas varias extinguendas Pius Pontifex.

15-0. Videns & prævidens vir Sanctus progreſſus Turcicos, Nicoſia nunc capta, totus eſt in colligendo exercitu, & Chriſtianis ad ſocia arma concitandis, ipſe jejunijs & corporis afflictionibus pro ſuo grege ſe mactans, cum paupere Aula.

1571. Benè munitam precibus ferventiſſimis ſuam & Chriſtianorum Principum claſſem in hoſtem mittit Pontifex, & memorabilem prorſus Divina ope impetrat victoriam 25. mill. hoſtium cæſis.

1572. Reſtaurat vires Turca & ulciſci conatur, Pij precibus & Joannis Auſtriaci armis facile eluſus. Verum Pontifex paulo poſt ad ſuperos tranſit, exemplar æternum verè Sanctiſſimi Papæ.

1573. Montferratenſem Principatum hoc anno Ducali titulo ornat Maximilianus Imp. in gratiam Ducis Mantuani. Succedit Pio Gregorius XIII.

Veneti

A. C.

1574. Veneti ſocietati cum Pontifice & Hiſpano initæ renunciant, non, quod Zoili amant, in Patrocinium Turcæ, ſed quod exhauſti viribus deſeri metuerent, cum vel maxime egerent.

1575. Gregorius XIII. maximo animo Pontifex, nec minore ingenio, miſſis Legationibus laborat plurimum contra Sectarios.

1578. Convocat Muſicos orbis celeberrimos Gregorius, & Cantum Choralem, diſparem paſſim reformat, falſis qui rei præpoſiti erant, Veterem Monachorum cantum à S. Spiritu eſſe.

1579. Magna moliri pergit Gregorius, multaque cùm in Aula Pontificia, tum in Urbe ad meliorem formam reducit.

1580. In reformando Calendario Mathematicis celeberrimis convocatis plurimum omnem poſteritatem demeretur.

1581. Intentiſſimus in omnia Eccleſiæ pericula, Gebhardum Colonienſem Epiſcopum defectionis manifeſtum paterne hortatur, minatur, & Cæſarē advigilare movet.

1582. Nunc denique Novum Calendarium promulgat, Acatholicis exerrare eligentibus, quam hanc etiam ſua dogmata nil attinentem, Veritatem amplecti, magna poſteræ ætatis confuſione.

1583. Prorumpit jam publicè Colonienſis, nec erubeſcit Epiſcopus conjugem ducere, & à Gregorio Papa excommunicatur.

1583. Grande animadvertens Germaniæ & Eccleſiæ periculum Gregorius Gebhardum exauctorat, alium eligi curat, Cæſarem & Ca-

A. C.

& Catholicos monet novo electo assistere.

1585. Moritur dignus æternitate Gregorius Pontifex, cui Sixtus V. sufficitur dictus ante Perettus de Monte alto.

1586. Sixtus plurimum meretur de Italia, quæ Bannitorum scelere miserrime habita infinitis latrocinijs inhorruit, in quos omne ingenium & arma vertit.

1587. Magnificus prorsus in adornanda urbe Sixtus, mira molitur, & afficit testantibus hodie monimentis.

1588. Magna exterorum æque atque Italorum gratulatione, exscindit denique latrocinantium agmina, & quietem Italiæ reddit Gregorius Papa.

1590. Moritur Gregorius succedit Urbanus VII. Castaneus, qui suorum nec dignissimum promovere voluit, neque sororis unicæ maritum Joannem Bucelinum. Obijt primo mense incredibili Urbis luctu, succedit Greg. XIV.

1591. Et hic brevi regimine vix decem mensibus totidemque diebus præfuit, familia Sfondrata, sufficitur Innocentius IX. & ipse duos solummodo menses, diem unum superstes.

1592. Clemens IIX. alias Hyppolitus Aldobrandinus, virum & pastorem egregium se exhibuit, & multa magnificè fecit.

1593. Magno Clementis plausu Henricus IV. dum confœderati in Gallia Regem creare tentant, ipse Romanæ Ecclesiæ se filium solemniter profitetur. Clemente initio suspectum habente.

1594. Magna Italiæ trepidatione Turcæ Calabriam invadunt, sed à Clementis Papæ exercitu feliciter ejiciuntur.

1595. Nunc primum per proprios Legatos absolvi ab excommunicatione Henricus IV. exorat, & solemniter absolvitur.

1596. Ejus rei signum inter alia se condita monimenta Clemens Papa 3. Maij Romæ columnam marmoream erigit prope S. Antonij.

Memo-

A. C.	
1598.	Memorabili beneficio Europam idem obligat, conciliatis inter ſe hoc anno duobus Regibus potentisſimis Gallo & Hiſpano.
1599	Peſſimo exemplo, dum vir Sacer arma corripit, Andreas Barthorius Cardinalis, Tranſylvaniam invadens, repreſſus à Michaele Valacho, in fuga trucidatur.
1600.	Jubilæum ſolemniſſimum, maxima cum ſolemnitate incredibili Romanum ex omni natione concurſu Romæ celebratum. Ex quo tempore quies Italicarum rerum, quod nihil ſingulare mutationis habuerit, præter Mantuanum bellum, & quæ poſteriora in oculis omnium ſunt, pro complemento Chronologiæ hujus ſolam creationem Pontificum ſubjungimus.
1605.	Moritur Clemens IIX. Pont. Max. ſuccedit Alexander Mediceus dictus Leo IX. qui tamen 25. die Dignitatis ſuæ vivere deſijt, ſuccedente Paulo V. Burgheſio.
1621.	Mortuo Paulo ſuccedit Alexander Ludovicus, aſſumpto Gregorij XV. nomine.
1623.	Moritur Gregorius XV. eligitur Mophæus Barbarinus dictus Urbanus IIX. Sub quo multa quidem & mira tam in Italia quam tota Europa contigerunt, à quibus de induſtria abſtinemus, quia cauſas geſtarum nec cepimus, neque hodie capimus.
1644	Poſt multa ſapienter in Curia Rom. inſtituta extinguitur Urbanus Papa, cui Innocentius X. ſufficitur Pamphilius Romanus.
1655.	Defungitur honore & Vita Innocentius ſuccedente Alexandro VII. Quem DEUS Opt. Max. Gregorij Magni Spiritu impleat, & Magnum, imo Pontificem verè Maximum meritis & Vitæ Sanctitate facere dignetur.

DEUS Benedictus!

GALLARVM